

BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENİYA RİZGARİYA NETEWA KURDİSTAN

Sayı 33 / Nisan 1987 / 2.50.-DM

Faşist Türk Sömürgeciliğine Karşı Devrimci Savaş Yükseliyor

KÜRDİSTAN DİRENİŞ EYLEMLERİYLE ÇALKALANIYOR

- **Faşist ordunun üs olarak seçtiği Şırnak'ta Milli Karakolu yerle bir edildi. Kavuncuk köyünde 7 ihanetçi kurşuna dizildi. Kurtuluş Ordusu kuvvetleriyle faşist ordu sürüleri arasındaki çarpışmalar aralıksız sürüyor.**
- **Faşist rejimin sınırsız korkuları ve çaresiz çırpınışları fayda etmiyor. Dersim-Deşt karakolu baskınında sömürgeci güçlere ağır kayıplar verdirildi.**
- **Beytüşşebap'ta büyük direniş: İki gün süren çarpışmalarda faşist ordu sürülerine ağır kayıplar verdirilirken 5 devrimci kahramanca direnerek şehit düştü.**
- **Çukurca'da ARGK'ye bağlı gerilla birlikleri sömürgecilerin bir askeri konvoyunu pusuya düşürdü. Konvoydaki araçlar tümden tahrip edildi. Aralarında subayların da bulunduğu 10'u aşkın ölü çok sayıda yaralı var.**

Kürdistan halkı, bugün kendi öz kurtuluş ordusuna kavuşmuş olarak ve sergilenen güçlü direniş eylemlerinin ortaya çıkardığı büyük gelişmelerle tarihinin önemli bir sürecini yaşamaktadır. Ulusal kurtuluş mücadelemizde yeni ve daha gelişkin bir dönemin başlamış bulunduğu günümüzde, yediden yetmişe bütün bir halk olarak üzerimize düşen görev; en yüksek siyasal birliğimizin somut ifadesi olan cephemiz ERNK ile halk kurtuluş ordumuz ARGK'nin saflarını daha da sıklaştırmak, böylelikle de '87 Newroz'unda önemli gelişmeler kaydeden devrimci direniş savaşımızı, barbar sömürgeci düşmanı tümüyle Kürdistan'dan söküp atacak olan nihai zafere dek sürdürebilmektir.

Bu savaşta, gücünü davasının haklılığından alan; içerde ve dışarda; savaşta, siyasette ve diplomaside kendisine layıkıyla öncülük eden PKK gibi bir partiye ve Başkan Abdullah ÖCALAN gibi bir Önder'e sahip olan Kürdistan halkı elbette ki güçlü ve kazanacak tarafı temsil etmektedir. Faşist Türk sömürgeciliğinin yaşadığı ise; ekonomik, sosyal, siyasal, askeri her alanda hızlı bir çürüme ve apaçık bir tükeniştir. Tükendikçe kudurganlaşan faşist rejim, ne kadar çıldırırsa çıldırsın, ne tür vahşet ve katliam uygulamalarına girişirse girişsin, kendi kaçınılmaz sonunu engellemesi olanaklı değildir. Faşist Türk devleti, her geçen gün daha da hızlanarak gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında tutunabilmek için, her yolu ve yöntemi deneyip çare aramakta, fakat bir türlü çare-

Devamı 2. sayfada

'87 Newroz'u Halkımızın Direnme Kararlılığının En Açık Göstergesi Oldu

NEWROZ KUTLAMALARINA YÜZBİNLER KATILDI

Kürdistan'ın Her Tarafında Direniş Alevleri Yükseldi

21 Mart 1987'de başta Kuzey-Batı Kürdistan olmak üzere, Kürdistan'ın bütün parçalarında değişik tarz ve biçimlerde Newroz kutlandı. Sömürgeci Türk devletinin bütün çırpınışlarına rağmen, ARGK güçlerinin yoğun bir eylemlilik ile selamladığı '87 Newroz'u TC'nin ölüm çırpınışlarını tekrar gözler önüne serdi. Yüzyıllardır halkımız tarafından zulme ve sömürüye karşı isyanda zaferin ilk günü olarak kutlanan Newroz'u özünden boşaltmak amacıyla yoğun bir çaba içerisine giren TC kendisinin dahi inanmadığı bir tarzda Newroz'a sahip çıkarak, Türk bayramı diye lanse etmesi elbetteki tesadüfi bir olay değildir. Bugün Kürdistan halkı ülkenin dört parçasında da direnişe sahip çıkıp ERNK bayrağı altında birleşerek Newroz'a sahip çıkma doğrultusunda ileri adımlar atmaktadır. Bunu gören sömürgeci Türk devleti gelişmeyi hazmedememenin verdiği bütün çırpınış ve acizliği ile kuralsız ve insanlık dışı savaş yöntem-

Devamı 6. sayfada

Savaş Esirleri Bir Kez Daha İhanet ve Teslimiyeti Mahkum Etti

Sömürgecilerin savaş esirleri şahsında halkımıza dayattığı teslimiyet ve ihanet, soylu zindan direnişiyle bir kez daha mahkum edildi. Ülkemiz dağlarının doruklarında ARGK birlikleri tarafından geliştirilen ulusal direniş mücadelesini engelleyemeyen, tam tersine gün geçtikçe yenilgi üstüne yenilgi alan sömürgeciler, özellikle son dönemlerde cezaevlerindeki vahşi uygulamalarına hız kazandırmış ve yine yürürlüğe koyduğu çeşitli "pişmanlık yasası", "af yasası" gibi yöntemlerle cezaevi alanında sonuç almaya çalışmaktadır.

Bu amaçla, özellikle son dönemlerde PKK toplu davalarının hızla sonuca götürülmeye çalışıldığı, bir kısım toplu davaların ise, gruplara ayrıştırılarak direnişin etkisizleştirilmek istendiği bilinmektedir. Fakat sömürgecilerin tüm bu çabalarının sonuçsuz kaldığı, gerek cezaevlerinde ve gerekse mahkemelerde direnişin zafer kazandığı bir kez daha PKK Diyarbakır-Mardin grubu davasında en açık bir biçimde kanıtlanmıştır. Savaş esirlerini, faşist yasalarla yargılama amacı ile mahkemeye çıkarılan PKK-Diyarbakır-Mardin grubu sömürgecilerin yargı organlarını tanımadıklarını, cezaevlerinde uygulanan tüm vahşeti

Devamı 17. sayfada

Faşist Türk Sömürgecilerinin Son Saldırı ve Katliamları Tahran'da da Protesto Edildi

Çoğunluğunu Güney Kürdistan'lı yurtseverlerin oluşturduğu yaklaşık 500 civarındaki bir grup 12.03.1987 tarihinde, Türk Elçiliğine 2 km uzaklıktaki 15. Hurdat Meydanında toplanarak, Kürtçe, Türkçe, Arapça, Farsça ve İngilizce yazılan "Kahrolsun sömürgeci-faşist Türk militarizmi!", "Kahrolsun Türkiye-Irak sömürgeci ittifakı!", "Yaşasın Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz!" pankartlarını açarak, Türk elçiliğine doğru bir yürüyüş eylemini gerçekleştirdi. Edinilen bilgiye göre, eylemin başladığı an, Güney Kürdistan'daki feodal-burjuva önderlikli hareketlerin engelleme çabalarıyla karşılaşıldı. 15. Hurdat Meydanının yakınlarındaki bir camide İdris Barzani'nin ölümünün 40. günü nedeniyle düzenlenen dini

Devamı 17. sayfada

YURT DIŞINDA FAŞİST SÖMÜRGECİ REJİME KARŞI EYLEMLER SÜRÜYOR

Avrupa'nın Birçok Ülkesinde Yapılan Yürüyüş, Miting ve İşgal Eylemlerine Onbinlerce Kürdistanlı Katıldı

ERNK yanlısı binlerce Kürdistanlı tarafından 17 Şubat 1987 tarihinden itibaren başlatılan eylemler Mart ve Nisan aylarında da aralıksız olarak devam etti.

Avrupa'nın birçok ülkesinde 17 Şubat'ta başlayan, Mart ve Nisan aylarında da devam eden eylemlerde sömürgeci-faşist Türk devletinin özel savaş uygulamaları, sürgün politikası, idam cezaları, operasyon ve tutuklamalar, Güney Kürdistan köylerine yapılan hava saldırıları ve başta NATO olmak üzere, Federal Almanya Cumhuriyeti'nin faşist Türk devletine yaptığı yardımlar protesto edilerek, dünya ilerici insanlığına, bu vahşete karşı sessiz kalmamaları için çağrıda bulunuldu. Kürdistanlı yurtseverler gerçekleştirdikleri eylemlerde faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki uygulamalarını, çağdışı katliamlarının ulaştığı düzeyi belgelerle ortaya koyarak, buna asla sessiz kalamayacaklarını, ülkeden uzak da olsalar, tüm güçleriyle KUKM'nin yanında olacaklarını, son nefeslerine ve kanlarının son damlasına kadar Bağımsızlık ve Özgürlük için savaşacaklarını, Devrim Şehitleri'ne verilmiş bir söz ve yemin olduğunu, bir kez daha haykırarak, ulusal kurtuluş mücadelesine sarsılmaz bağlılıklarını dile getirdiler.

Yapılan hemen hemen tüm eylemlerde dünya ilerici insanlığını KUKM ile dayanış-

Devamı 4. sayfada

KÜRDİSTAN DİRENİŞ EYLEMLERİYLE ÇALKALANIYOR

Baştarafı 1. sayfada

sizlikten kurtulamamaktadır. Çünkü, düşmanın "çare" diye sarıldığı her olgu, kutsal direniş mücadelemizin harlanan ateşi karşısında, Temmuz güneşinin altındaki kar misali çarçabuk erimekte, böylece düşmanın çaresizliği sürüp giderken, kurtuluş mücadelemizin gelişmesi de kesintisiz bir biçimde devam etmektedir.

İşte 1987 kışında peşpeşe güçlü direniş eylemleriyle başlatılan, Newroz'da zirveye ulaştırılarak bugün de ülkemizin dörtbir yanında hızından hiçbir şey yitirmeden devam ettirilen güçlü atılım bunun açık kanıtıdır. Düşmanın, bu atılımı nasıl engellemeye çalıştığı, bu amaçla nasıl kuralsız bir savaş yürüttüğü anımsanacak olursa, bu güçlü atılımın anlamı ve bundan böyle de kesintisiz süreceği ve 1987 yılının bir zafer yılı niteliğine kavuşturulacağı gerçeği daha iyi anlaşılacaktır.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin şanlı öncüsü partimiz PKK, dünyada eşine ender rastlanan bir azim ve kararlılıkla Newroz'u halkımızın tarihindeki gerçek anlamına, düşmanların yüreğine korku salan direnişçi anlamına kavuşturmuştur. Kurtuluş ordusu kuvvetlerimiz bu anlayıştan hareketle, faşist Türk sömürgeciliğine ve hain-milis çeteciliğe yönelttiği cesur ve gözüpek saldırılarla düşmanın korkusunu had safhaya çıkarmıştır. Düşman bu sınırsız korkusunu giderebilmek ve Kürdistan'da gelişen, büyüyen direniş mücadelesini durdurabilmek umuduyla savaşın yoğunlaştığı alanlara muazzam bir güç yığmış, 3-5 kişiden oluşan bir gerilla grubu üzerine binlerce, onbinlere varan asker sevketmiş, fakat sonuçta darbe alan yine de kendisi olmuştur. En basit ve aşağılık yalan yöntemleri öteden beri kendisine "meziyet" edinmiş olan Türk sömürgeciliğinin, çokça övündüğü ordusu, modern silahları, uçakları, helikopterleri, özel timleri vb. uygulamaları bir bir boşa çıkarılıp iş yapamaz duruma düşürüldükçe rejimin sözcüleri çaresiz dönüp-dolaşıp bu eski "meziyet"lerine sarılmak zorunda kalmışlardır. Fakat gerillanın, Kürdistan'ın her alanında düşman yapıya aralıksız olarak güçlü darbeler vurması, düşmanın yalan ve demagoji silahını da ters tepmiştir. Öyle ki, burjuva gazetelerinde mücadelemiz aleyhine bu tür yalan haberlerin yer alması, kitleler tarafından "TC, yine PKK'den güçlü bir darbe yedi" biçiminde yorumlanmaktadır artık.

Kürdistan'da artık rahat yüzü görmeyeceğini anlayan ve ARGK'nin korkusunu iliklerine dek hisseden faşist Türk sömürgecileri, '87 Newroz'una yönelik çok yönlü önlemler almasına ve tüm sivil-polis-asker güçlerini günlerce alarma geçirmesine rağmen, yine de gerillalarımızın saldırısından kurtulamadı. Kurtuluş ordusu kuvvetleri, Dersim'den Hakkari'ye, Bitlis'e kadar tüm Kürdistan sathında gerçekleştirdiği destansı direniş eylemleriyle, ülkemizde artık barbar Türk sömürgecilerine hiçbir şekilde yaşam hakkı tanımayacağımızı düşmanın anlayacağı bir dille bir kez daha ifade etmiş oldu.

Dersim-Deşt Karakolu Baskınında Sömürgeci Güçlere Ağır Kayıplar Verdirildi

'87 Newroz Atılımı sürecinde faşist Türk sömürgeciliğine ağır darbe vurulan alanlardan bir tanesi de Dersim olmuştur. 1984, 15 Ağustos Atılımından bu yana kurtuluş kuvvetlerimiz Dersim alanında peşpeşe etkin direniş eylemleri gerçekleştirmiştir. İşte '87 Newroz Atılımı döneminde de gerçekleştirilen Deşt karakol baskını bu eylemler zincirinin şimdilik son halkası olmuştur. ARGK'ye bağlı bir gerilla birliğimizin saldırısında yerle bir edilen Deşt karakolunda, çok sayıda düşman askerinin öldüğü ve yaralandığı bildirilmektedir.

Dersim: Kemalizmin, Kürdistan üzerindeki ırkçı-şoven, asimilasyoncu politikasını uygulamada "pilot bölge" olarak seçtiği ve bu amaçla yıllar yılı insanlarımızın taptaze dimağlarına çağdışı zehirini akıttığı bir alan olduğu gibi, aynı zamanda Kürdistan'da kemalist sömürgeciliğe karşı direnişin son kalesidir de. Evet, halkımızın bu alanda 1938'lerde yükselttiği onurlu direnişçi ses, büyük bir vahşet ve tarihte eşine ender rastlanan bir ihanetle karşılaşarak kanla bastırıldığından bu yana, Dersim'de direnişle ihanetin amansız bir mücadelesi süregelmiştir. Faşist Türk sömürgeciliği ekonomik, sosyal, kültürel her türlü olanaktan yararlanarak, bir yandan da işbirlikçi, ihanetçi, uşak kesimlerle elele vahşi bir terör politikası uygulayarak, ihaneti ve teslimiyeti tamamıyla egemen kılıp, halkımızın direnişçi özünü de bütünüyle dumura uğratmak, kazıyıp atmak istemiştir. Ve bu doğrultuda az yol aldığı da söylenemez. 1938'lerden başlayarak '80'lere doğru gelinene dek, süreç birçok yönüyle düşmanın lehine işlemiştir. Fakat, kemalist rejimin tam da bu politikasından sonuç aldığı düşüncesine kapıldığı bir dönemde, 1970'li yılların sonları ile '80'li yıllarda, Kürdistan halkının olumlu yurtsever direnişçi özelliklerinin çağdaş düşünceyle PKK şahsında birleşmesi ve boy vermesi, sömürgeci TC ile birlikte tüm yardakçılarının da hesaplarını altüst ederek süreci tamamen tersine çevirmiştir. Ve ulusal kurtuluş mücadelemizin öncü gücü PKK'nin çıkışıyla birlikte, teslimiyet ve ihanet ölümcül darbeler alarak adım adım gerilemiş, direniş ise Munzur gibi coşarak tüm Dersim sathına dalga dalga yayılmıştır.

Özellikle ulusal kurtuluş mücadelemizde yeni bir aşamanın başlangıcı olan 15 Ağustos Atılımının ardından başlayarak günümüze kadar kesintisiz bir biçimde sürdürülen direniş eylemleri açıklıkla ortaya koymuştur ki, faşist-kemalist rejim bu alanda fazla tutunamayacaktır. Nitekim tüm gizli-açık oyunları ve papaz-kılıç politikalarına rağmen yöre halkını direnişçilikten ve PKK önderliğindeki KUKM'ni desteklemekten caydıramayan faşist rejimin şimdi de sürgün politikasını gündeme getirerek, Dersim alanındaki halkımızı tümüyle sürgüne yollamaya kalkışması, bu gerçekliğin en açık kanıtı olmuştur.

İşte, bir yandan halkımızı toprağından, vatanından söküp atmakla tehdit eden ve bir yandan da azgın bir terör politikasıyla yoğun baskı ve işkence uygulamalarına hız veren barbar düşmana, Dersim alanında kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından vurulan son darbeler; halkımızın sahipsiz olmadığının, her düşman uygulamasına misliyle karşılık verileceğinin ve aynı zamanda faşist rejimin en son "önlem"lerinin de geçersiz kılındığının apaçık göstergesidir. Edinilen bilgilere göre, Haydaran bölgesinde bulunan ve uzun süreden beri bir işkence merkezi haline getirilen Deşt karakolu, birçok modern silahlarla donatılmış, önemli bir sayısal güçle takviye edilmiş ve bazı fiziki engellerle de sıkı korunmaya alınmıştı. Fakat kurtuluş ordusu kuvvetlerinin kararlı ve etkin saldırısı karşısında bu önlemler fazla işe yaramadı. Birliklerimizin otomatik silahlar ve bombalarla yaptığı saldırı sonucunda kısa bir sürede adeta enkaz haline gelen karakol binasında bulunan tüm düşman askerlerinin öldüğü ya da yaralandığı bildirilmektedir. Düşman, olayın fazla yayılmasını önlemek için enkazı çarçabuk ve gizlilikle kaldırdığından, eylemin kesin sonucu öğrenilememiştir. Eylemi başarıyla gerçekleştiren birliklerimiz, kayıp vermeden alandan ayrılmıştır.

Öte yandan aldığımız haberlere göre, bu olaydan bir süre sonra, bu kez de Dersim şehir merkezinde bulunan askeri garnizona yönelik bir saldırı gerçekleştirilmiştir. ARGK'ye bağlı birliklerin gerçekleştirdiği bu eylemin ayrıntıları ve kesin sonuçları henüz öğrenilmemekle birlikte, düşman kayıplarının fazla olduğu bildirilmektedir.

Derik'teki Çatışmada 3 Savaşçı Direnerek Şehit Düştü

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişerek önemli boyutlara vardığı Mardin alanı, aynı zamanda savaşın da en çok yoğunlaştığı alanlardan birisi olmuştur. Yine, 1987 kış eylemliliğinden bu yana da Midyat'ta, Nusaybin'de, İdil'de ve Cizre'de olmak üzere, faşist Türk sömürgecilerine ve hain-milis çetelere en ölümcül darbeler bu alanda vurulmuştur. Bu alanda savaş o kadar yaygınlaşmış ve halkın mücadeleyle bütünleşmesi o kadar belirginleşmiştir ki, faşist rejimin soluğu iyice daralmış ve halkın tarlalarını ekip-biçmesine dahi tahammülü kalmamış, bunu yasaklayabilmiştir.

Bu alana önemli oranda askeri güç yığan düşman, zaman zaman açık vahşet örnekleri sergilemesine rağmen, halkı mücadeleden koparmayı başaramamış, tam tersine yurtsever bölge halkı, mücadeleye her türlü yardımlarını daha da artırarak, gün geçtikçe savaşta daha aktif bir biçimde yerini almıştır.

Devrimci kurtuluş kuvvetlerimizle sömürgeci ordu sürüleri arasında bu alanlarda süren çarpışmalardan birisi de 21 Mart 1987 günü, Derik ilçesine bağlı Atlı köyü yakınlarında yaşanmıştır. Bu çatışmada büyük güç dengesizliğine rağmen çatışmayı bir gün boyu sürdüren ve eşsiz bir direniş örneği sergileyerek şehit düşen 3 savaşçımız, Newroz'da yakılan özgürlük meşalesinin alevlerini kanlarıyla besleyerek daha da gürleştirmişlerdir. Onurun, cesaretin, fedakarlığın seçkin temsilcileri olan şehitlerimizin anılarına bağlılığın bir gereği olarak savaşım daha geniş boyutlarda sürdürülmektedir.

Beytüşşebap Büyük Direnişi Bağımsızlık Mücadelemizde Zaferin Müjdecisi Oldu

17-18 Mart 1987 tarihinde, Hakkari'nin Beytüşşebap ilçesine bağlı Dereler köyü yakınlarında kahraman savaşçılarımız, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi tarihinde önemli bir yeri olan yeni bir direniş destanı yaratarak bu kutsal mücadelede nihai zaferi müjdelediler. Devrimci kurtuluş kuvvetlerimiz ile düşman güçleri arasında aralıksız olarak 2 gün süren çarpışmada, faşist ordu sürülerine ağır kayıplar verdirilirken, 5 savaşçımız kahramanca direnerek şehit düştü.

Beş devrimcinin, binlerce kişiden oluşan bir güce karşı iki gün çarpışarak ağır kayıplar verdirdikten sonra şehit düşmesini düşman kendisi için bir zafer sandı ve haberi günler boyu basınında iri puntolarla manşette tuttu. Oysa feci bir biçimde yanılıyordu düşman. Çünkü bu, kendisi için bir zafer değil, tam anlamıyla ve koskoca bir yenilgiydi. Çünkü 5 savaşçımız, 5 PKK militanı karşısında savaşan erinden Genelkurmay Başkanına kadar, bir bütün Türk ordusuydu. Özel giysi ve teçhizatlarla donatılmış en teknik silahlara sahip, helikopter filoları eşliğinde hareket eden ve "özel tim"lerle de takviye edilen binlerce kişilik ordu sürüleri, 5 kişiden oluşan ve en güç koşullarda bulunan küçük bir gerilla grubunun üzerine varabilmek için günlerce çarpışmak durumunda kalıyor ve sonuçta da büyük kayıplara uğruyorsa, bu kendisi için bir hezimettir. Üstelik çarpışmalar direkt olarak Genelkurmay'dan yönetilmektedir. O günlerin bir burjuva gazetesindeki şu satırlar oldukça ilginçtir: *"Çatışma konusundaki gelişmeler telsizlerle Siirt ve Diyarbakır'daki sıkıyönetim karargahına, buradan da Ankara'da bulunan Genelkurmay Başkanlığına sürekli aktarıldı." (20 Mart 1987, Milliyet)*

İşte çürümüş faşist rejimin ünlü (!) ordusunun 5 kişilik bir gerilla grubuna karşı bile nasıl bir zavallılık içerisinde bulunduğunu, dolayısıyla yarın 5.000'lere, 50.000'lere ulaşacak halk ordumuz ARGK karşısında kendisini bekleyen sonun mutlaka yenilgi olduğunu daha şimdiden gözler önüne serdiğinden ötürüdür ki, bu güçlü direniş, zaferin müjdecisi olarak nitelenmektedir.

Direniş Günü 21 Mart'ta Şırnak'ta Milli Karakolu Yerle Bir Edildi

Newroz isyan ve direniş ateşinin Kürdistan'ı boydan boya sardığı 21 Mart gününü, halk kurtuluş ordumuza bağlı kahraman savaşçılar bir düşman karakolunu yerle bir ederek karşıladılar. 21 Mart günü, Siirt'in Şırnak ilçesinin Balveren mıntıkasında bulunan Milli karakolu ARGK'ye bağlı bir gerilla birliği tarafından basıldı. Çok yönlü yoğun bir ateşle anında üstünlük kuran kurtuluş kuvvetlerimiz, düşman güçlerini etkisizleştirerek, karşılıkta bulunmasına olanak tanımadı. Sömürgeci-faşist Türk devleti, olayın birkaç gün sonrasında *"Çatışma sırasında iki erimiz şehit edildi"* biçiminde eylemi gizlemeye, çarpıtmaya ve kayıplarını küçük göstermeye çalıştıysa da bunda başarılı olamadı. Çünkü yerle bir edilen karakolda düşmanın kayıpları çok daha fazlaydı ve eylem haberi tüm düşman çabalarına rağmen kısa sürede çevreye yayılarak yankılandı. Newroz günü böylesi güçlü bir eylem haberinin yayılması, halkımız tarafından büyük bir sevinç ve coşkuyla karşılandı. Zira sömürgeciler günlerce öncesinden tüm güçlerini alarm durumuna geçirerek, gerilla saldırılarına karşı büyük bir korkuyla tetikte beklemekteydi. Fakat korkunun ecele faydası olmadı ve kurtuluş kuvvetlerimiz düşmana, kahredici bir darbeyle ağır kayıplar verdirdikten sonra, kayıp vermeden üslerine döndüler.

Çukurca'da Gerillalar Bir Askeri Konvoyu Pusuya Düşürdü: Aralarında Subayların da bulunduğu Çok Sayıda Ölü ve Yaralı Var

7 Nisan 1987 tarihinde, Hakkari'nin Çukurca ilçesine bağlı Andaç köyü yakınlarında, kurtuluş ordusu kuvvetleri tarafından bir düşman askeri konvoyu pusuya düşürülerek düşmana ağır kayıplar verdirildi. Edinilen bilgilere göre olayın gelişmesi şöyle oldu:

Uzun bir süreden beri, özellikle kış eylemliliğinden bu yana ortalıkta fazla dolaşamayan, ancak çok büyük birlikler halinde hareket edebilen düşman askeri güçlerinin son günlerde parça parça —5-6 araçlık— konvoylar halinde hareket etmeye başladıkları istihbaratını alan gerilla birliklerimiz yaptığı keşif sonucunda Andaç köyü yakınlarında uygun bir yer tesbit ederek burada pusu kurmuşlardır. 7 Nisan günü öğlen saatlerinde düşman askeri konvoyu planlanan hedef noktasına girdiğinde bir anda gerillanın yoğun ateşiyle karşılaşarak neye uğradığını şaşırmış, karşılıkta dahi bulunamamıştır. Kısa sürede konvoydaki tüm araçlar tahrip edilmiş, aralarında subayların da bulunduğu 10'u aşkın düşman askeri öldürülürken, çoğu da yaralanmıştır. Birliklerimiz eylemi başarıyla gerçekleştirdikten sonra kayıp vermeden üslerine dönmüşlerdir.

Bu eylemin hemen ardından faşist rejimin içişleri Bakanı Yıldırım Akbulut yine itiraflarına yenilerini ekleyerek açıkça *"sınırlarımıza hakim olamıyoruz"* demek zorunda kalmıştır. Açık ki, bu TC sözcülerinin ilk itirafı olmadığı gibi son itirafı da olmayacak ve ulusal kurtuluş mücadelemiz gelişip faşist rejimi köşeye sıkıştırdıkça bu tür olaylar da çoğalarak sürecektir.

Sömürgeciler bu eylemin sonucunu da çarpıtarak ve kendi kayıplarını az göstermeye çalışarak *"1 asker öldü, 1 astsubay ve 6 asker de yaralandı"* biçiminde verdilerse de, konvoydaki tüm araçların tahrip olmuş halini gören her göz, gerçekliğin hiç de böyle olmadığını rahatlıkla görebilmekteydi ve düşman kayıplarının, açıklandığından çok çok fazla olduğu dilden dile hızla ve sevinçle yayılmaktaydı. Eylem, halkın öncüye olan güven ve inancını pekiştirirken, düşman saflarda da adeta bir bozgun havası estirmiştir.

Düşmanın Merkez Üs Olarak Seçtiği ve Karargah Kurduğu Şırnak'ta 7 İHANETÇİ KÖY MEYDANINDA KURŞUNA DİZİLDİ

1987 Kış ve Bahar Atılımları sürecinde savaşın en çok yoğunlaştığı ve en şiddetli çarpışmaların geçtiği alanların başında kuşkusuz Botan bölgesi gelmektedir. Zaten düşman da bu gerçeklikten hareketle, savaşa sürdüğü, sayıları yüzbinleri bulan ordu sürülerine bu alandan komuta etmek için Şırnak merkezini kendisine üs olarak seçmiş ve burada karargah kurmuştur. Bu nedenle kurtuluş kuvvetlerimizin düşmana bu alanda verdiği kayıplar daha da anlamlı olmaktadır. Kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından, düşmanın büyük umutlarla örgütlendirip karşımıza çıkardığı çetelere ölümcül darbeler vurulup bu ihanetçi yapı dağıtıldıkça, faşist rejim avazı çıktığınca bağırıp feryat etmeye başladı. Reformist-teslimiyetçi uşaklar da, faşist rejimin bu feryatlarına katılmakta gecikmediler; direniş eylemlerini karalamak, çarpıtmak için Evren, Özal vb. faşistlerden daha büyük bir gayretkeşlikle halkımızın kutsal mücadelesine dil uzatma cüretini göstererek, TC'nin teşhir ve tecritini önlemeye çalıştılar. Gerillanın hedeflerini ve bu hedefe yönelmedeki amacı çok iyi bildikleri halde, büyük bir utanmazlık örneği sergileyerek, faşist rejimin sözcüleriyle birlikte koro halinde "kadın ve çocukların öldürüldüğünü" bağırdılar. Fakat her zaman olduğu gibi, güçlü direniş pratiği, sömürgeci düşmanın ve hempalarının suratlarına bir şamar gibi inmekte gecikmedi. İşte, ARGK'ye bağlı birliklerimizin gerçekleştirdiği son Kavuncuk köyü eylemi, bu yönüyle de daha bir anlam kazanmıştır.

Edinilen bilgilere göre, bu eylemin gerçekleştirilmesi şu şekilde oldu:

7 Nisan 1987 günü, Şırnak ilçesine bağlı Kavuncuk köyü akşam saatlerinde bir gerilla birliğimiz tarafından basıldı. Faşist Türk sömürgecilerinin o alandaki en büyük yardımcısı olan ve düşmandan aldığı silahla halkımıza ve ulusal kurtuluş kuvvetlerimize karşı birçok kereler önemli suçlar işleyen; bununla da kalmayıp "köy koruculuğu"nun bu alanda örgütlendirilmesi için düşman güçlerle birlikte yoğun faaliyetler yürüten hain köy muhtarı Abdullah Bilgin, gerilla birliğinin asıl hedefiydi. Köyün tüm giriş-çıkışları ve önemli noktaları kontrol altına alındıktan sonra, bir grup savaşçı hain muhtarın evine önceden planlandığı şekilde yöneldi. Savaşçılarımız ani, etkin ve seri hareketlerle bir anda eve girerek içerdekileri etkisiz hale getirdiler. O anda evde hain muhtarla birlikte, tümü de "köy koruculuğu" yapan çocukları —en küçüğü 19-20 yaşlarında—, babası ve yine düşmandan silah almış bulunan bir başka yakını da bulunmaktaydı. Savaşçılar, bu hainlerin TC'den almış oldukları silahlara ve bunlara ait mermilere el koyduktan sonra, kadın ve çocukları evde bırakıp, hain milis çeteleri köy meydanına götürdüler. Burada hainlerin UKM'mize karşı işledikleri suçlar açıklandıktan sonra, muhtar Abdullah Bilgin, babası Hasan Bilgin, hepsi de birer milis-çete olan oğulları Hazım, Ahmet, Hamza ve İskan Bilgin ile akrabalarından milis-çete Ali Bulun kurşuna dizilmek suretiyle cezalandırıldı.

Faşist Türk sömürgeciliğiyle girdikleri işbirliği sonucunda yurtsever halk üzerinde çeşitli baskılar uygulayan, onları ihbar eden, arazilerine zorla el koyan bu hainlerin öldürülmesi, yoksul ve yurtsever köylüler tarafından sevinçle karşılandı. Ve ihanetin er-geç mutlaka cezalandırılacağı da böylelikle bir kez daha açıkça ortaya konmuş oldu.

Düşmanın Şırnak'taki merkezi karargahına oldukça yakın bir mesafede gerçekleştirilen bu eylem, faşist rejim yetkilileri ile hempalarının tüm yalanlarını bir anda yerle bir eden ve gerçekleri tüm çıplaklığı ve her yönü ile ortaya koyan bir özelliğe sahiptir. Bir kere düşmanın en fazla güç konumlandırdığı ve kendisine merkez seçerek üslendiği bir alanda bile, gerilla birliklerinin üslenmesine ve manevrasına engel olamadığı gerçeği ortaya çıkıyor ki, bu da TC sözcülerinin "şuraya kaçtılar, buraya kaçtılar" türündeki bıktırıcı yalanlarını silip atmaktadır. Öte yandan "kadın ve çocukları katlediyorlar" vb. demagojilerinin asılsızlığı da açıkça ortaya çıkmaktadır. Belli ki, eğer çatışma gibi bir durum sözkonusu olsa ve tesadüfen bir çocuk veya kadın da yaşamını yitirmiş olsaydı, düşman cephede yine koro halinde aynı sesler yükselecekti. Fakat eylemin niteliği böyle bir ulumaya olanak tanımayınca, faşist rejim önce örtbas edip gizli tutmaya, bunu beceremeyince de eylemi, aşiretler arası bir çatışma olayı gibi göstermeye çalışmıştır. Ancak bu zavallı ve düşkünce karalamalar da aslında faşist rejimin güçsüzlüğünü ve mücadelemize karşı nasıl demagojiye sarıldığı gerçeğini ortaya çıkarmaktan öteye geçememiştir.

Kaldı ki, Şırnak alanında savaş çok daha yoğun bir şekilde sürmektedir. Hemen her gün, Şırnak ve yöresinde kurtuluş ordusu kuvvetleriyle sömürgeci ordu sürüleri arasında şiddetli çarpışmalar olduğu ve bu çarpışmalarda sayıları yüzlere varan düşman askerinin öldürüldüğü haberleri gelmektedir. Fakat düşman ordusu, bu tür kayıplarını hep gizli tuttuğu için fazla bilgi elde edilememektedir.

Kürdistan'ın Her Yanında Gerçekleştirilen Devrimci Eylemlerle Düşmana Büyük Kayıplar Verdiriliyor

Kürdistan'ın dörtbir yanında gerçekleştirilen direniş eylemleri; halkımızın, sömürgeci barbarları ülkemizden söküp atmaya kararlı olduğunun ve bu amaçla tüm gücünü ve olanaklarını seferber ederek bağımsız ve özgür bir ülkede insanca bir yaşam uğruna atıldığı bu kutsal mücadelede hiçbir engel tanımayacağını açıkça ortaya koyan birer kanıt niteliğindedir. Son eylem haberleri şunlardır:

Kurtuluş ordusu kuvvetleri tarafından 25 Şubat gecesi basılan Nusaybin'in Hafere köyünde, aralarında kurtuluş mücadelemize ve halkımıza ısrarla düşmanlık ederek sömürgecilerle işbirliğinden bir türlü vazgeçmeyen köy muhtarının da bulunduğu 3 kişi öldürülmüştür.

Mart ayı başlarında, Diyarbakır yakınlarında sömürgecilere ait bir şantiyeye baskın düzenleyen bir kurtuluş birliğimiz, çok sayıda patlayıcı madde ile şantiyede bulunan bazı silahlara el koymuştur.

Aynı dönemde Urfa-Suruç yöresinde de hain-milis çetelere yönelik gerçekleştirilen eylemlerde toplam 4 kişi ölümle cezalandırılırken, bir kısmı da yaralanmıştır.

Yine geçtiğimiz Şubat ayı ortalarında Bitlis il merkezine giren gerilla birliklerimiz, çeşitli siyasal gösteriler düzenleyerek ulusal kurtuluş mücadelemizin amacı ve içerisinde bulunduğumuz sürecin anlamını dile getirmişlerdir. Ayrıca aynı anda kentin çeşitli yerlerinde gerçekleştirilen devrimci operasyonlarda birçok hain-ajan ve işbirlikçi cezalandırılırken, bazı batakhaneler de dağıtılarak, düşmanın, insanlarımızı —ve özellikle gençlerimizi— yozlaştırmayı, dolayısıyla da ulusal kurtuluşçu düşüncelerden uzaklaştırmayı hedefleyen girişimleri sabote edilmiştir.

5 Nisan 1987 günü, Diyarbakır'ın merkeze bağlı Eğil bucağı yakınlarında kurtuluş kuvvetlerimizle "özel tim"lerle takviyeli faşist ordu sürüleri arasında uzun süren şiddetli bir çarpışma meydana gelmiştir. Sömürgeci güçlere ağır kayıplar verdirilen çarpışmada 3 yiğit savaşçımız da direnerek şehit düşmüştür. Düşman, ölü ve yaralılarını büyük bir gizlilikle alandan uzaklaştırdığı için kesin sonuç öğrenilememiştir.

YURT DIŞINDA FAŞİST SÖMÜRGECI REJİME KARŞI EYLEMLER SÜRÜYOR

Baştarafı 1. sayfada

maya çağıran Kürdistanlı yurtseverler. Türk faşizmine askeri ve ekonomik yardım sunan devletlerin derhal yardımlarını kesmelerini ve bu ülkelerdeki ilerici ve demokratların kendi yönetimlerinin sunduğu desteklere sessiz kalmamaları çağrısında bulunarak; şimdiye kadar yapılan yardımların Kürt halkının imhasında kullanıldığını kanıtlarıyla ortaya koyarak, bunun dünya ilerici insanlığının bir utanç vesilesi olarak görülmesini pratik eylemleriyle belirttiler.

Geçen sayıda 13 Mart 1987 tarihine kadar yayınlamış olduğumuz bu eylem haberlerinden bir kısmı elimize ulaşamadığından yayınlayamamıştık. Elimize ulaşan haberleri yayınlamaya devam ediyoruz.

Yürüyüş, İşgal Eylemleri ve İşbirlikçi-Hain-Uşak Takımının Engelleme Çabaları:

7 Mart 1987 Cumartesi günü Türk devletinin halkımıza yönelik soykırımını protesto amacıyla Kopenhag'da Türk Konsolosluğuna yakın bir mesafede yürüyüş eylemi gerçekleştirildi. 60 kişinin katıldığı protesto yürüyüşü, gür sloganların eşliğinde ve siyasi konuşmalarla Türk Konsolosluğu önüne kadar devam etti. Türk Konsolosluğu önünde eylemlerini sürdüren Kürdistanlı yurtseverleri temsilen bir kişi, Konsolosluk önünde biriken ve ilgiyle izleyen kitlelere yönelik eylemin amacını içeren bir konuşma yaptı. Türk Konsolosluğu önünde büyük devrimci bir kin ve öfkeyle slogan haykıran Kürdistanlı yurtseverler, 1.5 saat süren protesto eyleminde Türk bayrağını yakıp, Cephe andını içtikten sonra toplu halde ayrılarak eylemlerini sonuçlandırdılar. Edinilen haberlere göre, Kürdistanlı yurtseverlerin protesto eylemlerini sürdürdükleri esnada, işlemlerini yaptırmak için içerde bulunan kitlelere Konsolosluk yetkilileri ve polisleri baskı yaparak, bir kısmını sorguya tabi tutmuş ve gün boyu tüm işlemleri durdurmuştur.

Avrupa'nın birçok bölgesinde Türk Konsolosluklarına ve Türk Hava Yolları bürolarına yönelik, aynı amaçla geliştirilen eylemlerden bir diğeri de 7.3.1987 tarihinde Nürnberg alanında gerçekleşti.

Aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu çok sayıda Kürdistanlı yurtsever, sabahın erken saatlerinde Türk Konsolosluğunun etrafını çevrelemiş, saat dokuzu gösterdiği anda, tüm eylemci yurtseverler, Türk sömürgeciliğine ve hain-uşak takımına karşı duyduğu büyük bir devrimci kin ve ruhla Konsolosluk önünde birikerek eylemlerini başlatmışlardır. Eylemin başlamasından 10 dakika sonra eylem alanına gelen polis, eyleme son verilmesini istemiş, ancak protestocu yurtseverlerin eylemi gerçekleştirmedeki kararlılığı karşısında geri adım atarak herhangi bir müdahalede bulunmamıştır. Sık sık **"Kana kan, her saldırıya intikam!", "Bire bin, kana kan, her idama intikam!", "Kürdistan bizimdir, terkedilemez!", "Kahrolsun sömürgeci-faşist cunta!", "Biji PKK!"** sloganlarının atıldığı eylemde, Almanca, Türkçe konuşmalar ve Türkiyeli emekçilere yönelik çağrılar yapılarak sömürgeci Türk devleti teşhir edilmiş ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin haklılığı dile getirilerek, sonuna kadar yanında olunacağı belirtilmiştir.

Kürdistanlı yurtseverlerin eylemlerine devam ettikleri sıralarda, başını ÖY'nun çektiği hain-uşak takımından bir grup eylemin gerçekleştiği alanın yirmi metre ötesine gelip pankart açıp bildiriler okumaya başlayarak, Kürdistanlı yurtseverlerin protesto eylemini sabote etmeye çalıştılar. Bu arada Konsolosluk yetkililerinden bir kişi, bu hain-uşak takımının yanına giderek mulaakatta bulunmuş. ÖY mensubu olan konuşmacının elini sıkarak şükranlarını bildirmiştir.

100'ü aşkın Kürdistanlı yurtseverin **"Kahrolsun teslimiyet, yaşasın direniş!", "Kahrolsun işbirlikçi uşaklar!"** gür sloganları eşliğindeki kararlı tutumlarıyla bu hain takımının sabote girişimleri boşa çıkarılmış; eylem faşist Türk sömürgeciliğinin ve hain-uşak takımının karşıdevrimci girişimlerini teşhir ederek başarıyla sonuçlanmıştır.

"Bire Bin, Kana Kan, Her İdama İntikam" Gür Sloganıyla Başlayan Yürüyüş Büyük Yankı Yaptı:

Faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki katliamlarını, özel savaş uygulamalarını, sürgün politikasını ve savaş esirlerine yağdırılan idamları protesto etmek amacıyla 7.3.1987 günü Hollanda'nın Den Haag merkezinde bir yürüyüş yapıldı. Eylemin amacını ve UKM'nin önemini içeren pankartlar altında yürüyen 400'ü aşkın ERNK taraftarı, **"Bire bin, kana kan, her idama intikam!", "Kürdistan bizimdir, terketmeyiz!", "İntikam, intikam intikam!"** sloganlarını gür bir şekilde haykırarak kahraman ARGK birliklerinin barbar Türk sömürgeciliğine karşı verdiği kutsal savaşın yanında tüm güçleriyle yer aldıklarını dile getirdiler. Oldukça canlı, disiplinli yürüyerek protesto eylemini sürdüren yurtseverler tüm ilerici insanlığın ve Hollanda'nın demokratik kamuoyunun dikkatini Kürdistan'daki uygulamalara çekerek sessiz kalmamaları çağrısında bulundular. Hollanda kamuoyunca "askeri bir yürüyüş" olarak değerlendirilen eyleme tüm gazetelerde yer verildi ve Hollanda Radyosu Türkçe yayın bölümünde haber olarak yayınlandı.

Aynı amaçla ve aynı tarihte diğer bir eylem de Düsseldorf Türk Başkonsolosluğu önünde gerçekleşti. 40'ın üzerinde ERNK taraftarının katıldığı eylemde, **"Sömürgeci katillerden hesap sorulacaktır!", "Kürdistan Türk ordusuna mezar olacak!"** diye haykıran yurtseverler, 1.5 saat süreyle konsolosluğa giriş ve çıkışları durdurarak kapı ve duvarlarına **"Yaşasın PKK, ERNK ve ARGK!"** sloganlarını yazarak eylemlerini başarıyla sonuçlandırdılar.

10 Mart'ta Yapılan Eylem Sayısı 15'e Yükseldi Avrupa Konseyinde Yapılan Protesto Eylemi Güçlü Siyasal Bir Desteğe Dönüştü

10 Mart 1987 tarihinde kadınlı-erkekli ERNK sempatizanları Avrupa Konseyi binasında teker teker toplanıp aniden gösteri eylemini başlattılar. Oldukça kalabalık ve hareketli bir günde gerçekleşen eylemde güvenlik kuvvetlerinin *"Yasaktır, dışarı çıkmak gerekiyor"* uyarısına ERNK sempatizanları sloganlarla cevap vererek tüm dikkatleri üzerlerine çektiler. Bitişik binalarda toplantı halinde olan Avrupalı Parlamenterler protesto eylemleriyle ilgilenerek yurteverlerin istem ve amaçlarını dinlediler. Faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan köylerine yaptığı hava saldırısını görüşmek talebinde bulunan Belçikalı milletvekili J. VANDEMEULBROUCKE (Gökkuşağı Grubu'ndan) eylemcilerle görüşerek bilgi aldı. Yurtseverlerin tüm şartlarını dinleyen Belçikalı milletvekili, isteklerin tümünü kabul ederek, Avrupa Parlamentosu'nda bir delagasyonla görüşerek taleplerin iletilmesi için eylemin sözcülerini Konsey binasına götürdü. Ve ilişkilerin kurulmasını sağladı. Bu arada faşist Türk sömürgeciliğinin katliam, sürgün ve çağdışı saldırılarını kapsayan bildirileri kendi eline alarak basın mensuplarına dağıtan Belçika Milletvekili kafetaryada bulunan tüm insanlara da bildirileri dağıtarak faşist TC'nin Kürdistan'daki uygulamalarına şiddetle karşı olduğunu ve sonuna kadar Kürt halkının haklı taleplerini savunacağını belitti.

Konsey binasına giren göstericiler, Sosyalist Grup İnsan Hakları Delegasyonu Hukuk Bürosu sorumlusu ETİNNE BOUMAN, Komünist Parlamenterler Grubu Sekreterliği ve Ermeni Grup tarafından ilgiyle karşılandılar.

Aynı eylemin devamı halinde 11 Mart 1987 günü eylemciler adına ERNK sempatizanı bir grup Avrupa Konseyine tekrar giderek görüşmeleri diplomatik bir hava içerisinde sürdürdü. Bu görüşmelerde, Avrupa Konseyinin faşist TC'nin insanlık dışı vahşetine karşı tutumlarındaki zayıflıklarını eleştiren ERNK sempatizanlarının yönelttikleri eleştiriler anlayışla karşılanarak kabul edildi.

Aynı gün Komünist Grup Başkan Yardımcısı, Yunan Komünist Parti Delegasyonu Şefi, Yunan Komünist Partisi MK üyesi, Parlamenter EPHREMİDİS ile ERNK sempatizanları özel bir görüşme yaptılar. Kendilerinin tamamen KUKC (ERNK) ve mücadelesinin yanında olduklarını, kendi üzerlerine düşen görevi yapacaklarından kimsenin şüphesinin olmaması gerektiğini belirterek, faşist Türk sömürgeciliğinin uygulamaları kınandı. Komünist grup sorumluları Kürdistan sorununun ilişkiler gündemine getirildiğini ve görüşmelerin teknik düzeyde sürdürüldüğünü ve bunun için gerekenlerin yapılacağını belirttiler. Eylem dünya basınında yer alarak önemli yankılara yol açtı.

Aynı amaçla 10 Mart 1987'de Hamburg'da 300 kişinin katıldığı bir yürüyüş yapıldı. Türk konsolosluğunun 150 metre uzağındaki miting alanında toplanan Kürdistanlı yurtseverler **"Bire bin, kana kan, her idama intikam!", "Biji Serok APO!", "Yaşasın PKK!"** sloganlarını gür bir şekilde haykırarak faşizmin Kürdistan'daki uygulamalarını ilerici insanlık nezdinde teşhir ederek ulusal kurtuluş savaşımına bağlılıklarını dile getirdiler. Eylem, hazırlanan 20 adet uçak maketi, bir Amerika ve Türkiye bayrağı üzerine benzin dökülüp yakılarak başarıyla sonuçlandı.

Aynı amaçla 10 Mart '87 tarihinde bir grup Kürdistanlı yurtsever, barbar Türk devletinin Kürdistan halkına yönelik katliam uygulamalarını Oslo'da İşçi Partisi nezdinde protesto etmek için, İşçi Partisi merkez binasını işgal etti. Norveç basınına ve İşçi Partisi Genel Sekreteri Thorbjarn Jagland'a verilmek için hazırlanan yazılı metinde faşist Türk sömürgeciliğinin uygulamaları izah edilerek amaçlar dile getirilmekteydi.

Eylemlerini başarıyla sonuçlandıran Kürdistanlı yurtseverler, İşçi Partisi Genel Sekreteri Thorbjarn Jagland ile bir gün sonra görüşerek protestodaki amaçlarını izah ederek hazırladıkları yazılı metni verdiler. Eylem, basında da yer alarak geniş yankılar uyandırmıştır.

Almanya Yönetiminin Hitlerci Faşist Türk Devletine Sunduğu Yardımları Peşpeşe Yapılan Eylemlerle Protesto Edildi

11 Mart 1987 tarihinde Duisburg'a yakın Kleve SPD binası işgal edildi. Yaklaşık 5 saat süren işgal eyleminde Almanya yönetiminin, Hitlerci faşist Türk yönetimine verdiği askeri ve ekonomik yardımlar protesto edildi. Eylemi gerçekleştiren Kürdistanlı yurtseverler, Alman demokrat kamuoyuna çağrıda bulunarak yönetimlerinin Kürdistan'daki katliamlara ortak olmaması için seslerini yükseltmelerini istedi.

11 Mart'ta aynı amaç doğrultusunda Duisburg SPD binası işgal edildi. İsteklerin kabul edilmesinden sonra yurtseverler eylemlerini sonuçlandırdılar. Yapılan her iki eyleme yerel basında genişçe yer verildi.

12.3.1987 tarihinde 40 kişilik ERNK taraftarı A-2, A-3 nolu otoban yolunun kesiştiği noktayı işgal ederek, **"Alman devletinin Türkiye'ye yaptığı yardımları protesto ediyoruz!"** yazılı pankartını asarak protesto eylemini başlatmış. 30 dakika süren otoban işgal eylemi yaklaşık 10 km'lik bir kuyruğun oluşmasına yol açmıştı. Geniş yankıları olan bu eylem başta Nordrhein Westfallen eyalet hükümeti olmak üzere birçok kurum, kuruluş, basın ve yayın kurumlarında günlerce süren tartışmalara neden olmuştu.

13 Mart'ta Essen'de WAZ ve NRZ gazetesinin ortak bürosu aynı amaçla Kürdistanlı yurtseverlerce işgal edilmiş, basına yönelik hazırlanan bir yazılı açıklama verilerek eylem sonuçlandırılmıştır.

Faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan halkı üzerindeki insanlık dışı barbar zulüm ve vahşetini protesto etmek ve KUKM ile dayanışmayı dile getiren diğer bir eylem de Viyana'da gerçekleştirildi. 17 Mart 1987'de 20'yi aşkın ERNK taraftarı, Türkiye İnformasyon Bürosunu işgal ederek 1.5 saatlik bir gösteri eyleminde bulundular. Polisin müdahalesiyle bürodan dışarıya çıkarılan eylemciler, dışarıda biriken basın güçlerine yazılı ve sözlü olarak eylemin amaçları hakkında bilgi vererek eylemlerini başarıyla sonuçlandırdılar.

Avusturya Radyosu eylem haberini gün boyunca yayınladı. Eyleme Neue Kronenzeitung, Die Presse, Kurier, Volksstimme gazeteleri genişçe yer verdi.

Aynı amaçla gerçekleştirilen diğer bir eylem ise, 17 Mart'ta İsviçre'nin Delemont şehir merkezindeki Freguence Jura Radio yayın merkezine yönelik oldu. 30'u aşkın ERNK taraftarının katıldığı eyleme, Türk devletinin katliam, sürgün ve bombalı saldırısını protestoyu içeren pankartın açılmasıyla başlanılmış, tüm istek ve amaçlar kabul ettirilerek başarıyla sonuçlandırılmıştır. Eylemcilerle röportaj yapan gazeteler olaya geniş yer verirken, eylemin çekimini yapan televizyon ve radyo kuruluşları da eylemi aynen yayınlamışlardır.

21.3.1987 tarihinde Bielefeld'de 300'ü aşkın ERNK taraftarının katıldığı ve TC'nin Kürdistan köylerine yönelik hava saldırısını, sürgün ve cezaevlerindeki işkence uygulamalarını protesto eden bir yürüyüş düzenlenmiştir. Üç Alman grubunun da fiili katılımıyla destek sunduğu eylem, oldukça disiplinli ve coşkulu bir ruhla gerçekleşerek başarıyla sonuçlanmıştır.

Birlik, İsyan ve Direniş Geleneğimiz Newroz 20 Mart'ı 21'e Bağlayan Gecede Tutuşturulan Direniş Ateşiyle Kutlandı

Kürdistanlı yurtseverler 20 Mart'ı 21'e bağlayan gecede Avrupa'nın birçok alanında meşaleler yakarak Birlik, İsyan ve Direniş Geleneğimiz Newroz'u coşkulu bir ruhla, devrimci intikam şiarıyla birbirbirine kenetlenen yüreklerle kutladı. Yakılan meşalelerle Newroz'u karşılayan Kürdistanlı yurtseverler, ellerinde yanan meşalelerle yürüyerek hem büyük ilgi topladı ve hem de Newroz'u dünya demokratik kamuoyuna tanıttılar.

Kürdistanlı Yurtsever Kadınlar, Sömürgeci Vahşeti Avrupa'da da Protesto Etti

9 Nisan 1987'de Avrupa'da ilk defa kendi özgüçlerine dayanarak Bonn'da bir araya gelen Kürdistanlı yurtsever kadınlar, Kürdistan dağlarında ARGK birlikleri tarafından geliştirilen Ulusal Bağımsızlık Savaşı ile dayanışmalarını yükselterek sesini dünya kamuoyuna duyurmak; sömürgeci-faşist Türk devletinin özellikle son dönemlerde kadın-çocuk, yaşlı-genç ayrımını gözetmeksizin gerçekleştirilen ve yüzlerce masum insanımızın ölümüne neden olan hava saldırılarını, toplu katliam ve işkenceleri, halkımıza dayatılan sürgün politikasını, savaş esirlerine yağdırılan idamları protesto etmek; Hitlerci faşist Türk devletinin gerçek niteliğini ilerici kamuoyu nezdinde teşhir ederek Federal Almanya yönetiminin bu çağdışı devlete sunduğu yardımların derhal kesilmesini ve Alman demokratlarının da halkımızın katliamında kullanılan yardımların kesilmesi için seslerini yükseltmelerini sağlamak amacıyla bir yürüyüş düzenlemişlerdir.

Yaklaşık 800 civarındaki katılımla bir araya gelerek protesto eylemlerini gerçekleştiren Kürdistanlı kadınların yürüyüşü, Alman demokratlarınca ilgiyle karşılanmıştır. Aralıksız ve gür sloganlar haykıran yürüyüş kortejindeki kadın ve çocuklardan oluşan zincirli grup, Almanlar tarafından daha bir dikkatle izlendi. Disiplinli, coşkulu, bir ruhla gerçekleşen yürüyüş eylemi, miting alanında da protestosunu sürdürdü. Miting alanındaki standın da Türk sömürgeciliğinin vahşetini sergileyen resimli panolarını dikkatlice inceleyen Alman ilericilerinden bir kısmı sonuna kadar KUKM'nin yanında olduklarını ve eylemi desteklediklerini eylem komitesine bildirerek dayanışmalarını sundular. Eylemi sonuna kadar izleyen ve sürekli eylemin amacına yönelik röportaj yapan birçok basın kuruluşu, ilk defa kendi başına eylem gerçekleştiren Kürdistanlı kadınların, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine bağlılıklarına ve tek bir fertlerinin kalıncaya kadar kanlarının son damlasına kadar savaşacaklarına olan azimli inançlarına bu eylemde ilk kez tanık oldular.

Miting alanında Kürtçe, Türkçe, Almanca yapılan siyasi konuşmalarla eylemlerini sürdüren Kürdistanlı kadınlar, Federal Alman yönetiminin, Hitlerci faşist Türk devletine sunduğu yardımları kesmek için Alman demokratlarına ve ilerici insanlığa konuşmalarının sonuna doğru şu çağrıyı yaptılar: *"NATO başta olmak üzere, Federal Alman yönetiminden yardım alan Türk devleti, bu yardımları halkımızın imhasında kullanmaktadır... Bunlarla insan avına çıkılarak, halkımıza yaşam zindan ettirilmek istenmektedir. Federal Almanya yönetimi, halkımızın imhasına karşı kullanılan yardımları kesmeli, Hitlerci faşist TC'nin katliamlarına ortak olmamalıdır. Halkımızın oluk oluk akıtılan kanına ellerini bulaştırmamalı, Türk faşizmi gibi en barbar rejimin suç ortağı durumuna düşmemelidir. Halkımızın en vahşi yöntemlerle katledilmesi, dünya uluslarının ve Alman halkının çıkarına olmadığı gibi, onların da utanç vesilesi olacaktır... Tüm ilerici-demokratik kamuoyu, Kürdistan halkının dostları! Tarihin en eski halklarından olan Kürt halkı, faşist Türk sömürgeciliğinin çağdışı uygulamalarıyla yok edilmek isteniyor. Bu vahşete karşı kendi bağımsızlık ve özgürlüğü, dünyanın barışı için Kürt halkının yürüttüğü mücadele haklı ve meşru bir mücadeledir. Bu mücadele desteklenmeli, var olan dayanışma daha da yükseltilmelidir... Yönetiminizin faşist Türk devletine sunduğu her türlü askeri, ekonomik, siyasi yardımlara karşı çıkın; F. Almanya yönetiminin bu politikadan vazgeçmesini sağlamak için tüm gücünüzle mücadele edin!"*

Siyasi konuşmaların sonuçlanmasından sonra Türk bayrağı yakıldı. Bayrağın yakıldığı esnada zılgıtlarla başlayan gür sloganlar yaklaşık 15 dakika sürerek eylem başarıyla sonuçlandı.

Bu arada **"F. Alman Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığına, Hükümetine ve Alman Halkına!"** başlığıyla yazılan açık mektup, bayanlardan oluşan bir heyet tarafından ilkin cumhurbaşkanlığına sunulduktan sonra, heyet Dışişleri Bakanlığına giderek Dışişleri Bakanlığı Türkiye bölümü temsilcisiyle görüşerek eylemin amaç ve isteklerini içeren yazılı metinlerini ilettiler. Eylem tüm Avrupa'da büyük bir siyasal etki yarattı.

İlk defa Avrupa'da eylem gerçekleştirerek faşist Türk sömürgeciliğinin ülkemizdeki uygulamalarına sessiz kalmayacaklarını ve bilfiil Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi içinde yerini alarak ERNK saflarında kendi birliklerini yaratıp bu temel silahla savaşacaklarının azim ve kararlılığı içinde olduklarını açıkça kanıtlamış oldular.

Newroz Kutlamalarına Yüzbinler Katıldı

Baştarafı 1. sayfada

lerini çeşitlendirmektedir. Ne var ki, bu yöntemleriyle bırakalım başkalarının kafasını bulandırmayı, kendisini gülünç durumlara düşürmekten başka hiçbir şey yapmamaktadırlar. Düşmanın bütün çabalarına rağmen ülkenin dört bir tarafında kutlanan Newroz bunun en açık ifadesidir.

Yüzlerce köyde yapılan propaganda toplantıları, ajanmilis çete, TC'nin ordu güçlerinin cezalandırılması ve bir bütün olarak yürütülen askeri, siyasi, örgütsel çalışmalar ve birçok yerleşim alanında yakılan Newroz ateşi ile Kuzey-Batı Kürdistan'da da Newroz savaşkan bir ruhla selamlandı.

Kürdistan'ın en küçük parçası Güney-Batı kesiminde ise, Newroz kutlama şenliklerine yüzbinlerce Kürdistanlı yurtsever katıldı. 300 binin üzerinde yurtsever Kürdistanlının biraraya geldiği Newroz kutlama şenliklerinde, Kürdistan halkının, Ulusal Kurtuluş Cephemiz ERNK bayrağı altında birleşip savaşmasında hiçbir gücün engel olamayacağını açıkça gözler önüne serdi. Çeşitli güçlerin bütün engelleyici ve caydırıcı çabalarına rağmen yoğun ve kendisine özgü bir hazırlık içerisine giren kitleler dağ, ova vb. her alanda Newroz ateşini yakarak kutlama şenliklerine başladılar. Çok uzaklardan okunabilecek tarzda ateşten büyük harflerle yazılmış **"Biji Serok APO", "Biji PKK", "Biji ERNK"** vb. sloganların büyük bir özenle yazılmış olması en fazla dikkat çeken olgulardan biriydi. Yakılan ateşler etrafında çekilen halaylarla devam eden şenlikler daha sonra Newroz'un anlam ve önemini, ulusal kurtuluş mücadelemizin içerisinden geçtiği süreci izah eden siyasal içerikli toplantılarla kutlama törenlerine devam edildi.

Ülkemizin bu parçasında en coşkulu bir tarzda Newroz'un kutlanacağını bilen sömürgeci Türk devleti ise, sınırı tank ve toplarla takviye ederek, güç gösterisi ile halkımızı sindirmek istedi. Sınır boylarında birçok defa kitleye doğru ateş ederek bazı yurtseverleri de yaralayan sömürgeci ordu güçlerinin bütün çırpınışlarına rağmen Newroz en coşkulu bir tarzda kutlandı.

Geceyi büyük bir coşkuyla geçiren kitle, sabahın erken saatlerinde kendilerine belirtilen kırsal alandaki yerlerine doğru akın etmeye başladılar. Folklor, tiyatro, müzik, şiir ve siyasi konuşmalarla sürdürülen toplantılar, ulusal önder Abdullah ÖCALAN yoldaş, PKK, ERNK ve ARGK'yi selamlayan coşkun sloganlarla son buldu. 27 ayrı yerde yapılan Newroz kutlama törenlerine 300 bin civarında kitlenin katıldığı belirtilmektedir.

Bilindiği gibi bu alandaki siyasal gelişmelerin geçmişi çok eskilere dayanır. Devrimci ideolojinin doğuşundan çok önce ilkel milliyetçi, reformist-teslimiyetçi ve sosyalşoven güçler çeşitli varyasyonlarıyla bu alan üzerinde etkili organizasyonlar düzeyine gelmişlerdi. Bu anlamda denilebilir ki, halk gerçekliğini temsil etmeyen yapılanmaların veya teslimiyetçi düşünce yapısının en çok etkili olduğu alanların başında gelmekteydi. Fakat bununla beraber parçanın coğrafik şekillenişinin Kuzey-Batı'yla boydan boya sınırdaş olması ve ana parçayla ekonomik, sosyal, kültürel ve kan bağları gibi çeşitli yönleriyle koparılmaz bağlarının olması, onu Kuzey-Batı Kürdistan'da doğup gelişen devrimci mücadelemizin en iyi bir gözlemleyicisi ve görgü tanığı durumuna getirmiştir. Baştaki bu gözlemleyicilik 1980'lerden sonra direkt tanışma imkanıyla birleşince, hiçbir güç, karşı engel ve çaba onu sözkonusu güçlerin gerçek yüzlerini görmesini ve devrimci ideoloji ile bütünleşmesini engelleyemedi. Zaten geçmişte bu alanda varlık gösteren bu sosyalşoven, ilkel milliyetçi, reformist ve karşı-devrimci anlayış sahiplerine en fazla kucak açarak, Kürdistan'ın kurtuluşu uğruna savaştıklarını belirten bu güçlere en geniş olanaklar açıp birçok şeyini feda ederek kendilerine destek sunan bu kitle onların gerçek yüzlerini görmesinden ötürüdür ki; sonunda en fazla kin ve nefreti duyan yine bu kitle olmaktadır. Belli ki duyduğu kin ve öfke sıradan ve salt tepkiye dayanan bir kin ve öfke değil, tümüyle bilinçlenmenin, doğru devrimci ideoloji ile bütünleşmenin ürünüdür. Bu nedenle, bu alandaki bağlılık tümden köklü ve bilinçli bir bağlılıktır.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin '86 ve '87'lerde kazandığı mevzilerin bu alana yansıması sonucu gelişmeler önemli boyutlara ulaşıp bu parça devrimimizin bir yedek gücü durumuna gelmiştir. Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişen bütün olaylardan yakından etkilenen bu parçadaki halkımızın, geçmişten beri olumsuzluğuyla birçok tahribata neden olan güçlerin bütün uğraşlarına rağmen PKK önderliğindeki UKM'ne olan inanç ve bağlılığı gün geçtikçe daha da kökleşmektedir. Newroz kutlamalarının yaklaştığı günlerde "geniş tutuklamalar olacak", "TC saldıracak" vb. biçimde kitleleri sindirmeye yönelik harcanan bütün çabaya rağmen, her yıldan daha fazla kitlelerin bir araya gelerek coşkulu bir tarzda Newroz'u kutlamaları sözkonusu güçleri büyük bir hayal kırıklığına uğrattı.

Newroz şenliklerinde okunan şiirler, yapılan konuşmalarda verilen eylem haberleri ve devrimcilerin şehit düştüğünü açıklayan konuşmalar, bütün bu gerçeklikleri gözler önüne seriyordu. Kitledeki coşku ve kabarışın doruk noktasına ulaştığı bir ortamda sevinç, üzüntü, heyecan, ginlik, umut, saldırı ve direniş ruhu birlikte yaşanıyordu. Kutlanan '87 Newroz'unda slogan, ağlama, alkış ve zılgıt içiçe, aynı kişilerde bulmak mümkündü. Evet, '87 Newroz'u böyle çok ateşli bir ortamda, ama halkımızın direnişine ve önderliğine güçlü bir şekilde sahip çıktığının sergilendiği gün oldu.

LÜBNAN:

29 Mart 1987 günü Lübnan/Bar-Elias'ta Newroz Kutlama Gecesi düzenlendi. Yaklaşık 1000 civarında Kürdistanlı kitlenin katıldığı gece saat 18.15'te başlayarak, gece saat 0.15'te sonuçlandı. Oldukça coşkulu geçen gecenin programı siyasi konuşmalar, koro, folklor, müzik, tiyatro, vb.'nden oluşmaktaydı. Büyük bir beğeniyle izlenen folklor ve müzik programının yanısıra, en fazla ilgiyle izlenen diğer bir program ise tiyatro oldu. Sömürgeci TC'nin acizliğini ve Kürdistan halkının mücadeleye olan bağlılığını canlı bir şekilde sergileyen tiyatroda, teslimiyet ve ihanete olan kin ve öfke en açık bir şekilde sergileniyordu. Yapılan geceye, başta Lübnan Komünist Partisi, Demokratik Cephe, Halk Cephesi, Mücadele Cephesi vb. olmak üzere birçok örgüt mesaj ve fiili katılımlarıyla dayanışmada bulundu.

Baştan sona akıcı bir tarzda sunulan programı beğeni ve coşkuyla izleyen kitleler, zaman zaman sloganlarla eşlik ederek geceye renk kattılar.

AVRUPA:

Yedi Yerleşim Alanında Kutlanan Gecelere Toplam 10.000 Kişi Katıldı

Yedi ayrı yerde binlerce Kürdistanlının katıldığı Newroz Birlik, İsyan ve Direniş Geceleri bu ayda da gerçekleştirilmeye devam edildi. Sömürgeci Türk devleti Avrupa emperyalizmi ve kendisine "sol" diyen TC yandaşlarınca sürdürülen bütün anti-propaganda, karalama ve engelleme çabalarına rağmen başarılı bir şekilde gerçekleştirilen Newroz geceleri Kürdistanlı kitlelerde zafere olan inancı daha da pekiştirdi.

Hamburg: 21 Mart 1987'de binlerce Kürdistanlının toplandığı Hamburg alanı acı, sevinç ve devrimci intikam ruhuna tanık oldu. 21 Mart (1987) sadece Demirci Kawa'nın şahsında halkımızın zalim Dehak'a karşı zaferini ifade etmiyordu. 21 Mart büyük önder Mazlum DOĞAN yoldaşın çağdaş Kawa sıfatına ulaştığı gündü. Yine 21 Mart Ulusal Kurtuluş Cephemiz ERNK'nin halkımıza müjdelendiği gündü. Bunun derin bilinciyle biraraya gelen kitleler günün anlam ve önemini bizzat gerçekleştirecekleri eylemde dile getirmeye çalışacaklardı. Newroz'u kutlamak amacıyla düzenlenen gece başlamadan önce gece yerinden uzak bir alanda, önce miting yapıldı. Yapılan siyasi konuşmalar ve atılan sloganlarla sömürgeci Türk devletinin son olarak geliştirdiği katliam, hava saldırısı, tutuklama ve operasyonları protesto edildi. Mitingden sonra gece yerine kadar yürüyen kitleler havanın oldukça sağuk ve karlı olmasına aldırış etmeksizin sömürgeci TC'nin uygulamalarını nefretle kınadılar.

Kitlelerin gece salonuna toplanmasından sonra başlayan gece programında açılış üç dilden, ERNK'yi 3. kuruluş yıl dönümünde selamlamayla başladı. Bütün ışıkların söndürülerek yakılan meşalelerle salonun aydınlatılması, kitlelerin coşkun alkış ve sloganlarını beraberinde getirdi. Meşalelerle aydınlatılan salonda, kitleleri ERNK bayrağı altında birleşmeye davet eden çağrıdan sonra, sahneye doğru hızla ilerleyen gruplar ellerinde silah, bayrak, çekiç, orak ve

meşalelerle bir anda sahneyi doldurarak halaya başladılar. Kadın, erkek, genç, ihtiyar ve çocuklardan oluşan "Ulusal Birliğe Doğru" adlı bu programdan sonra kalabalık bir gruptan oluşan koro devrimci marşlar okudu. Yapılan Kürtçe, Türkçe, Almanca konuşmalar ile birlikte, programa çocuklardan oluşan bir müzik grubu ile çocuk folkloru, kadın folklor ekibi, erkek ve kadınlardan oluşan ana folklor ekibi, kadınlardan oluşturulan müzik grubu, Koma Berxwedan, tiyatro, erkek folkloru ile zengin bir program sergilendi. Gecenin ilgi ile izlenen ve sadece kadınlardan oluşan diğer programda, 7 Mart 1987 tarihinde "Özgürlük Yolu" denilen güruhça Münih'te alçakça katledilen Ahmet AYDIN adındaki ERNK savaşçısının katlediliş olayının canlandırılmasıydı. Yapılan gösteriden sonra defalarca üst üste intikam diye haykıran kitlelerin direnişe olan bağlılığı, ihanet ve teslimiyete olan kin ve öfkesi bir daha gözler önüne serildi. Ahmet AYDIN yoldaşın katlediliş olayını canlandıran programın sunuluşu esnasında birçok yurtseverin göz yaşlarını tutamadığı gözlemlenirken sık sık atılan, **"Kahrolsun teslimiyet, yaşasın direniş"**, **"Biji Serok Apo"**, **"İntikam"** vb. sloganlar salonu dolduruyordu.

Köln: 28.3.1987 tarihinde düzenlenen gece öncesinde Köln'de de miting yapılarak sömürgeci Türk devletinin son saldırı, operasyon, tutuklama ve katliamları protesto edilerek gece salonuna kadar yürüyüş yapıldı.

Gece programı, anısı önünde saygı ve minnetle eğildiğimiz Ulusal Kahramanımız Agit yoldaşın anısına bağlılığı dile getiren marş ve konuşmalarla başladı. Ulusal Kahramanımız Agit yoldaşın ikinci katlediliş yıldönümüne denk gelen geceye 1800'ün üzerinde yurtsever katıldı. Gecede üç dilden yapılan siyasi konuşmaların dışında kadınlardan oluşan müzik ve folklor ekipleri, yerel düzeyde oluşturulan folklor ekibi, kadın ve erkeklerden oluşturulan ana folklor ekibinin yanısıra tiyatro ve Koma Berxwedan programları da sunuldu. Gece gelenekselleşmiş **"Apo Hate Hilwanê"** ile son buldu.

Mulhoz: 28.3.1987 tarihinde Danimarka'nın Mulhoz şehrinde Newroz'u kutlamak amacıyla bir gece düzenlendi. Yerel düzeyde hazırlanıp gerçekleştirilen geceye 500'ün üzerinde katılım sağlandı. Programda, gecenin anlamı ve önemini belirten konuşmaların dışında, folklor, koro, müzik grubu ve tiyatro gösterilerinde bulunuldu.

Duisburg-Wesel: Özünde sömürgeci Türk devletinin son dönemlerde geliştirdiği katliam, operasyon ve hava saldırılarının bir parçası ve onun tamamlayıcısı olan Alman polisinin gerçek yüzü düzenlenen gecede tekrar görüldü. Gece başlamadan önce binlerce polisin yığıldığı Wesel'de, Alman polisi halkımıza ve mücadelemize savaş açmış bir ruh haliyle bütün yolları kapatarak kitleleri sindirip geceyi engellemek istedi. Gece başlamadan saatlerce önce salonun önünde toplanan polisler ilk önce geceye gelen bütün yurtseverleri kimlik kontrolünden geçirerek, gerektiğinde haklarında yasal işlemlerde bulunabileceğini belirten Alman polisinin bu tutumuna karşı kitleler direnişe geçtiler. Sayıları 1100'ün üzerinde olan yurtsever Kürdistanlıların salonun önünde birikmesine rağmen, geceyi yaptırmak istemediklerini açıkça belirten polisin bu tutumuna karşı kitleler **"Alman polisi faşizmi destekliyor"**, **"Kahrolsun sömürgeci Türk devleti"** vb. sloganlar atarak, davul-zurna eşliğinde ateş yakıp halay çektiler. Yağan kar ve yağmura rağmen kadın, erkek, çocuk, ihtiyar bütün kitle saatlerce süren direnişine rağmen, polisin düşmanca tutumunda diretmesi üzerine, açlık grevine gireceklerini belirterek, polisin halkımız ve mücadelemize karşı takındığı insanlık dışı tutumundan vazgeçmesini istediler. Polisin "hiçbir şekilde geceye katılanlar hakkında işlem yapılmayacaktır" demesinden sonra ancak salona giren kitleler, coşkun sloganlarla öncü gücümüz PKK'ye sonuna kadar bağlı kalıp direneceklerini haykırdılar.

Yaklaşık üç saatlik protesto direnişinden sonra başlayan gecede çocuk ve büyüklerden oluşan dört ayrı folklor ekibi, Kürtçe, Almanca ve Türkçe siyasi konuşmalar, Koma Berxwedan ve tiyatro ile program son buldu.

Paris: 4 Nisan 1987'de Fransa'nın başkenti Paris'te de kutlanan Newroz'a 2000'in üzerinde kitle katıldı. Gece "Ulusal Birliğe Doğru" adlı programla başladı. Karanlıktan aydınlığa geçişi ve bütün halk kesimlerinin ERNK bayrağı altında birleşerek sömürgeciliğe karşı savaşmalarını yansıtan açılıştan sonra, gece için hazırlanmış olan folklor, koro, Koma Berxwedan müzik grubu ile tiyatro sunuldu. Geceye katılan ve programda da yer alan bazı misafir sanatçılar da, mücadelemiz ile dayanışma içerisinde olduklarını belirttiler. Bütün gecelerde olduğu gibi, Paris Newroz Gecesi de "Apo Hate Hilwanê" türküsü eşliğinde oynanan oyunlarla son buldu.

Bielefeld: 4 Nisan 1987'de düzenlenen Newroz Birlik İsyan ve Direniş Gecesi'ne 700'ün üzerinde Kürdistanlı yurtsever katıldı. Sömürgeci Türk devleti ve Avrupa emperyalizmi tarafından bilinçli ve planlı bir şekilde, din maskesi altında mücadelemizin karşısına çıkarılan bazı çevreler ile teslimiyetçi-hain güçlerce yürütülen bütün engelleme çabalarına rağmen kutlanan Newroz Gecesi "Ulusal Birliğe Doğru" adlı program ile başladı. Koro, çocuk ve büyüklerden oluşan folklor ekipleri, çocuk müzik grubu, Koma Berxwedan ve tiyatronun yanısıra, gecenin anlam ve önemini belirten üç dilden yapılan konuşmalardan oluşmaktaydı. Bölge düzeyinde, ERNK üye ve taraftarlarının oluşturduğu müzik grubu da programda yer alarak, sunduğu devrimci ve halk türküleriyle programı daha da güçlendirdi. Geceye birçok örgüt ve kuruluş kutlama mesajları göndererek, başarı dileklerinde bulundu.

Hannover: 1500'ü aşkın ERNK yanlısı Kürdistanlı yurtseverin katıldığı gece salon önünde göndere bayrak çekme töreniyle başladı. Hafif rüzgarlı havada göndere çekilen ve nazlı nazlı dalgalanan ulusal bayrağımıza gözlerini dikerek bakan yüzlerce yurtsever Kürdistanlı, bağımsızlığa olan özlemini haykırdığı sloganlar ve attığı zılgıtlarla ifade etmeye çalıştı. 11 Nisan 1987 tarihinde gerçekleştirilen gece öncesi yapılan hazırlıklar döneminde birçok güç tarafından geceyi engelleme çalışmaları yürütülerek kitle katılımı düşürülmek istendi. Ancak alanda bulunan Kürdistanlı yurtseverlerin geceye yüksek bir katılım sağlamaları sözkonusu güçlerin bütün engelleme çabalarına rağmen PKK önderliğinde UKM'nde kitlelerin kararlılığının açık ifadesi oldu.

Geceye merkezi olarak hazırlanan "Ulusal Birliğe Doğru" adlı program, üç dilden siyasi konuşmalar, koro, folklor, Koma Berxwedan ve tiyatronun dışında, Celle, Salzgitter, Bielefeld'de oluşturulan müzik grupları ve Celle çocuk folkloruyla da desteklenerek daha da zenginleştirildi. Diğer gecelerde olduğu gibi Hannover'de düzenlenen Newroz gecesi de "Apo Hate Hilwanê" ile son buldu.

Avrupa'nın değişik yerleşim alanlarında düzenlenen Newroz Birlik, İsyan ve Direniş Gecelerinin gerçekleştirilmesine devam edilmektedir.

Kürdistan Sorunu Avrupa Gündeminde

Ulusal kurtuluş mücadelemizin Kürdistan zeminindeki 1987 kış ve bahar dönemindeki gelişmesine paralel olarak Avrupa alanlarında da hareketli bir dönem yaşandı. Sömürgeci Türk devletinin çöküşünü ifade eden barbar uygulamaları Avrupa'nın birçok alanlarında yurtsever Kürdistanlılar tarafından yoğun bir şekilde protesto edilirken, Cephe çalışanları da uluslararası resmi kuruluşlarla, çeşitli ülkelerin parlamento ve partileriyle görüşmelere, basın toplantılarına ağırlık verdiler.

Altı hafta devam eden, 13 Mart 1987 günü sona eren, BM İnsan Hakları Konferansında, Cephe çalışanları çeşitli ülke delegasyonları, BM'de söz sahibi uluslararası demokratik örgüt temsilcileri ile görüştüler. Görüşmelerde ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesi ve Türk devletinin özel savaş uygulamaları üzerine bilgi verdiler. Sömürgeci Türk devletinin kınanmasını istediler. Cephe çalışanları ayrıca BM binasında 24 Şubat 1987 günü "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesindeki Gelişmeler" konulu bir basın toplantısı gerçekleştirdiler.

Türkiye, konferans gündeminde olmamasına rağmen, konferans sonrası yayınlanan bildiride Şili ve Güney Afrika'nın kınanması yanında Türkiye ve Irak'taki insan hakları ihlallerine de dikkat çekildi.

Aynı temelde, çeşitli basın-yayın organlarına ve ajanslara da yansıyan, Atina, Viyana, Bonn ve Brüksel'de basın toplantıları yapıldı. 10 Mart 1987 günü, Brüksel basın merkezinde yapılan basın toplantısına başta sömürgeci Türk basını olmak üzere, çok sayıda basın mensupları katıldı.

Toplantıya Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi adına katılan konuşmacı, TC'nin kuruluşundan günümüze kadar Kürdistan'daki sömürgeci uygulamalarının bir özetini sunduktan sonra, çağımızda ne TC anlayışında bir sömürgeci, ne de Kürdistan benzeri sömürge bir ülkenin bulunabileceğine dikkat çekti. Devamla, tarihte Kürt halkının birçok başkaldırılara rağmen özgürlüğüne kavuşamadığını, bunun nedenleri arasında Kürt halkının örgütsüzlüğü, Türk devletinin barbar sömürge anlayışı, emperyalist çıkarlar yanında, ilerici insanlığın ilgisizliğinin de pay sahibi olduğunu belirtti.

Konuşmacı: Kürt halkının, Türk sömürgeciliği tarafından dayatılan kabul edilmez tarihi reddetmek, özgür ve demokratik bir ülke yaratmak amacıyla, uluslararası hukuk kurallarının kendisine tanıdığı hak temelinde, 15 Ağustos 1984 tarihinden bu yana, barbar Türk sömürgeciliğine karşı, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK— ilanı 21 Mart 1985), Kürdistan İşçi Partisi (PKK) önderliğinde son derece meşru bir savaş verdiğini belirtti. Türk devleti ve müttefiklerinin gerici, çıkarcı güçlerin yoğun çabalarına rağmen dünyadan gizlenemeyen bir savaşın dengesiz, kuralsız olduğunu; savaşın bir tarafında sınırlı imkanları ile tüm savaş kurallarına, insani değerlere saygı gösteren Kürdistan halkı, diğer tarafta modern silahlarla donatılmış, "bir Türk dünyaya bedeldir" gibi ırkçı-faşist mantık sloganı ile eğitilen, 835 bin mevcutlu faşist bir orduya sırtını dayamış sömürgeci Türk burjuvazisinin yer aldığını vurguladı. Bu azgın faşist yönetimin halk savaşımıza karşı dayattığı ise "özel savaş"tır.

Özel savaşın gereği olarak, askeri zindanlarda işkencelerin devam ettiğini, yetersiz beslenme, ilaçsızlık, doktorsuzluk nedeniyle bulaşıcı hastalıkların yaygın olduğunu, zindanlarda tutulan savaş esirlerinin ölüme terkedildiklerini, bu uygulamaları protesto amacıyla açlık grevlerinin devam ettiğini, Adana cezaevindeki kitlesel açlık grevinin tehlikeli aşamaya girdiğini, idam cezalarına hız verildiğini, mahkeme huzuruna çıkarılmadan dahi idam cezalarının verildiğini, verilen idam cezalarının infazı için dosyaların meclis onayına sunulduğunu belirtti.

Kürdistan halkını mücadelesinden, toprağından koparmak amacıyla toplu sürgünlerin gündeme getirildiğini, Dersim ve Erzincan'a bağlı 500 köy için sürgün kararı alındığını, bu köylerde yaşayan yüzbin insanın sürgüne tabi tutulduğunu, bunun bir katliam ve soykırım olduğunu, halkımızın mücadelesine, toprağına bağlılık temelinde sürgün kararına karşı direndiğini, sürgün yolu ile boşaltılacak bölgelerde stratejik askeri alanlar oluşturulmak istendiğini dile getirdi.

Türk ordusunun Kürdistan'ın şehir ve köylerindeki operasyonlarında hiçbir kural tanımadığını, ayrım yapılmadan tüm halka katliam ve işkence uygulandığını, katliam amacıyla halkın kitleler halinde toplama kamplarına, işkencehanelere doldurulduğunu, Kürdistan köylüsünün tarlasını ekmesinin yasakladığını, köy evlerinin askeri karargah ve silah deposu haline getirildiği, halkın zaruri ihtiyaç maddelerine el konularak açlıkla karşı karşıya bırakıldığını, Kürdistan halkını birbirine kırdırma amacıyla sivillerden oluşan faşist milis çetelerin oluşturulduğunu vurguladı.

Basın toplantısında konuşmacı: *"Türk sömürgeciliğinin özel savaş uygulamalarına rağmen, ulusal kurtuluş mücadelemiz önemli aşamalar katetmiş, ileri mevziler kazanmıştır. Ulusal kurtuluş mücadelemiz, devrimci eylemleri ile Türk devletinin çok sayıda askeri ve ekonomik tesislerine büyük darbeler indirmiş, Türk sömürgeciliğinin politik, ekonomik ve askeri krizleri büyümüştür"* dedi ve ardından şöyle devam etti:

"Bugün Kürdistan'da Türk işgalcileri ile ulusal kurtuluş mücadelemiz arasında politik ve askeri savaş bütün hızıyla devam ediyor. Ocak-şubat aylarında Halk Kurtuluş Ordumuza bağlı birlikler Eruh, Midyat, İdil ve Uludere'de başlattığı devrimci eylemlerle 'köy koruculuğu' adı altında örgütlendirilen, Türk ordusuna bağlı faşist-milis çetelerine büyük darbeler vurmuş, dağıtmıştır. Bu eylemler karşısında paniğe kapılan Türk işgalcileri, başta partimiz PKK olmak üzere, halkımızın toptan imhasını hedefleyen barbar ve vahşi saldırılara girişmiştir.

Bu amaçla merkezi Malatya'da bulunan İkinci Ordu'ya bağlı tüm birlikler, Genel Kurmay Harp Dairesi'ne bağlı kontr-gerilla birlikleri, faşist-milis çeteleri, Türkiye'nin Foça, Bolu, Fatsa ve Nevşehir bölgelerinden getirilen komando birlikleri ile takviye edilerek, Siirt ve Hakkari bölgelerine kaydırılmıştır. Bölgede seyyar hastaneler oluşturulmuş, savaşın sevk ve idaresi Şırnak'ta konumlanan MİT, Özel Harp Dairesi, Genel Kurmay İstihbarat Dairesi ve Kontr-gerilla'dan oluşan Genel Komutanlık tarafından yürütülmüştür.

Bölgede konumlanan işgal birlikleri: Diyarbakır, Malatya, Batman askeri üslerinden kalkan savaş uçakları desteğinde tam bir imha savaşına girişmişlerdir. Bu imha operasyonları süresince bölgenin dış dünya ile olan tüm bağlantıları kesilmiştir.

Türk ordusunun bu imhacı uygulamalarına rağmen, Halk Kurtuluş Ordumuza bağlı birliklerin devrimci eylemleri aralıksız devam etmiştir. Bu devrimci eylemler karşısında aciz düşen, vahşi emellerine kavuşamayan Türk devleti, bu kez çılgınca havadan Güney Kürdistan köy ve dağlarını bombalamıştır. Bu bombardımanda tek bir militanımızın burnu dahi kanamamıştır. Çünkü Güney Kürdistan'da hiçbir üssümüz yoktur. Bombardıman olayında yoksul Kürdistan köylüsü katledilmiştir.

Türk devletinin egemenliği vahşet, sürgün, açlık, katliam ve soykırım üzerine kuruludur. Bu nedenle tüm uygulamaları insanlık dışıdır, barbarlıktır. Çağdışı bu uygulamalara rağmen, Kürdistan halkı, Kürdistan İşçi Partisi (PKK), Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK) önderliğinde zaferinden emindir. Bugüne kadar akan, bundan sonra akacak olan kanların sorumlusu sömürgeci Türk devletidir."

Konuşmacı sözlerinin sonunda basın mensuplarına, ilerici insanlığa çağrıda bulunarak: *"Türk devletinin Kürdistan'daki tüm uygulamaları dünyanın gözleri önünde bir halkın toptan imhasına yöneliktir. Türk devletini ekonomik, politik ve askeri olarak destekleyen Avrupa ülkeleri ilişkilerini gözden geçirmeli, yardım ve desteği kesmelidirler. Aksi halde Kürdistan halkının katliamında Türk devletinin suç ortağı olacaklar. İlerici insanlığın görevi, Türk devletinin Kürdistan'daki uygulamalarına karşı durmak, Kürdistan halkı yanında yer almaktır. Gelişmeleri yerinde incelemek, Türk devletinin barbarlıklarını dünya kamuoyuna duyurmak, gerici Türk basınının yalan, çarpıtma yayınlarını teşhir etmek, ilerici basının görevidir"* dedi.

Basın toplantısı, daha sonra gazetecilerin sorularının yanıtlandırılmasıyla sürdü. Yabancı gazeteciler son olaylara ilişkin sorular yöneltirken, Türk basınına mensup gazeteciler, Türk devletinin ileriye dönük endişelerini dile getiren sorular sordular. Örneğin:

"Sovyetler Birliği lideri Gorbaçov, Ortadoğu'da kalıcı bir barışın sağlanması için konferans çağrısı yaptı. AET ülkeleri de olumlu cevap verdiler. Kürdistan sorunu da bu konferansın gündeminde midir?" şeklindeki bir soruyu, konuşmacı:

"Ortadoğu'da kalıcı barışın sağlanması, bölgede ulusal, sınıfsal mücadele veren örgütlerin başarısına bağlıdır. Bölgedeki diğer sorunlar yanında, Ortadoğu'da belirleyici role sahip Kürdistan sorunu adil bir çözüme kavuşmadıkça, kalıcı barıştan söz edilemez" diye yanıtladı.

"Başta süper güçler olmak üzere, Avrupa ülkeleri sizi desteklemiyor. Nasıl başarabilirsiniz, katliam olmaz mı?" biçimindeki bir soru da:

"Kürdistan halkı mücadeleye karar verirken kimsenin, ve bu arada Avrupa'nın onayına başvurmadı. Son derece haklı ve meşru bir hakkını kullanmaktadır. Kendi özgücüne dayalı bağımsız bir politikası vardır. Demokratım, insanım diyen herkesin bu mücadeleye destek olması gerekir. Aksi gericiliktir, çıkarcılıktır. TC'nin varlığı katliam ve talan üzerine kuruludur. Kürdistan halkı artık sahipsiz değildir. TC'nin her katliamı karşılık görecektir" şeklinde yanıtlandı.

"Kürdistan mücadelesi, Türkiye'nin AET'ye tam üye olmasını engelleyebilir mi?" sorusuna, konuşmacı:

"Evet, TC ekonomik iflasın eşiğindedir. Kürdistan mücadelesi bu iflası hızlandıracaktır" diye karşılık verdi.

"Türkiye'nin demokratikleşme sürecine girmesi, Kürdistan halkına bir kazanç sağlar mı?" sorusuna ise, konuşmacı özetle şu karşılığı verdi:

"Gerçek anlamda bir demokratikleşme, Kürdistan halkının haklarını tanımaktan geçer. Günümüzdeki demokratikleşme iddiası sahtekarlıktır, göz boyacılıktır. Kemalist rejimin 'demokratik'leşmesini beklemek, zaten bir ham hayaldir."

Cezaevi Mektubu

Beni soracak olursanız iyiyim, tek merakım ve düşüncem Partime, mücadele arkadaşlarıma ve kahraman halkıma tez kavuşmaktır. Düşman değil fiziki olarak beni dörtduvar arasına koyması, dört kat yerin dibine soksa bile ve en değerli varlığımız olan Partimden, yiğit halkımdan uzak tutsa da, düşüncem, kafam daha doğrusu kan hücrelerim, ruhum dışarda. Partim ve değerli mücadele yoldaşlarımla birlikte olduğunu belirtmek isterim.

"Vay gençliğim, ömrüm geçti, mahvoldum, çürüdüm, evliyim, nişanlıyım, buralara düşmeyecek insandım, yaşamım gitti" gibi düşünmek benim açımdan alçaklık olur, ihanettir, teslimiyettir. Böyle şeyleri korkaklar, cesaretsizler, inançsız ve teslimiyetçiler düşünür.

Sömürgeci düşman 1978 ile birlikte mücadelemiz karşısında ne gülünç bir duruma düştüğünü, ne kadar sıkıştığını tahmin ediyor ve böyle olduğuna inanıyorum.

Ama bunun yanında düşmanın yattığını, hiçbir şey yapmayacağını düşünmek aptallık olur; yanılgıya götürür (su uyur, düşman uyumaz). Bunun için düşman çeşitli kılıflar altında emperyalizmin yardımıyla mücadelemize karşı Avrupa zemininde baskılarını doruğuna çıkartacağını 2 ay evvel ... aracılığı ile gönderdiğim bir mektubumda belirtmiştim. Ve bu küstahlığı, hain-uşak takımı aracılığıyla Münih'de pratik ortaya çıkardı. Bunun için bu alçaklara karşı çok azimli ve kararlı bir mücadele verilmeli. Gittiğimiz her yerde: evlerde, işyerlerinde, çarşıda, lokal ve trenlerde, kısacası yaşamın her alanında, rastladığımız her insana (Kürt, Türk, Alman) diliniz döndüğü kadar onların alçaklıklarını anlatın. Teşhir ve tecrit edin. Cezalandırın!..

Halkımızın yaşadığı alanlarda köklerini kurutun. Bu hain ve yurt dışı (özel savaş) çetelerine karşı Apocu bir kararlılıkla, Mazlumcu bir direnişçilikle savaş açınız. Bu hain-uşak takımına karşı savaşmak, sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı savaşmak kadar kutsaldır. Halkımızın içine girmelerini engelleyelim. Bu hain-uşak takımının kökünü Avrupa'da da kurutmak için kararlı, azim, cesaret ve inançla dolu bir direnişle tüm halk olarak bu kutsal görevi yerine getirmek için ileri!

Ahmet

KÖY KORUCULARI AVRUPA'DA MI?

Türk Devleti ve Hain-Uşak Takımının Halkımızı Dünya Kamuoyundan Tecrit Etmeye Yönelik Çırpınışları Yenilmeye Mahkumdur

Kesintisiz bir biçimde devam eden silahlı direniş mücadelemizin uluslararası yankıları sürüyor. Halk Kurtuluş Ordumuza bağlı birliklerin, faşist sömürgeciliğe indirdiği darbeler ve Bahar Atılımı geçtiğimiz ayın birçok basın ve uluslararası toplantılarının konularından birisi oldu. Çeşitli Avrupa gazeteleri gelişmelere yer verip yorum ve izahlar getirdiler. Birtakım ülkede ise politik partilerin, çevrelerin görüşlerinin dile getirildiği anketler düzenlendi. Değişik güçler kendi çıkarları ve anlayışları temelinde soruna yaklaşım ve yönelim gösterirken, genellikle mücadelenin bir siyasi, askeri güç olarak ciddiye alınması ve TC'ye fazla gelecek vaadetmeyen görüş ağırlık teşkil ediyordu. Artık TC'nin müttefik güçleri dahi, TC'nin geleceği için ciddi endişeler duymakta ve soruna "çözüm getirilmesi" için "Kürt varlığının kabulü, dil, kültür özerkliği, ekonomik kalkınma" vb. yöntemleri önermektedirler.

Bahar Atılımı ile Kürdistan'daki eylemliliğe ve TC'nin girdiği çıkmaza geniş yer veren Salzburger Nachrichten gazetesinin Kıbrıs muhabiri, yazının son kısmında şu yorumu yapmaktadır: *"NATO bünyesinde ikinci büyük güç olan Türk ordusu ağır bir çıkmazın içinde bulunuyor. Büyük askeri güç yığınağına rağmen Türk devleti Güneydoğuda gelişme gösteren Kürt gerillaların direnişini durduramamakta ve Türk devleti ayrılıkçılara karşı savaşı kazanma şansını yitirmiştir."* (19 Mart 1987) Burada açık ki bir gerçeklik dile getirilmektedir. Gelinen aşamada emperyalizmin ve bölge gericiliğinin azgın saldırgan gücü objektif olarak yenilmiş ve savaşı kaybetmiştir. Bu, Kürdistan'daki gelişmeleri yakından ve uzaktan takip eden her gözlemcinin izlenimidir. Gene, 8 Nisan 1987 tarihli Frankfurter Allgemeine Zeitung ise aynı doğrultudaki bir makalesinde şunları yazmaktadır: *"Askerler ve peşinden başa gelen Başbakan Özal'ın sivil hükümeti, darbeden seneler sonra ortalığı yatıştırdı(!); ama şu anda yeniden yeni tehlikeler ülkenin ufuklarından görünmektedir. Anadolu'nun doğu ve güneydoğusuda saldırılarıyla Kürt militanları Ankara'nın başını derde sokmaya devam etmektedirler."*

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimi ve Türk devletinin geleceğine ilişkin tartışmaların sürmesiyle birlikte, sömürgecilerin son aylarda yoğunlaştırdıkları faşist terör uygulamaları da uluslararası ilerici-demokratik güçler tarafından protesto edilmektedir. Parlamenterler tarafından soru, soru önergeleriyle ulusal parlamentoların gündemine getirilirken, faşist TC'nin buradaki temsilciliklerine ve Ankara'ya çok sayıda protestoyu ihtiva eden telex ve mektuplar gönderiliyor. Dıştan gelen tepkiler TC'yi önemli oranda rahatsız kılabilmektedir. Gene uluslararası değişik platformlarda halkımızın lehine alınan bazı kararların hemen ardından, çok çeşitli entrika, şantaj ve yalana başvurmaktadırlar. Bunun için kalemşörleri olan yazar takımı ve profesörleri adına sözde protesto mektuplarıyla bu kararı alan kurumlar protesto edilmektedir.

Geçtiğimiz süreçte bağımsızlık mücadelemizin meşruluğunu kabul eden Avrupa Parlamentosu'na sunulan bir önerge TC'yi zor durumda bırakmış olmalı ki, çeşitli üniversiteler adına tehditvari mektuplar bu kurumlara yağdırılmaktadır. Elazığ üniversitesi senatosu adına gönderilen mektuplardan birinde şunlar belirtilmektedir: *"Avrupa Parlamentosunca alınan bu karar yalnızca bir ülkenin içişlerine karışmak değil, fakat ayrıca Türk devletini yıkmak ve Türk topraklarının belli parçalarını para veren ve silahlandıranlar-teröristlere açık bir destek olarak da yorumlanabilir... Uygun olmayan bir tarzda alınan ve Türkiye'ye dışardan sızan bölücüleri destekler görünen Avrupa Parlamentosu'nun bu kararını teşhir ve protesto ediyoruz."* (Prof. Dr. Arif Çağlar)

Ayrıca mücadelemizin dış dünyada yarattığı etkileri önlemek, barbar saldırılarını maskelemek için değişik içerikte propaganda malzemesi çıkarıp çeşitli politik güçlere göndermektedir. Tamamen ters tepen ve alayla karşılanan bu malzemelerden yedikleri darbenin etkilerini görmek mümkün. "Anadolu Kadınlar Birliği" adı altında yayınlanan bu tür yazılar özünde Özel Harp Dairesi'nin bir eseridir.

Bağımsızlık mücadelesini yakından takip eden ve TC faşizminin Kürdistan'daki barbarlıklarının yabancısı olmayan birçok Avrupalı, şamar niteliğini taşıyan cevaplar vermektedir. Bir örnek olması açısından Nazi dönemini yaşamış olan Hollanda Anti-faşistler Birliği örgütüne elçiliğin gönderdiği mektup ve örgütün doyurucu cevabını verebiliriz.

TC-Hollanda Büyükelçiliği ikinci sekreterinin Anti-faşistler örgütüne gönderdiği mektup şöyle: *"Sizin 9 Mart 1987 tarihli elçiliğimize yazdığınız mektup bizi çok üzdü. Mektubunuzdan da anlaşılıyor ki, bahsettiğiniz konu hakkında tek taraflı ve yanlış bilgiler edinmişsiniz. Size her şeyden önce şunu hatırlatmak istiyorum: Siz Türk devletinin bütünlüğünü ve halkını bölmek isteyen, Kürt-Türk ayrımı yapanların tuzağına düşme tehlikesindesiniz. İnsanları grup ve ırk ayrımına bölme, her ileri görüşlü insanın karşı çıkması gereken mutlak bir olgudur. Size şunu sormak istiyorum; siz hangi kaynaklara dayanarak, bir devletin halkını ikiye bölüyorsunuz...*

Türkiye, halkını ırkçı bir temelde bölmek isteyen eşkiyaya karşı mücadele ediyor. Mektupla beraber size göndereceğimiz belgeyle, bu canilerin insanlık dışı pratikleri hakkında yeterli bilgi verdiğimizi umarız...

Eğer Türkiye'nin doğusunda bu teröristlerin işlediği insanlık dışı suçlar hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorsanız, size bu konuda yardımcı olmaya hazırız." (Feridun Sinirlioğlu, 20 Mart 1987)

Anti-faşistler örgütü, 27 Mart 1987 tarihinde TC elçiliğine gönderdiği aşağıdaki yanıtta iddiaları çürütüp, kendilerini rezil etmektedir. Mektubu olduğu gibi aktarıyoruz:

"Sizin 20 Mart'ta yazdığınız mektuptan dolayı buna cevap vermeyi bir görev olarak kabul ettik. Görülüyor ki siz daha başından değişik düşünen, tek taraflı ve doğru olmayan bilgilerden hareket edildiğini söylüyorsunuz. Bu doğru değildir. Biz sizin devletin politikasını birkaç yıldan beri takip ediyoruz. Bunu, araştırma ve uluslararası basını takip ederek yapıyoruz.

"Kemalist ideoloji, sizin mektubunuzda göründüğü gibi,

'sizin vatan'ın ve 'sizin halk'ın bölünmemezliği üzerinde şekillenmiş, bu da Kürt halkına karşı geliştirilen asimilasyon, baskı ve yok etme politikasının temelidir. Irkçılık bir halkı diğerinden yüksek görme, değerli görme ve diğerini aşağılamadır. Sizin de bildiğiniz gibi devletiniz Kürt halkının ülkesi olan Kürdistan'ı askeri ve siyasi olarak işgal etmiştir. Türkler buraya gelmeden bu halk kendi toprakları üzerinde yaşıyordu. Kendi dil ve kültürünü korumuş bir Kürdistan vardı.

"Bu halk kendi özgürlüğü ve bağımsızlığı için mücadelede istediği yöntemi seçmeye özgürdür. Hollanda direnişçileri de bunu İkinci Dünya Savaşında yaptı. Sizin, baskıya, toplu sürgünlere, hava saldırılarına karşı mücadele eden direnişçileri bir terörist olarak lanse etmeniz acayip değildir. Bunu Afrika'daki ırkçı rejim de ANC'nin direnişine karşı söylüyor.

"Hem de sizin verdiğiniz örnekler haklı Kürt direnişinin terör eylemleri değildir. Uludere'de öldürülenler 'köy korucuları'dır. Bunlar, devletinizin para karşılığında tuttuğu çetelerdir. Bunlar askerlere operasyonlarda destek sunuyorlar. Biz bunları İkinci Dünya Savaşında bizdeki NSB'lilerle karşılaştırabiliriz. Yukarıda değinilen uyarı eyleminde çocuklar da hayatlarını yitirmiş olabilir, ama bunun sorumluluğu bunlara para veren ve silahlandıranlarda değil mi?

"Biz şu konuya katılıyoruz: Kürdistan'da bir terör vardır, bu da devletinizin estirdiği ırkçı, faşist devlet terörüdür."

Mektuptan da anlaşılacağı gibi, TC dizginsiz faşist terörünü ilerici insanlığın onayından geçirmek istiyor. Bunun için özel şirketlere kendisini tanıtması için milyarlarca lira para yatırıyor. Fakat bu halk artık dışarıda da sahipsiz değildir. Bu savaşımın bir parçası ve onunla dayanışma içinde olanlar bu zeminde de bulunmaktadır. Burası da sömürgeciliğe karşı savaşımın yaşandığı bir alandır.

Besbelli ki bugün, Kürdistan halkının öncüsü ve temsilcisi PKK ile sömürgeci Türk burjuvazisinin temsilcisi faşist TC arasında savaş sadece askeri alanda yaşanmıyor. Savaşı böyle tek yönlü ve basit değerlendirmek, düşülebilecek en büyük yanılgıdır. Bugün halkımız ile sömürgeciler arasında ideolojik, politik, ekonomik, sosyal, kültürel, askeri vb. yaşamın her alanında dişe diş bir mücadele sözkonusudur. Ve gelinen aşamada, Devrimci Direniş Mücadelemiz karşısında sayılan tüm alanlarda TC'nin köşeye sıkıştığı, tam bir çıkmaza saplandığı rahatlıkla görülebilmektedir. Mücadelemiz gelişip boyutlandıkça düşmanın bu çıkmazı da giderek derinleşmektedir.

Gerçeklik böyle iken, sömürgeci Türk burjuvazisi, ülkemiz üzerindeki talan ve sömürüden kolay kolay vazgeçmek istememekte, bunun için yaşamın çeşitli alanlarında her türlü yol ve yöntemi deneyerek süreci uzatmaya çalışmaktadır. Örneğin; askeri alanda ARGK birlikleri karşısında boşa çıkan, yenilgiye uğrayan her yöntemin yerine emperyalistlerin desteğiyle hızla yenilerini koyarken —ordu sürüleri, polis birlikleri, kontr-gerilla timleri, özel timler, köy koruculuğu adıyla çetecilik vs.— ekonomik alanda "GAP Projesi" ne umut bağlamakta, kültürel asimilasyon politikasına ve asimilasyoncu eğitime hız vermekte, sosyal yaşamı 'tampon bölgeler', 'stratejik köyler' ve en son geniş çaplı sürgün politikalarıyla yeni baştan düzenlemeye çalışmakta, dolayısıyla halkımızın kutsal mücadelesi karşısında tutunabilmek için her alanda yoğun bir faaliyet içerisine girmiş bulunmaktadırlar.

İşte faşist rejimin direniş mücadelemiz karşısında en çok sıkıştığı, çıkmaza girdiği alanlardan bir tanesi de uluslararası alan, dış ilişkiler alanıdır. TC'nin öteden beri bu alanda ulusal kurtuluş mücadelemiz ve öncü gücü PKK'ye karşı nasıl sefil çabalar içerisinde olduğu ve kimlerle işbirliği halinde bulunduğu bilinmektedir. Özellikle '87 yılında yaşanan gelişmeler sonucunda TC'nin bu alanda nasıl derin bir bunalım yaşamakta olduğunu bizzat kendi sözcülerinin ağzından ve burjuva basının sayfalarında açıklıkla görebilmek olanaklı. Sömürgeciliğe karşı savaşımın yoğun olarak yaşandığı dış alanda da, KUKM'ne yönelik izole kampanyasında Türk devleti salt kendi açık kimliğiyle karşımıza çıkmamaktadır. Bu kampanyanın önemli bir halkasını da reformist hain-uşak takımı teşkil etmektedir. Halkımızın yükselttiği haklı direniş savaşına karşı, giriştiği barbar, vahşi ve insanlık dışı uygulamalar nedeniyle tamamen teşhir olan faşist Türk devletinin giremediği alanlar bu hain-uşak kesimler girmekte; yani TC, kendi yapamadığını bu güçler eliyle yaptırtarak boşluğunu böylece doldurmaktadır. Halkımız PKK-ERNK-ARGK silahlarıyla sömürgecilere ter döktürürken, hain-uşak takımı da tasfiyeci-provokatif saldırılarına hız vermekte, çeşitli emperyalist çevrelerin de desteğini alarak, onlarla bütünleşerek mücadelemize utanmazca dil uzatma cüretini gösterebilmektedirler.

Şimdi, savaşın bütünlüğü içerisinde bakılacak olursa, bu güçlerin uluslararası alanda oynadığı rol tıpatıp 'köy korucuları' adlı milis-çetelerin Kürdistan'da oynadıkları role benzemektedir. Kürdistan'da sömürgeciler, gerilla birlikleri karşısında askeri alandaki iflasını 'köy koruculuğu' adını verdiği ihanet şebekeleriyle nasıl kapatmaya çalışıyor ve direniş savaşımızın gelişmesini engellemek istiyorsa; dışta da KUKM'nin ilerici insanlıkla bütünleşmesi, dolayısıyla doğal müttefiklerinin geniş desteğini alarak muazzam bir gelişme kaydetmesini engellemek için de aynı işleri bu reformist teslimiyetçi-uşak kesimlere gördürmektedir.

İşte Avrupa'daki köy korucuları, bu maskeli uşaklar da, Türk faşist rejiminin üslup ve yöntemiyle mücadelemizi tecrit etmek istemektedirler. Nasıl ki, Özel Harp Dairesi "Anadolu Kadınlar Birliği", "Anadolu Basın Birliği" vb. adlar ile mücadelemizi karalamaya çalışan propaganda içerikli bil-

Devamı 18. sayfada

KUKM'nin Öncü Gücüne Gücünüzü Katın

Yıllık iznimi geçirmek için Kürdistan'ın Mardin alanına gittim. Bu alanda olup bitenleri, gerek bizzat kendimin şahit olduğu ve gerekse halkın açıklamalarından olsun bazı gelişmeleri Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin yayın organı olan Berxwedan aracılıgıyla halkıma ve tüm devrimci-demokratlara aktarmak istiyorum.

Diyarbakır'da bulunuyordum. Bir gün kahvede otururken, bizimle aynı masada oturan bir Siirt'li arkadaş vardı. Bu arkadaşa; sizin mıntıkanızda halk ile askeriye arasındaki durum nasıldır, diye soru sordum. Bu arkadaş şöyle cevap verdi: Türk sömürgeci sürüleri tüm daglarımızı yakmışlar. Bu yaz döneminde besledigimiz ve geçim kaynagı olan davarlarımızı dışarı çıkararak otlatmamızı yasakladılar. Bu nedenle hayvanlarımız hastalanıp ölmektedir. Halkı maddi olarak bu yöntemle açlıga iterken, diger yandan da amansız bir baskı ve işkence uygulamaktadır. Bir köyden başka bir köye gitmemiz engellenmektedir. Yine köyden çıkıp başka bir alana giderek çalışıp geçimimizi saglamayı da engellemektedir. Köylerimiz adeta bir esir kampı durumundadır. Ben, yaşadıklarımızdan örnek verebilirim:

İlişkilerimizi ulusal kurtuluş mücadelesinden kesmek için yalnız bizim köyden 10 kişi işkence ile öldürüldü, diğer köylüleri de tehdit ederek "eğer Apocularla ilişkilerinizi kesmezseniz hepinizi öldürürüz" tehdidinde bulundular. Halkımıza işte bunlar yapılmaktadır. Ayrıca kadınlarımızı da çırıl çıplak ederek götürüp haftalarca askerlerin içinde bırakmaktadırlar. Halk baktı "ne malımız kaldı, ne namusumuz kaldı ve ne de dinimiz kaldı. Bu nedenle, hepsi çocuklarını alıp Partiye katıldılar..."

-Yani hangi partiye katıldılar, hangi partiyi kast ediyorsunuz?

-"Hangi partiyi sanıyorsunuz ki, tabii ki Apoculara katıldılar" diye coşkuyla, gözlerinde parlayan bir umutla cevap verdi.

Bir gün Diyarbakır'dan kazaya dogru giderken, 3 yolcu gittigim yol üzerinde el kaldırınca arabama aldım. Kazanın girişinde sömürgeciler ışık işareti vererek bizi durdurdular. "Kimlik kontrolu var, kimliklerinizi verin" diyen polislere kimligimi verdim, ve kontrol edip bana iade ettiler. Arabama aldıgım yolculardan da kimlik istediler. Bu arkadaşlarım: "Biz Mazıdağlıyız, yani zaten biz buralıyız" dediler. Polisler: "Olsun bilmiyor musunuz biz her gün sizin için ölü veriyoruz" diye cevap verdiler. Gerçekten de kendilerinin itiraf ettikleri gibi büyük korku ve panik içinde oldukları her hallerinden belliydi. Bir kez Kürdistan'ın dagı-taşı hepsi, gözlerinin önünde birer çalı-dikeni haline gelmiştir, nereye basıyorlarsa dikenler hemen ayaklarına batıyor. Büyük korku ve tedirginlik: işte, aha burada vuruluruz, aha şurda vuruluruz, ölümün saat ve saniyelerini bekleyen ruh halleri her davranışlarına yansıyordu. İnsan bunu rahatlıkla sezebiliyordu. Biz, polislerden uzaklaşırken arabamda bulunan işçiler kendi aralarında yavaşça konuşuyorlardı. İçlerinden biri: "Görmüyor musunuz nasıl da karkuyorlar" dedi. Digeri de: "Yahu niye korkmasınlar ki! Eruh ve Şemdinli'de başlayan savaş her tarafa yayılıyor" diye durum degerlendirmesi yapıyorlardı...

Ertesi gün Diyarbakır'a yeniden giderken Türk sömürgeciliginin 15 Agustos'ta düzenledigi hava saldırısı günüydü. Geçtigimiz yollarda bir saldırı hazırlıgı içinde olduklarını her haliyle yansıtıyorlardı. Bir yandan hava saldırısının hazırlıgı yapılırken, diger yandan da yolların kenarlarına tank, tanker, askeri reolar, konvoy biçiminde diziliyordu. Yolda bunları izlerken yanımda da kayınpederim vardı: "Bunların haline bak, daha savaşın başlangıcındayken böyle rezil olmuşlar, yarın savaşın içinde ne yaparlar" diye sordu. Halk arasında konuşulan bir durum da şu: "Askerler savaşmaktan korktuklarından, bu savaşa katılmamak için askeri araçlarını devirmekte ve yaygın olarak kendi kendilerini vurarak yaralamaktadırlar." Evet, halkımızın da kendi günlük yaşamında tanık oldugu gibi, bugün Türk sömürgeciligi Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında her türlü metoda başvurarak kendisini ayakta tutmaya çalışmaktadır. Bir yandan tüm dünya gericiligine dayanırken, diger yandan ülke içinde gerici zoruna başvurarak baskı, katliam, soykırım ve her türlü psikolojik savaş biçimlerini uygulamaktadır. Ben burada yine sözü konuştugum bir yurtsevere bırakıyorum: "Bir gün kontr-gerillalar, Siirt'te 'biz Apocuyuz, acıkmışız, bize ekmek verin' diye bir aileye ugruyorlar. Kapıyı açan kadın bunların Kontr-gerilla oldugunu anlayınca ekmek vermemeye çalışıyor. Bu durum karşısında hiddetlenen kontr-gerillalar kadını öldürüyorlar. Ardından da propaganda yaparak 'Apocular bir kadından ekmek isterken, ekmek vermemekte direten kadını öldürmüşler. Evet, biz bu yaşananlara daha yeni tanık olmuyoruz" demekteydi.

Sonuç olarak diyecegim şu: Yurtseverler, ilerici-demokratlar! Eger gerçekten de bir nebze de olsa insanlık kanını taşıyorsanız, insanlık onurunun daha fazla ayaklar altında ezilmesini istemiyorsanız ve insanca yaşamak istiyorsanız, halkımızın çektigi acı-ızdıraplara, maruz kaldıgı baskılara, katliamlara mahkum edildigi, insanlık dışı yaşama dur demek için bu halkın ve sizlerin umut gücü, kurtuluş yolu olan KUKM'nin öncü gücüne gücünüzü katın. Hiçbir fedakarlık yapmaktan çekinmeyin.

Helim

Proletarya Enternasyonalizmini Anadolu'da Gerçekleştirelim

Anadolu'nun Türkiye kesiminden, doğru ve yanlışlarıyla oldukça uzun bir devrimci savaşımın deneyiminden geçen bir devrimciyim. Ezen ulusun bir devrimcisi olarak artık daha fazla susmanın mümkün olmadığına inanıyorum. Bu nedenle de, burada kısaca düşüncelerimi açıklamamın, iki ulusun devrimcilerinin, Türk ve Kürt devrimcilerinin ortak düşmana karşı birlikte savaşımlarına yararlı olacağı kanısındayım. Hep bildiğimiz bir gerçek var: Türkiye devrimci hareketi –Türkiye solu'nun çok uzun bir süre ulusal sorun konusunda–, Kürt sorunu konusunda doğru bir tavır alamamış, bu alanda tarihsel sınavını başaramamıştır.

İster Türkiye solu'nda küçük-burjuvazinin sınıfsal karakterinin çok ağırlıklı olmasından kaynaklansın, ister Kemalizmin Türkiye solu'nu uzun süre vasayet altında tutmasından gelsin, isterse de komünist oluşumun cılızlığından ve ideolojik sığlığından etkilensin, bu yadsınamaz bir gerçektir.

60'lı yılların ikinci yarısından sonra ve 70'li yıllar içinde, ilk kez bu alanda bazı olumlu adımlar atılmış, doğru yaklaşımlar belirmişti. İsmail Beşikçi'nin bilimsel çalışmaları, bir dizi sol politik örgüt tarafından "ayrılma hakkının" artık teorik düzeyde de olsa kabul edilmesi, Kürdistan'ın geriliğinin nedeni Kürdistan'ın sömürge durumundan kaynaklandığı bazı Türkiye sol politik örgütlerince kavranılması vd.'leri bunlar arasında sayılabilir.

Ve ama, tüm bu olumlu eğilimlerin pratiğe yansımaması ve de şu ya da bu biçimde, gizli veya açık biçimlerde Türk milliyetçiliğinin Türkiye solu'nu içten içe bir kurt gibi kemirmesi olgusu devam ettiği için, Kürt halkının ve Kürt devrimcilerinin Türkiye solu'na karşı duydukları haklı güvensizlik duygusu sona ermemiştir.

İşte böylesi bir tarihsel bağlam içinde, Kürdistan'da devrimci Kürt örgütlerinin kurulup, güçlenmesi ve bunların arasında da PKK'nin giderek ön plana çıkması sürecini hep birlikte yaşadık.

1980'deki askeri-faşist darbeden sonra Türkiye ve Kürdistan devrimci örgütleri arasında yeniden gelişme eğilimi gösteren birlikte savaşım platformları ne yazık ki uzun süre yaşamadı.

1984'ten sonra ise yepyeni bir oluşum Anadolu toprağında, –Kürdistan kesiminde– kendini göstermeye başladı. PKK-ERNK-HRK önderliğinde Kürt halkının ulusal kurtuluş savaşımı giderek tüm Kürdistan'ı kapsadı. Zaten kısmi işgal altında olan Kürdistan'a Türk ordusunun 3/4'ü yığıldı. Türk devleti Kürt halkının savaşımını kırabilmek, PKK'yi yok edebilmek için tüm olanaklarını seferber etti: Toplu kırımlar, toplu sürgünler, faşist elemanlardan oluşturulan köy milisleri, böl ve yönet yöntemleri, vd.'leri. Ama her şeye rağmen bu savaşım kırılamadı. Üstelik giderek derinleşip yaygınlaşarak ve dalbudak salarak devam ediyor. Kürdistanlı devrimciler PKK-ERNK-HRK önderliğinde Türk ordusuna ağır kayıplar verdirtiyor, Türk devletinin oyunlarını bozuyor, tek sözle, uzun süreli bir halk savaşımını başarıyla sürdürüyorlar. Bu durum, Anadolu toprağında yeni bir durumdur. Belki de, Anadolu halklarının ulusal ve sosyal kurtuluşlarının müjdecisidir. Bunu ileride tarih gösterecektir.

Peki ama, bu yeni koşullarda, bu önemli tarihsel kavşakta, Türkiye solu ne yapıyor?

Sorunun yanıtı, ne acıdır ki, yine önceki dönemler gibi büyük ölçüde olumsuzdur. Türkiye solu büyük çoğunluğu ile Kürdistan'daki bu savaşıma destek olmak, onunla şu ya da bu biçimde bağlaşıklık kurmak yerine, bu savaşımı yalnız bırakıyor ve hatta denilebilir ki, bu savaşımın başarısızlığa uğramasını dört gözle bekliyor. Ama, Kürdistan'daki bu savaşımın başarısızlığa uğramasının kendisi için de başarısızlık olacağını göremiyor. Tek sözle, tarihsel sınavda yine sınıfta kalıyor.

Oysa unutulmaması gereken bir dizi gerçek bugün Türkiye solu'nu yakıcı biçimde sorgulamakta ve onu keskin bir sınava çağırmaktadır.

Nedir bu gerçekler, kısaca görelim:

Her şeyden önce, bu konuda Türkiye solu'nun önünde duran ilk soru şudur: Kürt halkının ayrılma hakkını, yani ayrılıp bağımsız devlet kurma hakkını hiç ikircimsiz destekliyor musun, desteklemiyor musun?

İkinci soru şudur: Türkiyeli işçi sınıfını, Türkiyeli emekçileri proletarya enternasyonalizmi ilkelerine göre eğitmek, Kürt halkının savaşımının haklılığını onlara kavratmadan mümkün olur mu, olmaz mı?

Üçüncü soru ise şudur: Kürdistan'da PKK-ERNK-HRK önderliğinde yürütülen ve Türk devletinin köklerini sarsan savaşım, Türkiye devrimi için de bir tarihsel şans yaratıyor mu, yaratmıyor mu?

Görünen köy kılavuz istemez. Soruların yanıtı açıktır:

Bugün Kürdistan'da, PKK-ERNK-HRK önderliğinde yürütülen savaşım, ortak düşmanımız olan Türk devletinin köklerini sarsmaktadır. Bu, bütün Türkiye solu için tarihsel bir şanstır. O halde, bu savaşımı her türlü biçimlerde desteklemek Türkiye solu için bir görevdir. Çünkü bu, Anadolu'da devrimci açılıma yol verebilir.

Ama bu devrimci açılım, ancak ve ancak yığınların, Türkiyeli halk yığınlarının bu savaşıma katılımı ile mümkündür. Türkiyeli bu halk yığınları ise proletarya enternasyonalizmi ruhu ile eğitmeden, onlara Kürt halkının devrimci savaşımının haklılığını kavratmadan gerçekleşemez.

Bütün bunların temelinde yatan ise, Türkiye solu'nun, Kürt halkının ayrılma hakkını hiç ikircimsiz desteklemesine sımsıkı bağlıdır.

Unutmamak gerekiyor: Başka ulusları ezen uluslar özgür olmadığı gibi, ezen ulusların devrimcileri ezilen ulusların özgürlük savaşımına destek olmadıkları ölçüde devrimci de değildirler.

T. B.
9. 12. 1986

Baskılar, Sürgünler, Kırımlar ve Aldatmacalar!

İhsan AKSOY

Despot Osmanlı İmparatorluğundan beri Türk devlet egemenlerinin Türk olmayanlara karşı uygulamaları sürekli baskı, kırım ve sürgünlerle sürüp geldi..

Başka halkların topraklarını işgal eden, diğer ulusları egemenlikleri altına alan, yayılmacı sömürgeci, militarist yönetimler egemenliklerini sürdürebilmek için baskıdan, zulümden, kırım ve sürgünden başka bir yol izleyemezler.

Oysa atalarıyla övünen Türk ulusçuları, her türden renkleriyle Osmanlı İmparatorluğunun Türk olmayan uluslara karşı "adil" davrandığını onların ulusal özelliklerine müdahale etmediğini belirtip geçmişlerine övgü yakıyorlar.

Bir kez bu tarihte, bilime karşı utanmazca bir görüş olduğu gibi. Osmanlı yayılmacılığını, sömürgeciliğini haklı ve meşru göstermeye çalışan bir görüştür. Gerçeklere ters, ırkçı, şoven bir görüştür.

Osmanlılar, binlerce, on binlerce müslüman olmayan ulusların çocuklarını alıp, acımasız bir biçimde Yeniçeri Ocaklarında köle asker durumuna getirirken onlara nasıl oluyor da adil davranıyorlar... Orta Asya'dan birkaç aşiret biçiminde Bursa'ya gelip yerleşen Osmanoğulları nasıl oluyor da nüfuslarını milyonlara çıkarabiliyorlar? Sömürgeci bir devletin sömürgeleştirdiği topraklarda adil olması mümkün müdür? Türk olmayan ulusları kendisine zorla baş eğdiren bir yönetim onların ulusal varlığının korunmasına izin verir mi? Tarihten birazcık bilgileri olanlar Osmanlıların ne denli kan dökücü, ne denli halk düşmanı, uygarlık düşmanı bir yapıya sahip olduklarını bilirler...

Osmanlıların ulusal baskı ve zulümlerinden payını diğer ulusların yanında Kürt ve Ermeni ulusları da en ağır biçimde aldılar.

1800'lerin başlarında tüm dünyada ulusal hareketlerin, ulusal bağımsızlık savaşımlarının baş gösterdiği bir dönemde Osmanlı devletinin bağımlılığında bulunan tüm halklarda da baş kaldırılar, örgütlenmeler, ulusal köleliğe karşı isyanlar başladı...

İşte bununla birlikte Osmanlılar da gerçek yüzlerini daha açık bir biçimde ortaya koymaya başladılar... Balkan yarımadasında, Arabistan'da, Ermenistan, Kürdistan'da tarihte eşine az rastlanır kırımlar, sürgünler ve baskılar doruk noktasına vardı.

Rum, Bulgar, Arnavut, Arap, Çerkez, Ermeni, Kürt... halklarının ulusal hareketlerine karşı, Osmanlıcılık ve hilafetçilik görüntüsü yok oldu.

Diğer emperyalist ve sömürgeci devletlerin yanında tırnaktan düşen Osmanlı İmparatorluğu eski egemenliğini elde etmek için yeni bir biçime büründü...

İttihat ve Terakki yönetime gelerek önce "Hürriyet", "Kardeşlik" sloganlarıyla Türk olmayan ulusları oyalamaya, aldatmaya çalıştılar...

Bu aldatmacada Osmanlılık fikriyle, görünümüyle gerçek yüzlerini örtmeye çalıştılar...

Ancak bunun bir aldatmaca, bir oyalamaca, sömürgeci iktidar etmenin yeni bir biçimde sürdürülmesi olduğu kısa zamanda ortaya çıktı. Ulusal hareketler boyutlandı. Bunun üzerine ittihatçı paşalar ulusal hareketleri kanla bastırmaya giriştiler...

Eflak-Buğdan, Bulgaristan, Yunanistan, Sırbistan, Arnavutluk teker teker Osmanlılardan koparak bağımsızlıklarına kavuştular. Bu durum ırkçı, şoven, yayılmacı, militarist İttihatçıları daha da azgınlaştırdı. Balkan savaşında ağır bir yenilgi aldılar... Artık Osmanlılık ve hilafetçilik yutturmacası bir daha görünmemek üzere tarihin karanlığına gömüldü..

İttihatçılar Alman emperyalizmiyle işbirliğine girerek eski etkinliklerinin, sömürge egemenliklerinin peşine düştüler. "Cihadı Ekber" ilan ederek Türk, Arap, Kürt ve diğer müslüman uluslardan yüzbinlerce masum insanın kanına girdiler...

Birinci emperyalist paylaşım savaşı aynı zamanda ittihatçı paşalara Kürtleri ve Ermenileri sürgüne yollama ve jenosit uygulama olanağı da verdi... Balkan yarımadası elden çıkmıştı... Arabistan'da, Yemen çöllerinde ve Libya'da kitle katliamları tüm gücüyle sürüyordu. Gözü dönmüş Turancılar, kaybettiklerinin yerine yenilerini koymak, Kafkasya'ya, Türkistan'a ulaşmak için yüzbinlerce insanın kanı pahasına ırkçı, yayılmacı, politikalarında ısrar ettiler... Bu çabalarının yanısıra daha ilk savaş topunun patlamasıyla Kürt ve Ermeni halklarına yöneldiler. Sultan V. Reşat'ın imzasını taşıyan bir kararla 700 bin Kürdü yerinden yurdundan koparak, Kürdistan'dan sürdüler. Bu sürgün esnasında onbinlerce Kürt yorgunluk, açlık ve hastalıktan öldü. Onbinlercesinin akibeti bilinmedi... Göç ettirilen Ermenilerin bir milyonu aşkın kesimi katlima uğratıldı... Hala solcusu, sağcısı, ortacısı olarak bilinen yazar, çizer, bilim adamı olarak ortaya çıkan "kemalist" güruh bu cinayetlerin, ulusal yok etmenin olmadığını ileri sürüyor... Çocukları dahi inandıramayacak sahte, aşağılık,yalan savlarla bugün de bu görüşte olduklarını gösteriyorlar...

Türklerin yenilgisi ve Mondros mütarekesi bu kırım ve sürgünlere ara verilmesini dayattı.

İttihatçıların yönetici kesimi arkalarında milyonlarca masum insanın kanı ve acısını bırakarak çekip gittiler. Onlardan sonra kurulan "Divan-ı Harp Mahkemesi" bu cürümlerin İttihatçılar tarafından yapıldığını karara bağladı. İttihatçı yöneticilerin bir kısmı, başta olanları kaçıp gittiler. Ama İttihatçılık silinmedi.

İttihatçı artıkları M. Kemal, İ. İnönü, Celal Bayar, Refet Bele, A. Fuat Cebesoy, Kazım Karabekir, Rauf Orbay ve diğerleri "Müdafai Hukuk" cemiyetlerinde yeniden örgütlenerek, "Kuva-i Milliye" adıyla yeni güçler oluşturdular.

Yeni girişimin asker ve sivil kadroları İttihat ve Terakki cemiyetinin eski subayları, sivil unsurları, eşraf, ağa ve bey takımıydı. Bu kez Osmanlılığın yerine "Enasırı İslamiye" sloganı geçti. Türkiye'deki tüm İslam toplulukların birbirlerine eşit ve kardeş olduğu aldatmacası ırkçıların yeni silahıydı...

Cumhuriyet kurulduktan sonra bundan söz edilmez oldu. Bunun yerine bir Türk'ün dünyaya bedel olduğu, Türklerin muhtaç olduğu kudretin damarlarındaki asil kanda mevcut olduğu ırkçı belgiler geldi. Eski İttihatçılar gibi, yenileri de durumlarını sağlamlaştırır sağlamlaştırmaz gerçek yüzlerini göstermekten geri durmadılar.

Yeni Kürt ulusal hareketleri başlar başlamaz da kitle katliamları, sürgünler birbirini kovaladı.

Ulusal hareketler karşısında Türk ırkçıları, iki yola başvurmak durumundaydılar... Jenosit ve eritme. Eritme için en etkili yolu sürgünlerde buluyorlardı.Kürtleri Kürdistan'dan zorla kopararak Türklerin bulunduğu yerlere iskan edip onların eritilmesi bu yolla sağlanacaktı. Bunun yanında Kürtlerin boşaltıldığı yerlere de Türkler getirilip yerleştirilerek Kürdistan'ın demografik yapısı bozdurulacak ve Türk yönetiminin eski memurları, ajanları Kürdistan'da bir "Muhaberat" ve "propaganda" kümesi oluşturacaktı...

Bu amaçla Şeyh Sait isyanıyla hemen harekete geçildi. 10. Kanunievvel 1925'te çıkarılan 675 sayılı kanunla işe girişildi.

O günden bu güne çeşitli değişikliklerle süregelen 25 "İskan Kanunu" çıkarıldı. Bunların en önemlisi olan ve günün koşullarına göre birtakım değişikliklerle uygulamada bulunan 14 Haziran 1934 tarih ve 2510 sayılı "İskan Kanunu"dur. Buna göre "Türkiye" üç bölgeye ayrılıyor: I. Bölge Kürdistan'dır. II. Bölge Türkiye'nin Akdeniz, Ege ve Marmara Bölgeleridir. III. Bölge "Yer Sıhhat, İktisat, Kültür, Siyaset, Askerlik ve İnzibat sebepleri ile boşaltılması istenilen ve iskan ve ikame yasak edilen" bölgedir. (Bunlar Ağrı, Sason, Van, Kars'ın güneyi, Diyarbakır'ın bazı kesimleri, Bitlis, Bingöl ve Muş'un bazı kesimleri ile diğer bölgelerden de birkaç yerdir.)

1983'te askeri faşist cunta bu yasanın özünü koruyan yeni bir "göç" yasası çıkardı...

Bu yasanın uygulama olanakları araştırırıldıktan sonra ilk kez Tunceli'de çalışmalara başlandı. 434 köyü olan Tunceli'nin 233 köyünün bu bölgenin "Milli Park" haline getirileceği gerekçesiyle Anayasa'nın 69. ve 170. maddeleri uyarınca "orman sınırları dışına" çıkarılması amacıyla ön çalışmalara girişildi.

Bunun gönüllü olacağı, gitmek istemeyenlerin kalabilecekleri belirtildi... Akdeniz ve Ege bölgesine "iskan ettirilecek" olan köylülere sosyal hizmetler vaad edilerek özendirilme propagandaları başlatıldı...

Oysa amaç açık ve İskan Yasası herkesin gözü önünde...

Kürt ulusal hareketinin boyutlandığı her dönemde, Osmanlılardan başlayarak günümüze kadar zaman geçirilmeden hemen Kürt halkının toplu bir biçimde Kürdistan'dan koparılması için harekete geçiliyor... Buna çeşitli kılıflar, gerekçeler bulunarak dünya kamuoyu yanıltılmaya ve Kürt ulusu aldatılmaya çalışılıyor.

Buna karşı solcu, devrimci geçinen Türk basını, bilim adamı geçinenleri, demokratım diyenleri ses çıkarmıyor. Ses çıkarmadıkları gibi ortalığı bulandırıcı ve bu konuyu unutturucu yeni ve uyduruk konuları ortaya atıyorlar.

Günler günü, devrimcilik görüntüsü altında "Türban" sorunu tartışıldı ve kitlelerin dikkati buraya çekildi... Ardından "Rabıta" olayı işlenmeye başlandı. Toz duman yaratılarak ve üstelik "solculuk" yapılarak bu konu ortaya geldi.

Kürt ulusunun ulusal varlığı, ulusal hareketi karşısında faşistlere taş çıkartacak ırkçılıkta dikilenler "devrimci", "solcu" yaygaralarla "Rabıta" olayı diye bir olayı günler günü işliyor, sözümona "ilericilik" yapıyorlar...

Bu toz duman içinde kitlelerin gerçeği görüp öğrenmesi, dünya kamuoyunun faşist, ırkçı uygulamaları, sürgün girişimlerini, askeri operasyonları, sınır ötesi hava bombardımanlarını unutması isteniyor...

Bunlar, soykırımcı, eritmeci, Turancı, İttihatçıların, ardından aynı politikanın yeni koşullardaki uygulayıcısı Kemalcilerin ve onların bugünkü uzantılarının propagandistleri, borazancılarıdırlar.

Kürt ulusu her türlü ulusal hak ve özgürlüklerinden yoksun, açlık, işsizlik, perişanlıkla karşı karşıya ve en küçük uygarlık hizmetlerinden mahrumken "Türban" ve "Rabıta" olaylarının Türkiyeli "ilerici, demokratların" ana sorunu olması nedensiz olamaz. Bu bir yalan ve aldatmacadır... Elbetteki emperyalizmin güdümünde, sömürgeci, saldırgan, faşist bir yönetim Suudi Arabistan ve onun örgütleriyle ilişkili olacak. Bu bilinmesi güç bir şey midir. Yıllar yılı dünyanın tüm gerici güçleriyle devlet olarak ilişkileri sürdürülürken, bugün birden bire mi Türk devleti gericileşti? Faşist bir yönetimin dinsel dayanak bulması, ona yaslanması kadar doğal ve kaçınılmaz ne vardır? Yıllar yılı "devrimci ordu" masallarıyla insanları uyutanlar şimdi bu "devrimci ordularının" en üst yöneticilerinin böylesi ilişkilerinin olmasını "sol görünümle" nereye götürmek istiyorlar?

Bunlar günümüzün yeni uyutmacıları, yeni aldatmacalarıdır. Kemalizm için yarışan insanlardan bundan başka bir şey beklemek de zaten mümkün değildir. Gece gündüz bir tekerleme halinde demokrasiden, demokratik hak ve özgürlüklerden bahsedenler Kürt ulusunun varlığını yadsıyarak, faşist Türk ordu ve güvenlik güçlerinin Kürt halkına giriştikleri saldırı ve katliamlara alkış tutarak "demokrat", "ilerici", "solcu", "yurtsever" olduklarını mı sanıyorlar?.. Üstelik halk düşmanı, özgürlük düşmanı Kemalizme övgüler yakarak mı demokrasi savaşımı veriyorlar?

Ama unutulmasın ki Kürt halkı bu sürgün, katliam, özümseme, ırkçı-şoven, faşist baskı ve zulüm altında yüzyıllarca varlığını koruyup bugünlere ulaştı... Şimdi özgürlük kavgasını bu koşullarda daha da güçlendirip yeni doruklara tırmandırıyor... Aldatmacalar Türk ırkçılığını dün olduğu gibi bugün de esenliğe çıkaramayacaktır. Çünkü toplumsal gerçeğe, bilime ve tarihe karşıttır. Kürt halkı Türkiye'nin ezilen ve sömürülen sınıf ve tabakalarının örgütlü bağlaşığıyla kendi özgürlüğünü kendisi elde edecek... Her şeye, her engele ve her güçlüğe karşın bunu gerçekleştirecektir. Zindanlara, işkencehanelere bunun için giriliyor ve bunun için can veriliyor..."Mecburi iskan"lar, kırımlar, bugüne kadar ne sonuç verdi? Masum Kürt insanlarının ülkesinden koparılması, onların benliğini yok etmeye yetecek midir? Kürt ulusunun özgürlük istemini kolay kolay sindirmenin mümkün olmadığını bilenler şimdi bu telaşla saldırıyorlar, zulüm yöntemlerini biliyorlar ve yalan ve aldatmaca başvurularını daha da yoğunlaştırıyorlar... Zulüm, baskı, kırım, sürgün ve en önemlisi aldatmaca dünyanın hiçbir yerinde kalıcı olmadı, Kürdistan'da da olmayacak...

ULUSAL KONGRE, BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZDE GÜÇLÜ BİR ADIM OLACAKTIR

Bugün halkımız, tarihinin en kritik, fakat gelişme ve kurtuluş olanaklarının da en fazla olduğu bir dönemini yaşamaktadır. Kürdistan üzerinde sürekli bir gelişme kaydeden sömürgeci egemenlik bugün büyük bir parçalanma ve çürüme içinde bulunmaktadır. Buna karşılık halkımızın bilinçlenme, örgütlenme ve eyleme kalkma durumu tarih boyunca görülmemiş bir gelişme düzeyine ulaşmıştır. Bütün bunlar, Kürdistan'ı çok yönlü bir savaş alanı haline getirmiş, halkımızı yeni bir yaşam içine sokmuş, tarihi ve soylu kurtuluş görevleriyle yüzyüze bırakmıştır.

Ülkemiz ve halkımız üzerinde yüzyıllardır gelişme kaydeden sömürgecilik, bugün en çağdışı bir yapı ve dünyanın en vahşi, en barbar ve en gerici bir yönetimi olarak karşımıza çıkmaktadır. Özellikle içinde bulunduğumuz yüzyılın ilk çeyreğinde şekillendirilmeye çalışılan sömürgeci yapı bugün büyük bir dağılma ve parçalanma içindedir. Kürdistan'ı parçalayan sömürgeci egemenliklerin 1950 ve 60'lı yıllardaki ittifak ve birliktelikleri artık gerilerde kalmıştır. 1970'li yıllarda bölgemizde ve ülkemizde yaşanan gelişmeler düşman cephede yaratılmış olan birliği önemli ölçüde bozmuş, bu durum 1980'li yıllara, derinleşen çelişkiler temelinde ortaya çıkan şiddetli mücadeleler ve savaşlar olarak yansımıştır. Bu dönemde ve bu ortamdan da yararlanarak gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ise bu çelişki ve çatışmaların daha da derinleşmesine ve basit biçimlerde çözümlenemez hale gelmesine yol açmıştır.

Bugün Kürdistan'ı egemenlik altında tutan sömürgeci güçlerin durumu kısaca böyledir. Büyük bir çelişki ve çatışma ortamı derinleşerek devam etmektedir. Sömürgeci güçler arasındaki bu çatışmalı durumun çok yönlü ekonomik, siyasal, tarihi, ulusal, dinsel, bölgesel ve uluslararası nedenleri vardır. Köklü çözüm arayışları temelinde sürekli gündemleşen ve kendisini şiddetle hissettiren Kürdistan Ulusal Kurtuluş Sorunu ise bu ortamı daha da derinleştirmektedir. Sorunların çok yönlü ve köklü olması köklü çözümleri gerektirdiğinden mevcut durum basit biçimlerle değiştirilememektedir. Bu da sömürgeci güçler arasındaki durumun derinleşerek devam edeceği anlamına gelir. Düşmanların yaşadığı çelişki, çatışma ve çürüme ise Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin geliştirilmesi açısından elverişli bir ortam oluşturmaktadır.

Kürdistan'ı egemenlik altında tutan sömürgeci güçler arasında faşist Türk sömürgecilerinin durumu en önde gelmektedir. Bu gücün uyguladığı sömürgecilik, dünyada eşi görülmeyen en barbar ve tahripkar sömürgeciliktir. Yüzyıllar boyu olduğu gibi, bugün de bütün barbarlığı ve vahşetiyle Kürdistan üzerine saldırmakta, halkımızı toptan imha edebilmenin yollarını araştırmaktadır. Yine Kürdistan'ın yarısından çoğuna hükmetmekle yetinmeyerek, tümünü elde etmenin yoğun hesaplarını yapmaktadır.

Böyle vahşi bir sömürgecilikle halkımız bugün her alanda yoğun bir savaş sürdürmektedir. "Kürdistan'da her şeyi hallettim, bitirdim" dediği bir anda ortaya çıkan ve sürekli büyüyen bir güç olarak gelişen ulusal kurtuluş hareketimiz karşısında Türk sömürgeciliği büyük bir güç kaybına uğramış, sürekli gerileme içinde ciddi bir yıkım sürecine girmiştir. 1970'li yıllarda doğup gelişen mücadelemiz karşısında tutunamayan sömürgeci egemenlik, 12 Eylül faşist-askeri darbesiyle tüm gücünü ortaya koymak, en çok güvendiği gücü olan ordusunu bütün yönetimin başına geçirmek zorunda kalmıştır. Bu biçimde yedi yıldır yaşanan süreç gözler önündedir. Dünyada görülen en büyük örnekler arasında yer alan zindan direnişçiliğinin ve yurt dışında geliştirilen devrimci mücadelenin bir somutlaşması olarak ortaya çıkan şanlı 15 Ağustos devrimci atılımı ve Kürdistan'da kökleşerek gelişen devrimci savaş, faşist Türk ordusunu da işlemez kılarak, faşist-sömürgeci rejimi yaşayamaz hale getirmiştir.

Faşist Türk sömürgeciliği bugün her şeyiyle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine karşı mücadele etmekte, fakat yediği ağır darbeler sonucunda hızlanan yıkılma sürecini durduramamaktadır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişimi içte ve dışta bu rejime bir dizi siyasal yenilgi aldırtmış, siyasal tecritini önemli ölçüde geliştirmiştir. Bugün bu durum büyük bir siyasal kuşatma hareketi olarak ilerlemektedir. Yine ulusal kurtuluş mücadelemizin örgütlü, tedbirli ve direngen gücü karşısında faşist-sömürgeci rejimin yürüttüğü özel savaşı birçok alanda işlemez kılmıştır. Siyasal ve askeri alanda uygulanan özel savaş yöntemlerinin birçoğu yenilgiye uğramış, faşist-sömürgeci rejim "tüm halkı sürgün etmek" gibi çılgınca yöntemleri gündemleştirmek zorunda kalmıştır.

Faşist-sömürgeci rejimin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi karşısında aldığı ve nihai sonuç doğrultusunda ilerleyen yenilgi, içine düştüğü çaresizlik Türk egemen sınıflarının tarih boyunca yaşadıkları en büyük yenilgilerden bir tanesidir. Bugün bu süreç, egemen sınıfın tümden tarih sahnesinden silinmesi doğrultusunda hızla ilerlemektedir. Bunu gerçekleştirmekte olan en büyük kuvvet Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesidir. Bugün bu mücadele dev bir atılım içinde bulunmaktadır. Bunun etkisi ile de, Türkiye emekçi kitlelerinin mücadelesi belli bir gelişme dönemi içine girmektedir. Türkiye'de ekonomik, sosyal, kültürel bunalım en yüksek düzeye ulaşmış, halk kitleleri yaşayamaz hale gelmiştir. Bu ortamda, faşist-sömürgeci rejimin politikaları işlememekte, politika üretememekte, günlük politikalarla ve en kaba şiddete dayanan tahrip yöntemleriyle günler kurtarılmaya çalışılmaktadır. Düşmanın içinde bulunduğu ağır bunalım, çöküntü ve çaresizlik, kurtuluş mücadelesini geliştirmek ve düşmanı nihai yenilgiye götürmek için çok önemli ve tarihi bir fırsat durumundadır.

Düşmanın yaşadığı bu duruma karşılık, zengin bir devrimci potansiyele sahip olan ulusal kurtuluş mücadelemiz, bugün kalıcı pratik sonuçlar yaratacak olan büyük bir atılımın içinde bulunmaktadır. 15 yıllık mücadele süreci içinde zaferi garantileyen güçlü bir önderlik yaratmış, zengin bir pratik mücadele tecrübesine sahip olmuş, Ulusal Kurtuluş Cephesi ve Kurtuluş Ordusu'nun kuruluşunda önemli adımlar atmış ve milyonların gücünü birleştiren bir hareket konumuna ulaşmıştır. Bugün bütün parçalardaki ve yurt dışındaki halkımızın gücünü büyük ölçüde ulusal direniş mücadelesinde birleştiren, Cepheleşme ve Ordulaşma doğrultusunda büyük bir çabayla ilerleyen ve devrimci savaşı her alanda sürekli geliştiren bir ulusal kurtuluş hareketi düzeyinde bulunmaktadır. Sıfırdan başlanarak ve kendi gücüne dayanılarak geçen süreçte böyle bir hareketin ve mücadelenin yaratılmış olması, mevcut elverişli koşullarda ve böyle bir güce dayanılarak yürütülecek mücadelenin önümüzdeki dönemde çok büyük gelişmeler kaydederek Kürdistan'da yeni bir egemenlik yaratacağını açıkça göstermektedir.

İşte böyle bir ortamda, faşist Türk sömürgecileri ile halkımız arasında süren ve sürekli büyüyen şiddetli savaş içinde, faşist-sömürgeci düşman ciddi bir çıkmaz içinde bulunurken, ulusal direniş mücadelemizin büyük bir atılımı yaşadığı koşullarda, bu gelişmeleri büyük bir zirvede birleştirmeyi hedefleyen Kürdistan Ulusal Kongresi'nin gerçekleştirilmesi gündemleştirilmektedir. Mevcut gelişmeler böyle bir kararın en doğru karar ve bu uğurda harcanan çabaların mücadelenin geliştirilmesi yolunda harcanan değerli çabalardan bir tanesi olduğunu göstermektedir.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin her alanda sağladığı gelişmeleri bugün bir Ulusal Kongre'de somutlaştırmak büyük bir öneme sahiptir. Kongre, şimdiye kadar sağlanan kazanımları en üst düzeyde birleştirerek yeni gelişme döneminin en sağlam bir zemini ve hızlandırıcı gücü olacaktır. Halkımızın siyasal ve silahlı ordulaşmasında, Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin örgütlenmesi ve Halk Kurtuluş Ordusu'nun kuruluşunda, bu alanlarda örgütlenmiş kitle gücüne ulaşılmasında büyük bir aşamayı teşkil edecektir. Ulusal kurtuluş politikasının her alanda uygulanmasının, politik, örgütsel ve askeri faaliyetlerin önemli bir atılım kaydetmesinin, içerde halkın örgütlü birleşik gücünü yaratırken uluslararası alanda da ulusal kurtuluş hareketimizin dostlarına daha fazla ulaşmasının büyük bir zeminini yaratacaktır. Bir başka etken olarak, yıllardır süren pratik mücadele içinde ortaya çıkmış olan gerçek ulusal kurtuluş güçleri ile sahtelerinin, esasta işbirlikçi-uşak olanların ayrımını daha gözle görülür kılacaktır.

Kürdistan'da bir Ulusal Kongre gerçekleştirmek için koşullar ve olanaklar bugün her zamakinden daha elverişlidir. En başta ulusal kurtuluş hareketimiz sağlam bir önderliğe kavuşmuş ve doğru bir yola girmiştir. Kürdistan'ın dörtbir yanında süren savaş ve sağlanan gelişmeler bunun için güçlü ve elverişli bir zemin yaratmıştır. En büyük öneme sahip bir etken olarak mücadele güçlerinin bu konuda büyük bir kararlılığı vardır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin önderi PKK III. Kongresi'nin Cepheleşme ve Ordulaşma konusunda ulaştığı kararlılık düzeyi, bir Ulusal Kongrenin gerçekleştirilmesi için belirttiği kesin kararlılık bu çalışmaların en önemli güvencesidir. Böyle bir kararlılık temelinde ulusal kurtuluş mücadelemiz kış ve bahar atılımlarını yaşamış ve bugün büyük bir gelişme dönemi içine girmiştir. Bu gelişmelerin halkımızın birliğini yaratma ve uluslararası güçleri etkileme gücü çok fazladır. Bugün halkımız Cepheleşme ve Ordulaşma çalışmalarına bir seferberlik düzeyinde katılmaktadır. Böyle bir gelişme içinde gerçekleştirilecek bir Ulusal Kongre, bir yandan çalışmaların ve gelişmelerin somutluk kazanmasını sağlarken, öte yandan içinde bulunulan büyük atılımı başarıyla ilerletecektir.

Bu olumlu gelişmeler yanında basit de olsa olumsuzlukların da varlığına dikkat çekmek gerekiyor. Geçmişten beri ulusal kurtuluş hareketimizin gelişmesi önünde en büyük engellerden birini oluşturan çeşitli güçler, işbirlikçi, teslimiyetçi ve uşak konumlarını daha da geliştirerek halkımızın ve hareketimizin böyle bir zirveye yürüyüşünü zayıf bırakma çabası içine girmektedirler. Güçlenen ulusal birliğimiz karşısında bölücü ve engelleyici çabalarına hız vermektedirler. Hem de bunu faşist sömürgecilik ve çeşitli emperyalist güçlerle, halkımızın baş düşmanlarıyla ilişkiler içine girerek yapma cüretini göstermektedirler. Bu güçler, girdikleri yolun kendileri için bile çok tehlikeli olduğunu bilmek durumundadırlar. Yurtseverliğin en büyük denek taşlarından birisi olan Ulusal Kongre çalışmalarının geliştiği bu dönemde kendi konumlarını yeniden değerlendirmek zorundadırlar. Eğer bu yapılmaz ve tehlikeli yönelimler düzeltilmezse, bir daha düzeltmek için zaman artık geçmiş olacak ve dönülmez bir düşman bataklığında tükenip gidecekler.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin yeni ve büyük atılımını bir Ulusal Kongre ile taçlandırmak bugün vazgeçilemez ve ertelenemez bir güncel görev durumundadır. Eğer bu yapılmazsa hareketin ve mücadelenin gelişiminin bazı yanlarının zayıf kalacağı açıktır. Böyle bir Kongrenin, ülkemizin ve halkımızın kurtuluşunu isteyen ve bu uğurda çaba harcayan tüm yurtsever güçleri kucaklayacağı, bütün parçalardaki ve yurt dışındaki halkımızı birleştireceği, bu biçimdeki tüm parti, örgüt, grup ve kişilere açık olduğu bilinmektedir. Bu konudaki çalışmaların sürdürülmekte olduğu, en geniş katılımı sağlayıcı bir çalışmanın yapıldığını, böyle bir görevin tüm yurtseverlerin omuzlarındaki bir görev olma özelliği taşıdığını ve tüm bu hususlarda daha ayrıntılı açıklamaların yapılacağını ise burada belirtmek gerekir.

O halde, kendisine yurtsever diyen tüm güçler, mevcut gelişmeler temelinde konumlarını yeniden gözden geçirmeli, eğer varsa olumsuzluklarını gidermeli ve yurtseverliğin kesin bir gereği olarak güçlerini büyük bir atılım olan

Devamı 17. sayfada

KUKM'ne Karşı Faşist Türk Sömürgeciliğinin Uyguladığı Özel Savaş Yöntemleri

Kürdistan'da, devrimci savaşımın başlamasıyla halkımızın bağımsızlığa duyduğu özlem yeniden canlandırılmış, mücadeleye olan güven ve inanç bağı güçlü bir halk desteğine dönüştürülebilmiştir. Uzun bir dönem 12 Eylül sömürgeci faşizminin her türlü sindirme, korkutma, tutuklayıp işkenceden geçirme, kurşunlayarak katletme gibi vahşetlerini yaşayan halkımız, tam bir çaresizlik içinde umutsuz bir bekleyiş içine itilmiştir. Öyle ki, halk savaşının başlatılması temelinin yaratılması için pratik adımların henüz atılmadığı dönemde halkımızda egemen olan tam bir korku, panik, güvenini yitirerek çaresiz olma haliydi. Ve bu da, yaşam adı altında bir kader-alınyazı olarak benimsetilmişti. Tarihimizde yaşanan ve sürekli acı bir sonla sonuçlanan katliamların etkisini taptaze yüreklerinde sürekli canlı tutan halkımız, 12 Eylül faşizminin kara dehşeti altında, devrimci mücadelenin öncü neferlerinin kaybını, estirilen terör ve vahşeti yaşamında gördükçe, daha bir umutsuzluğa kapılarak geçmiş isyanlardaki acı sonun yeniden yaşatılacağının korkusunu yaşar olmuştu. Zaten düşman böyle bir durumun yaratılması için tüm propaganda araçlarını ve gücünü harekete geçirmiş ve bunun için yoğun bir çaba harcıyordu. Düşman kendisini öylesine sahte propagandalara kaptırmıştı ki, kendisi dahi devrimci mücadelenin tamamen bitirilerek yok edildiği düşüncesine kapılmıştı. Tam da böylesine bir dönemde Eruh ve Şemdinli'de gürleyen intikam namluları Kürdistan tarihinde yeni bir sayfayı açıyordu. Dünya bir anda bu eylemlerle çalkalandı, halkımızda dinmeyen bir bayram sevinci yaşandı. Düşman ise, şaşkınca ne yapacağını bilemez oldu.

Bu tarihi atılımla gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi hızından hiçbir şey kaybetmeksizin devam etti. Halkımızdaki korku, yerini güçlü bir devrimci cesarete bıraktı. Umutsuzluk sağlam bir inanca, ufuklarda beliren ve tüm Kürdistan'ı saran umut kaynağına dönüştü. Böylece kurtuluş mücadelesi tüm Kürdistan halkını sararak düşmana unutamayacağı şamarları indirdi. Bugün halkımızla bütünleşen mücadele bağımsızlık ve özgürlük yolunda hızla ilerleyerek gelişmektedir.

Sömürgeci-faşist Türk devleti, gelişen ulusal bağımsızlık savaşımıza karşı daha da azgınlaşarak, halkımızı topyekün imha edebilmek için, hiçbir savaş kuralına uymayan özel savaş yöntemlerini uygulamaktadır. Özel savaş yöntemlerinin, en çok uygulandığı alanlardan biri de Eruh ve çevresi olmaktadır. Bu alanın coğrafik konumlanması ovalık, yarı ovalık ve vadilerdir. Dağların başında çok az köyler vardır. Bu köyler Siirt merkezine çok yakın olduğundan, düşmanın alana ulaşması pek zor değildir.

Sömürgeci Türk devleti, öncelikle devrimci mücadeleye karşı yol yapımına önem vermektedir. Vur-kaç taktiğiyle nereden çıkacağı belli olmayan gerillaya ve halka karşı operasyonları kolaylaştırmak için yol yapımına başvurmaktadır. Çünkü, geceleri tamamen etkisiz duruma gelen düşman ordusu, ancak gündüzleri operasyon, takip, pusu kurma, gözetleme vb. biçimlerde hareket etmektedir. Düşmanın her karakoluna ait bir araba ve bir panzeri vardır. Bölgemizde önemli yollardan biri de Siirt'i Eruh ve Şırnak'a bağlayan asfalt yoldur. Bu yol Siirt Bilulus köprüsü ve Şuwa vadisinden geçer. Yine Siirt'ten Eruh'a açılmış yeni bir yol da, Xêrti köprüsü ve Terhem ovasından geçer. Sömürgeci egemenlik, alanımızı Mardin'e bağlamak için, Çelik-Serkar'da bir köprü yapmıştır. Bu köprü Siirt'ten Gercüş ve Midyat dağlarını denetim altına almak için yapılmıştır. Yapılışın ikinci bir nedeni ise, bu alandan idil, Midyat, Gercüş köy ve dağlarına Dicle üzerinden Çelik, Hêste, Bafê, Hendek ve Kereşa alan yerlerinde gerilla birliklerinin bölgemizden kayıklarla yapacakları geçişleri engellemek ve köprü vasıtasıyla denetim altına almaktır. Yeni yapılan köprü ve yollar dışında bulunan asma köprülerde de aynı amaç doğrultusunda hareket eden düşman panzerlerle pusu kurmakta ve nöbet tutmaktadır. Bu uygulamadan dolayı yöre halkı bir yere hareket edemez duruma getirilmiştir. Çünkü, düşmanın gördüğü her karartıya ateş açtığını bilen köylüler ortaya çıkan sonuçları yaşamında görerek tanık olmuşlardır.

15 Ağustos Atılımından sonra düşman, alanımızda genel yöntemlerine ek olarak, özel savaş yöntemlerine de başvurdu. Bu yöntemler daha çok askeri alanda olmakla beraber: ekonomik, kültürel, siyasal alanda özel yöntemlerini esirgemedi. Kısacası vurdu, kırdı, yakıp-yıktı, tutukladı, işkenceye tabi tuttu, imhaya yönelik her türlü çabasını sarfetmekten geri kalmadı.

15 Ağustos tarihsel eylemliliği ardından başlatılan "Güneş" ve "Huzur" operasyonları, Kürdistan genelinden daha ağır yöntemlerle başta Eruh çevresi olmak üzere, tüm Siirt alanında başladı. Operasyonlara Kayseri ve Bolu hava indirme tugaylarını getirerek dağ-taş, ova-yayla aradı, önlerine çıkan her karartıya ateş açtı, rastgeldiği tüm mağaraları bombaladı, sıradan tutuklamalara girişti: her köyden kılık-kıyafeti düzgün olanı, biraz gözaçık ve atak olanı tutukladı. Şırnak'a göndererek günlerce işkenceden geçirdi ve bunlara ajanlık teklifinde bulundu. Helikopterlerle boy gösterisi yaparak halkı psikolojik olarak çökertmeye çalıştı, en az 5'er, 6'şar helikopterlerle köylere indirme yaptı. Köylülere zorla gece nöbetleri tutturuldu. Köylere sokağa çıkma yasağı koyarak köyden köye misafir gitmeyi, hatta kendi ihtiyaçlarını karşılaması, geçim kaynağı olan hayvanlarını otlatması engellendi. Muhtarlıklarda defter tutarak geliş-gidişi denetim altına aldı.

Faşist Türk sömürgeciliği tüm bu uygulamalarda bir sonuç elde edemeyince, köy meydanlarında toplantılar yaparak halkı sıra dayağından geçirdi. Toplantılarda hazır olmayanları zor gücüyle metropollerden çağırttı. Gelemeyenlerin akraba çevreleri köy meydanlarında işkenceye tabi tutularak ölümle tehdit edildiler. Halka ajanlığı kabul ettirebilmek için köy kadınları, köy meydanlarında çırılçıplak soyularak en adi uygulamalara maruz kaldılar. Bu çağdışı uygulamalarında da sonuç alamayan Türk sömürgeci ordu sürüsü, bir balık avcısının suda boğulması misali, yaptıklarının içinde boğulacağını farkedince birliklerini geri çekti. Toplayarak bir araya getirdikleri karakolları takviye ederek tekrar eski yerlerine yerleştirdi. Eski karakollarla birlikte tüm stratejik köylere yeni seyyar birlikler getirdi, dağ zirvelerinde bazı birlikleri konumlandırdı. Baharla birlikte yaygın pusu faaliyetlerine girişti. Çocukları mücadele içinde olan ailelere saldırarak tam bir terör estirdi, evleri yakıp-yıktı, bazılarını bombaladı: bu aileleri dağlara çıkararak işkence altında koşturmaya mecbur ettirdi. Birçok aileyi göçe zorladı, birçok köyü ise toptan yıkmaya mahkum etti. Deşta Lalo gibi bazı alanlarda köylüler, köy meydanlarındaki işkence altında öldürüldü.

Bu yaptıklarıyla da yetinmeyen Türk sömürgeciliği, ajanlığı meşrulaştırarak kitleselleştirmek, bununla bazı ekonomik kazançlar sağlamak, halkı siyasal gelişmelerden yoksun bırakmak ve temel olarak savaşı Kürdistanlılaştırmak için çeteciliğe başvurdu. Hemen tez elden, ajan yapı oluşturularak bu amaçlarına ulaşabilmek için çeteciliği meşrulaştırdı. Hemen her köyde, bazen zorla da olsa çete birliklerini oluşturdu. Çetecilik her alanın özelliklerine göre değişik düzeylerde geliştirildi. Örneğin bir Kurtalan'da "para ve devlet güvencesinden" memur olma uğruna başlangıçta bütün yerleşim birimleri 3-5 silah aldı. Ancak, sonraları, birçoğu ya kendileri, ya da devlet tarafından bu uygulamanın dışında bırakıldı. Bugün bu alanlarda, bazı karakollu köyler ve önemli görülen noktalarda sayıları 5-6'yı bulan çeteler vardır. Kurtalan geneline göre bu köyler azınlıktadır. Yine Siirt'in kuzeyindeki Baykan halkı bu uygulamanın ya dışında, ya da çok azından etkilenmiş durumdadır. Baykan'ın güney kesimlerinde dağıtılan silahlar geri toplanmış ve çok sınırlı olarak kullanılıyor. Yine bir Bitlis'te çetecilik yaygın durumda örgütlenmeye çalışılıyor. Çeteler bir emir ve komutla dağlara çıkabilmekte, hatta durumlarını "devlete" daha iyi gösterebilmek için sahte ihbarlar, çatışmalar yapabilmekteler. Bazı alanlarda ise çeteler, her yeni işe başlangıçtaki heyecan ve bağlılık, şimdilik çok kof bir yapıya dönüşmüştür. Birçokları sözde devrimcilere karışmayacak, ama faşist Türk devletinden maaş alacakları inancındadırlar. Bu nedenlerden dolayı devrimci mücadelenin en çok da bu alanlarda, devrimci şiddeti yoğunlaştırarak geliştirme ihtiyacı vardır.

Çetecilik uygulamalarıyla, muhtarlara telsiz ve silah dağıtarak ihbarcılığı yaygınlaştırma yönteminde de yeterli sonuç alamayan sömürgecilik, "yedi demir kapı arkasındaki gelin" misali gibi karakollarını tel örgü, irtibat hendekleri, duvarlar, boy çukuru vb. tedbirlerle güçlendirdi.

Uygulamalarıyla yeterli sonuç alamayan sömürgecilik, bu kez de balığı sudan ayırma taktiğine başvurdu. İçkalkınma harekatı adı altında bazı faaliyetler yürütüldü. Kimi köylere yol, kimine su, elektrik, sağlık yardımları adı altında 7. Kolordu Komutanının da başkanlık ettiği arka arkaya köylerde toplantılar gerçekleşti. Bu toplantılarda sözde halkın sorunları dinlenildi. Kısaca ellerinden gelen her türlü çabayı sarfettiler.

Ekonomik alanda da halkımıza tam bir savaş açan sömürgecilik, köylerde gün boyu toplantılar gerçekleştirerek halkın köyleri dışına çıkıp çalışmaları yasaklandı. Halka: "Nasıl olsa baharda savaşa katılır, ekinlerinizi de yemezsiniz" deyip tehdit ederek ekin ekmek kısıtlamasına gitti: koyun-keçilerin kışın barındıkları mağaralar yakıldı, gece dışarda ateş yakmak ve günlerce hayvanların otlatılması yasaklandı. Sadece bir köyde, bir seferlik operasyonda yaklaşık 30 köpek, 5 öküz, 5 katır, 3 eşek, 50'den fazla koyun-keçi öldürüldü. Koçerlerin yaylalara çıkması izin ve karnelere tabi tutuldu, bağların budayıp-kazılması yasaklandı, bağ evleri yakıldı, baharda yem toplama engellendi. Böylece, geçimini hayvancılık ve tarımla sağlayan halk ekonomik sefalete itilerek açlığa mahkum edildi. Bunun sonucu olarak, geçim derdine düşen halk metropol sokaklarına düşürüldü.

Kültürel ve siyasal alanda da sömürgecilik faaliyetlerini yoğunlaştırarak, toplantılar üstüne toplantılar yaptı ve sömürgeciliğin "meşruluğunu" anlattı. Kitaplar, bildiriler dağıtıldı, afiş ve pullamalar yapıldı. Dini propagandaları yoğunlaştırarak UKM'ni teşhir ve tecrit etmeyi amaçladı. Ajanlığı herkese teklif ederek özellikle yurtsever aileleri buna zorladı. Kabul etmeyenler ölümle tehdit edildi, birçoğu kurşunlandı. Köylüler arasında çelişkiler yaratarak taraftar edinmeye çalıştı. Bunun bir örneği Ayni'de yaşandı. Pişmanlık yasasıyla devrimci ve yurtsever aileleri caydırmaya çalıştı. Spor, kumar, fuhuş faaliyetlerine gençlik içinde ağırlık vererek, bu görevde ajan muhtarları temsilci olarak atadı. Muhtarlıklarda değişiklik yaparak, ajanlığa aday kişileri atadı.

Sömürgeci-faşist Türk devletinin ülkemizdeki daha nice uygulamalarını sıralamak mümkündür. Ancak, belirtilen bu olgular, sömürgeci-faşist Türk devletinin ülkemizdeki vahşetini ve insanlıkdışı uygulamalarının düzeyini açıkça ortaya koymaktadır. Faşist Türk devletinin bugün Kürdistan'da uyguladığı özel savaş yöntemleri, ulusal kurtuluş savaşını veren birçok ülkede uygulanmış, ancak bu halkların gelişen devrimci savaşı ve iradesi karşısında başarıya ulaşamayarak hüsrana uğramıştır. Bu uygulamalar Kürdistan'da da halkımızın soylu kin ve öfkesini daha bir bileyerek, dinmek bilmeyen bir intikam ruhuna dönüşecek ve Kürdistan Türk sömürgeciliğine mezar olacaktır. Kürt halkı bu güç ve yetenekte olup, bugün ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında bütünleşerek, düşmanın uygulamalarını bir bir boşa çıkarıp kararlı ve emin adımlarla bağımsızlığa doğru ilerlemektedir.

KUTSAL ULUSAL

DİRENİŞ MÜCADELEMİZ

"Herne pêş.. Herne pêş"

Bir grup savaşçı, az ilerde ovayı seyreden tepecikte konumlanmıştı. Birkaç saat sonra batacak olan güneş ufku kızıllaştırmış, son ışınlarıyla tepeyi aydınlatarak gözleri kamaştırıyordu.

Kısa boylu esmer komutan uzamış sakalını kaşıyarak alnındaki terleri sildi. Savaşçı grubuna dönerek tüm savaşçıları bir bir gözden geçirdi. Bakışlarından cesaret, azim, kararlılık ve bir de sevgi fışkırıyordu sanki. Bunu çok geçmeden, "Arkadaşlar iki saattir yol yürüyoruz, bu tepe savunmaya elverişli bir nokta. On dakikalık bir mola verelim" diyerek açığa vurdu.

Ovanın arka yakasında kafasını bulutlara yaslamış, eteklerini bir gelinin kırma fistanı gibi düzlüklere yaymış Ağrı Dağı vardı. Bu yüce dağın ovalarla birleşen eteklerinde yüzlerce köy ve mezra serpiştirilmiş gibi duruyordu. Fakir, yoksul, çilekeş Kürt insanı buralarda dünyadan habersiz bir yaşam sürmüş ve halen de bu yaşamını doğayla içiçe sürdürüyordu. Özgürlüğü belki akıllarından bile geçirmiyorlardı. Geçirseler bile hayal gibi geliyordu. Bu konuda ilgilenenleri, dertlerini dinleyenler de yoktu. Ama yaşamın ölümle eşitlendiği bir ortamda, devrimciler geç de olsa, her gün ölmek demek olan bu yaşama dur demişlerdi... HRK savaşçıları onlarla candan ilgilenmiş, dertlerini dinlemişlerdi.

Daha bir yıl öncesine kadar bu dağın (Ağrı Dağı) zirvesinden kuş uçmaz kervan geçmez sanılıyordu. Fakat PKK'nin çağdaş kişilik özellikleriyle donanmış Mehmet ERTÜRK komutasındaki savaşçı grubu Ağrı doruklarında günlerce süren kahramanca bir direnişle Ağrı'nın gazaba gelen kinini sömürgecilerin üzerine dökerek, soylu yaşamın ve aydınlık geleceğin tohumlarını buraya da serpmişti. Artık HRK savaşçıları Ağrı'yı doruklarından kuşatarak sömürgecilere mezar ediyor, Kürt halkına da özgürlüğün kalesi haline getiriyorlardı.

Ovanın bittiği ve birleştiği bir tepenin yamacında W. köyü vardı. Toprak damlı bir evin bacasından çıkan duman ince bir şerit gibi yükseliyor ve yükseldikçe gökyüzünü yalarcasına dağılıyordu.

Komutan boynuna asılı dürbünü gözlerine tuttu. Ovadaki karartıları ve görünürdeki köyleri birer birer gözden geçirdi. Bu arada bir savaşçı da, grup arkadaşlarıyla konuşuyordu: "Bu güzelim memlekete...vatana... Kürdistan'a bakın arkadaşlar. Burası Kürdistan... Tarihte Sultanların, Şahların, Prenslerin ve Kralların sahip olmak için deryalar gibi kan akıttığı bir ülke burası. Burası Kürdistan... bizimdir... Özgürlük istiyor, kalmadı artık karanlığa tahamülü... Şehitlerimizin uğruna canını verdiği bizim Kürdistan'dır burası..." Kısa boylu bir diğer savaşçı da, arkadaşının söylediklerini onaylarak, "Kim bu cennet ülkeye sahip olmak istemez ki?" dedi.

Küçük bir tepecik gölgesinin düştüğü vadide tırpancılar ot biçiyordu. Kamutan dürbünle onların seyrine dalmıştı, kısa bir süre sonra dalgınlığından sıyrılarak dürbünü yavaşça gözlerinden indirdi. Dizleri üzerinde duran silahına birden gözlerini iliştirdi ve uzattığı eliyle sıkıca kabazasından tuttu. Bir daha tırpancıların... tüm bir halkın, yabancısı olmadığı kahrolası yaşamını düşünmeye başlamıştı. Diğer savaşçılar da komutanın suskunluğundan bir şeyler düşündüğünü farketmişlerdi.

Savaşçılar, komutanın böylesi anlarda saldırı komutunu verdiği için, yine saldırı komutu vereceğini sanmışlardı. Fakat komutan, elini şalvarının cebine daldırıp sigara tabakasını çıkarınca savaşçılar yanıldıklarını anlamakta gecikmediler. Bunun üzerine savaşçılar, bakışlarını komutandan ayırıp birbirlerine ve ardından da az ilerdeki ovada bulunan karartılara diktiler.

Güneş artık parlaklığını yitirmiş donuk kayısı rengine bürünmüştü. Doğa da artık yavaş yavaş canlılığını yitirmekten korkar gibi bir görünümdeydi.

Komutan, ayağa kalkarak sol elindeki sigarasından bir derin nefes daha çekti. Başını önce yukarıya, sonra da önüne eğdi ve başparmağını yeleğinin cebine koyup gruba birkaç adım yaklaştı. Kalın ve gür bir sesle, "HRK savaşçıları" diyerek konuşmasına başladı, "bizlerin bağımsız ve özgür bir Kürdistan için savaştığımız bilinmekte. Bunun bedelsizliğini bilerek, önümüze çıkan, çıkabilecek tüm zorluklara katlanıyoruz. —Ovadaki karartılara bakışlarını dikerek, parmağıyla işaret etti—: Halkımız sadece sömürgeciliğin barbar-vahşi baskı ve zulmünü yaşamıyor. O yaşamın her alanında köleliği, ölümden beterini yaşıyor. Halkımız sabahın alaca karanlığından gecenin zifiri karanlığına kadar kan-ter içinde didinip çalışmaktadır. Onun yaşamında 8 saatlik iş yok. O buna yabancı, sendika, izin, aylık maaş, çocuk parası, hastalık sigortası nedir nerden bilsin ki? Evet... evet arkadaşlar, biz halkımızı kurtuluşa götürmekle yükümlüyüz."

Savaşçı grubu harekete geçmeden (harekete geçmek üzereydi) bir savaşçı son planlarında bir değişikliğin olup olmadığını komutana sordu. Komutanın bir an önce harekete geçmek istediği belliydi. Gür sesiyle seri bir şekilde savaşçının sorusuna cevap verdi: "Arkadaşlar, yol güzergahımızda karşıki köy de var. Akşama bu köye uğrayacağız. Burada son gelişmeler, düşman faaliyetleri hakkındaki son durumu aktaracağız. Ve bir de istihbarat toplamamız gerekiyor. Ancak, orada ot biçmekte olan tırpancılarla, işi bırakıp köye dönmeden konuşmamız yararlı olur."

Savaşçılar grubu, harekete geçmek için son hazırlıklarını görüyordu. İriyarı bir savaşçı, kayışından tuttuğu boru silahı, bir mini bebeği kucağına alıyor gibi incitmeden kollarıyla sarmaladı. Uzun boylu, ince, zayıf yapılı bir başka savaşçı da, bağladığı el bombalarının altından aşağıya sarkmış kayışını düzeltmeye çalışıyordu. Komutan, artık gidecekleri köy hakkında tüm bildiklerini anlatmış, savaşçıların son hazırlıklarını bitirmelerini bekliyordu. Bu arada bıyığı yeni terlemiş genç bir savaşçı, diğer savaşçılar son hazırlıklarıyla uğraşa dururlarken, hazırlığını erken bitirmiş, en son görüştüğü yurtsever köylünün kendisine anlattıklarını arkadaşlarına aktarmaya başlamıştı: "Son günlerde düşmanın gerçekleştirdiği bir operasyonda köy halkı meydana toplatılmış, namusuna el atılmış. Bu iğrenç uygulmaya tahammül edemeyen bir genç kız, bir askerin elindeki silahı kapmak isteyince kızı vurmuşlar, bunun üzerine halk, taş ve sopalarla askerleri kovalamış..." Genç savaşçı, olanları anlatırken büyük bir kin ve öfke (düşmana) beslediği bakışlarından ve konuşma tarzından belli oluyordu.

Grubun son hazırlıkları artık bitmişti. Komutan, hareket tarzı hakkında son açıklamaları yaptıktan sonra, grup yola koyuldu. Güneş ufukta sanki, "batmayacağım, karanlığa yenilmeyeceğim" der gibi bulutlarla amansız bir mücadeleye başlamıştı. Fakat zaman ilerledikçe biraz daha kayboluyor, çekilip yitiyordu.

Tepedeki kayalıkları yıldırım hızıyla yokuş aşağı yaylar çizerek inen savaşçılar masmavi ve dupduru şırıl şırıl akıp giden bir derenin kıyısına vardılar. Susamışlardı savaşçılar. Ellerini-yüzlerini yıkadılar ve kana kana da su içtiler. Daha bir canlanmışlardı.

Derenin kıyıları, boyu metrelerce semalara doğru uzamış söğüt ağaçlarıyla süslenmişti. Dere bu görünümüyle daha bir çekicileşmişti. Daha iki yıl öncesine kadar, Kürdistan'ı diyar diyar gezen çingeneler, bu şirin derenin kıyılarında konaklar, akşamları ise temaşa sesleriyle ortalığı adeta mahşere boğarlardı. Davul zurna eşliğinde çekilen halaylar, ortamı neşelendirdikçe neşelendiriyordu. Yaşlı çingeneler, dere kıyılarında konakladıklarında genellikle söğüt ağaçlarının bulunduğu noktayı tercih ederlerdi. Çünkü söğüt ağaçlarından keklikleri için kafes ve satmak için de sepet örerlerdi. Yöre halkı yiyecek ve giyecek karşılığında onlardan sepet satın alırdı. Ama son iki yılda çingenelerle yöre halkının arası açılmıştı. Define arayıcılarından, çingenelerden oldukça rahatsızlık çekiyordu. Bunların bir kesimi devlet tarafından milisleştirilmişti. Köylüler, ihbarlar yüzünden çok işkence görmüşlerdi. Bu nedenle köylüler, artık bunları evine sokmuyor, define arayıcılarını, çingeneleri gördükleri yerde saldırıyor, "Hırsızlar... hırsızlar" deyip kovalıyorlardı. Köylülerin bu tepkisinden ötürü son bir yılda dere kıyısı sakinleşmişti.

Onbeş kişilik savaşçı grubu, tepeden ovaya inen yamacı iki dakikada alarak düzlüğe varmışlardı. Tırpancı köylüler, eşyalarını toplamış, bir araya gelerek tütün tabakalarından birer sigara sarıyorlardı. Savaşçıların, sesini duyamadıkları bir tırpancı, sol eliyle işaret ederek tarlayı parselliyordu. Fakat komutan, tırpancının ne konuştuğunu tasavvur edebiliyordu. "Yarın bu parçayı, öbürgün şu parçayı" biçeceklerini söyleyen tırpancının konuşmasından sonra evlerine doğru yola koyuldular. Fakat savaşçıların yolu, tırpancıların yolunu yürüdükleri istikamette biraz ileride kesiyordu. Bunun için fazla acele de gerek kalmamıştı.

Komutanın bakışları tırpancılar üzerinde düğümlenmişti. Köylüler de tırpanlarını roketler gibi omuzlamış, günün yorgunluğu altında ağır ağır yürüyorlardı. Bıyığı yeni terlemiş genç savaşçı adımlarını sıklaştırarak komutana yetişti ve sevinç, heyecan içinde "Heval" deyince, komutan genç savaşçıya dönerek, "Bir durum mu var?" diye sordu. Genç savaşçı: "Hayır. Düşünüyorum da, bu insanların karşısına aniden çıkarsak bir tedirginliğe neden olabilir." Grup da durmuş genç savaşçıyı dinliyordu. Genç savaşçı, "Bunun için bir marşı topluca söyleyebiliriz. Yanlarına vardığımızda HRK savaşçıları olduğumuzu anlasınlar" dedi.

Komutan genç savaşçının önerisini doğru bulmuştu. Diğer arkadaşlara, "Arkadaşımızın önerisi doğrudur, uygun bir öneri. Topluca bir marş söyleyelim, ne dersiniz arkadaşlar?" diye sorunca, tüm arkadaşlar sevinç içinde hep birlikte, "Evet... söyleyelim" dediler.

Hemen askeri bir kortej oluşturdular. Komutan önde, diğer savaşçılar da tüfekler omuzda onu takip ediyorlardı. Başları dik sert adımlarla yürüyorlardı. Önce hafiften bir ses yükselmeye başladı: "Birayên delal hun werin Kurdino..." Hafiften gittikçe gürleşen sesi duyan köylülerin tırpanları dairelenmeye başladı. Gözler sesin geldiği istikameti arıyordu. Savaşçıların marş söyleyerek onlara doğru geldiklerini gören tırpancı köylüler, gözlerine inanamıyorlardı ve onlar da sevinç ve heyecan içinde savaşçılara doğru koşar adım yürümeye başladılar. Aradaki mesafe daraldıkça ses daha bir gür çıkıyordu: "Em herin merdino..." Sevinçten yürekleri daha hızlı çarpan köylüler, marşı pür dikkat içinde hayranlıkla dinliyorlardı: "Herne pêş... herne pêş.." Ve köylü tırpancılar arasındaki yaşlı bir amca ayağını yere vurarak, "Erê babo... erê... Herne pêş...Herne pêş..." Birden marş çok sesli olmaya başlayarak tempo tutturuldu: "Herne pêş... herne pêş..." Çok sesten ama düzenli yükselen "Herne pêş... herne pêş" sesi, sessizleşmiş doğayı yeniden, sanki yeni bir gün başlamış gibi canlandırıyordu.

HAPİSHANE GERÇEĞİ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Nûhat

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Diyarbakır zindanlarında dayatılan teslimiyet, ihanet ve imhaya karşı gösterilen direniş ve kahramanlıklar daha önce belirtmeye çalıştığımız gibi, Kürdistan devrim tarihinde yeni bir olgudur. 1979 sıkıyönetim ilanıyla Kürdistan'da askeri cezaevlerinde yaşanan her gün, başlıbaşına olaylar, deneyler, ve acı gerçeklerle doludur. Diyarbakır zindanlarında düşman tarafından yapılan vahşet ve bu vahşete karşı gösterilen direnişten çok büyük dersler çıkarılmıştır. Diyarbakır zindanlarındaki yaşanan bu gerçeklik, bugün olduğu gibi yarın da ezilen ulusların devrimci savaşımlarına ışık tutacak, devrim için savaşanlar bu pratikten dersler çıkaracaklardır.

Polis sorgulamalarında insanın en zayıf halkasını yakalamaya çalışarak o halkadan saldırıya geçen polisler gibi hapishanede de insanları en zayıf halkalarından yakalamaya çalışırlar. Dışardan ilişkileri kesilen, her türlü özgürlükten mahrum kılınan tutuklulara ilk merhalede bir an önce dışarıya çıkma fikrini aşılarlar. Bunun için de her yolu mübah gösterdikleri gibi, bu yolda insanı kamçılama olarak da her türlü insani ihtiyaçları da kısmaya başlarlar. Görüşmeyi, yemeği, içmeyi, yatmayı, havalandırmayı, gazete, radyo, doktor, ilaç vs. gereksinimlerini silah olarak kullanırlar. Bu noktadan yakalanan zayıf unsurların teslim oldukları ve ihanet ettikleri Diyarbakır pratiğinde de çokça görülmüştür.

Bu durumda yapılması gereken nedir? Bu tür oyunları boşa çıkarma nasıl olur? Bu sorulara yanıt vermek ve bu soruların üstesinden gelmek için meseleyi baştan almak gerekir. Devrimciliğe başlanan ilk günden itibaren hapis, işkence ve zindanın da devrimci mücadelenin bir parçası olduğunu kavramak ona göre hazırlıklı olmak gerekir. Buna karşı hazırlıksız olundu mu zaafiyet, teslimiyet hatta ihanet bile sözkonusudur. Nasıl ki, bir devrimci polis tarafından her an yakalanacağını düşünüyorsa, hapishaneye girebileceğini de baştan hesaba katmalıdır. Hapishanedeki yaşama kendisini adapte etmesini bilmelidir. Kendisini böyle hazırlayan bir devrimci, polisten alnının akıyla çıkacağı gibi hapishane yaşamında da bir devrimciye yakışır bir tutum ve davranış sergileyeceği muhakaktır. Doğru ve devrimci bir tavır da budur. Bu inanç ve kararlılıkla hapishane yaşantısına başlanmalıdır. Bir devrimci dışarıya, yani arkasına bakmalı; baktığı zaman da devrim için halkım için daha iyi şeyler yapabilmeliydim demeli yapamadığı için de yakınmalıdır. Böyle düşünen ve davrananlar için hapishane yaşamı daha da anlam kazanacaktır.

Sıkıyönetim ilanıyla birlikte Diyarbakır askeri cezaevinde keyfi uygulamalar da yoğunlaşmaya başladı. Bu uygulamlara karşı 1979 Mayısından itibaren tepkiler de başlamış oldu. Diyarbakır hapishanesi bir mücadele alanı haline geldi. Bir yandan her türlü kurumları, baskı araçları, ordusu, mahkemesi, polisiyle sömürgeci Türk devleti, diğer yanda ise devrimci bir hapishane pratiğinden ve mirasından yoksun insanlarıyla düşmana kafa tutan ve sonraları bir hapishane destanı yaratan devrimcilerin mücadelesine tanık olundu. Daha ilk günlerde uysal bir tutuklu tipi olan her türlü şeyi kabullenen asi ve isyankar olmayan bir tutuklu tipi yaratma çabalarına girildi. Hapishane yönetimi kanun, yönetmenlik diyerek keyfi uygulamalarına uymasan ekmek yok, su yok, görüşme yok, gazete yok, yok yok tehditlerine başvurmasıyla gıdasını teslimiyetçi ideoloji ve düşüncelerinden alanlar, "aman ha ne derseler yapalım," "Biz ellerinde esiriz", "ne isterseler yaparlar", "onları kızdırmayalım", "daha kötü yaparlar" diyerek hemen renklerini açığa vurdular. PKK taraftarlarının ön ayak oldukları ilk açlık grevine (Mayıs 1979) "siz ne yapıyorsunuz" diye karşı çıktılar. Açlık grevinin başlaması üzerine karşı propagandaya giriştiler. Sözüm ona kendine şef diyen şimdi İsveç'te karargahını kuran bir küçük-burjuva "Apocular burada da rahat durmuyor", "bize rahat vermiyorlar" diyerek o zaman bile can derdine düştüler. Açlık grevine gidenleri nispet olsun diye idareyle sıkı fıkı olmaya başladılar. Dönemin I. Nolu Askeri Cezaevi Başgardiyanı Başçavuş Süleyman'la ilişkilerini geliştirerek, "biz açlık grevine karşıyız. Apocular ortalığı karıştırıyorlar" diyerek teslimiyetçi tavırlarını ortaya koydular. Düşman karşısındaki mücadeleye seyirci kaldıkları gibi PKK'ye karşı gizliden saldırıya geçmekten de geri kalmadılar. Bugün de ülkeden kaçarak Avrupa'ya gelip kendi yaşamlarını örgütlemekten başka hiç bir amacı olmayan döküntü küçük-burjuva reformist-gerici Kürt milliyetçileri, aynı çabalar içindedirler. Güçlerini tüketen bu unsurlar mücadelemizle tamamen yok olma sürecine girdiler. Ortadoğu'da bağımsız bir Kürdistan istemeyen emperyalizm de UKM'mize karşı, faşist Türk devletine her türlü maddi ve manevi destek sunarken.

Avrupa emperyalizminin bir beslemesi olan bazı uşaklar da bağımsızlık mücadelemize karşı Türk devletinin bir nevi temsilciliğini yüklenmiş, kendilerine Kürt diyen bu ne idüğü belirsiz gruplar yurtseverlere kurşun sıkacak kadar ihanetlerini ileri götürmüşlerdir. Bugün kendilerini ve Kürdistan'ı, emperyalizme pazarlama çabasında olan bu vatan satıcıları Diyarbakır zindanlarında da aynı tutumu takındılar. Bir anlık rahatları için ideoloji ve düşüncelerini ve hatta arkadaşlarını bir tas çorbaya, bir parça somuna sattılar. Hapishane yönetiminin yaratmak istediği uysal koyun tipini zorlanmaksızın 1979'larda kabul ettiler. Bunların bu tutum ve davranışlarını kitlelere duyurmak devrimci bir görevdir. Bunlar dün de bugün de değişmeyen ve amacı devrim olmayan unsurlardır. Dün rengini tam belli etmeyen bu sahte ve sol maskeli unsurların Diyarbakır zindan pratiğinde iplikleri pazara çıkarken, 15 Ağustos atılımıyla karşı devrime nasıl hizmet verdikleri görülmektedir. Faşist Evren ağzıyla —açık yazılmalı— saldıran Türk burjuvazisinin içine girdiği paniği ta yüreklerinde hisseden bu yaratıklar. Kürt halkının yüz karası haline gelmişlerdir. Devrim için bir engel haline gelen bu hain takımına, Kürdistan halkı layık oldukları cezayı verecektir. Kürdistan halkı tarihi boyunca kendisine ihanet edenleri affetmemiştir. Hele hele yaşanan bu devrim fırtınasında ihaneti hiç ama hiç affetmeyecektir.

Diyarbakır zindanlarında yaşanan bir gerçeklik de, hapishane yaşantısı ve hapishane mücadelesinde ilk başlarda yaşanan bir acemilikti. Bu durum az önce belirttiğim 1979 Mayıs açlık grevinde tamamen ortaya çıktı. Gerçi o dönemde hapishanede düzenli bir örgütlülük söz konusu değildi. Buna rağmen düşman uygulamalarına bir tepki olarak bu ilk eylem yapıldı. İdarenin keyfi uygulamaları, diğer siyasetlerin olumsuz tavır ve yaklaşımları eylemi daha da zorlaştırıyordu. Yabancısı olduğumuz yeni bir ortamda eylem yapmanın acemiliğini çekiyorduk. Öyle ki açlık grevine nasıl başlanır? Kaç gün sürer? İdareden neler istenir? Açlık grevinde su içilir mi? İçilmez mi? gibi sorunlar dahi günlerce tartışıldı. İdareyle karşı karşıya gelindiğinde, idarenin baskıları tehditleri tartışmalara yol açıyordu. Yasalar ve hapishane yönetmeliğinden bihaberliğimiz de bizim için dezavantaj oluyordu. İdarenin "açlık grevi askerlik kanununa göre isyandır", "cezası 5-10 yıl arasıdır" tehditlerine karşın, başgardiyan Başçavuş Süleyman'ın *"Savcı hergün bana soruyor, hapishanede kim ne yapıyor. Ben rapor veriyorum. Benim raporlarıma dayanarak kişileri tahliye ediyor"* demesi ve bazı isimler vererek bunları ben tahliye ettirdim diyerek açlık grevini kırma girişimleri zayıf unsurları etkiliyordu. O dönemdeki tutuklu sayısı çok azdı. Tutukluların çoğu köylü ve lise öğrencileri olan gencecik insanlardan oluşuyordu. Geçmişte bir hapishane pratik ve deneyimine sahip olmadıları gibi, devrimci bir hapishane mirasına da sahip değillerdi. Bu nedenle bazı hatalar yapıldı. Kitle toplu eyleme sokulamadı. Bunda, kitlenin eksiklikleri yanında, hapishaneye yön veren devrimci unsurların yetmezliklerini ve eksiklerini de belirtmek gerekir.

1979'larda Diyarbakır cezaevinde yaşanan bir olumsuzluk da, genç unsurların aşırı heyecanları, zapt-u rapt altına alınamayışlarından kaynaklanan durumdur. Bundan çıkarılması gereken çok dersler vardır. Bir kere bu gençleri içerde tutmanın zorluğu vardır. Yaşları gereği (17-20) hareketlidirler. Dört duvar arası onlara çok ama çok dar gelen alanlardır. Daha fazla hareket istemleri vardır. Dört duvar arasına sıkışmaya tepkicidirler. Bu tepkileri iyi kanalize edilmezse, ilk başta kendilerine, sonra arkadaşlarına ve daha sonra da halka zarar veren davranışlar içine girerler. Olur olmaz şeylerle gardiyanlara saldırarak, döverek olası hapishane yönetiminin provakasyonuna zemin hazırlamasına neden olabilirler. Diyarbakır zindan pratiğinde bunun bir çok örnekleri görülmüştür. Buna bir çok örnek vermek mümkündür. Bir görüşme gününde meydana gelen bir olayı örnek vermek istiyorum: 1979 Haziranıydı. 19-20 yaşlarında kaçakçılıktan tutuklu bir iranlı Kürt görüşme sonrası hastalandı. Bayıldı denilerek, komşu koğuştan havalandırmaya çıkarıldı. Havalandırmada bekletildi. Tutuklular, bunu doktora götürün dediler. Hapishane yönetimi buna yanaşmadı. Bunun sonucu tutukluların çoğu slogan atmaya başladı. Sloganlar atıldıktan sonra içeriye inzibatlar doldu. Koğuşlardan 6-7 kişiyi döverek hücreye götürdüler. Ertesi sabah hücrelerdeki arkadaşları dövmeye başladılar. Bunun üzerine 1 Nolu cezaevinde bulunan 24. koğuştaki tutuklular slogan attılar. Hapishanenin etrafı tanklarla çevrildi. Hapishanenin içine yüzlerce inzibat girdi. 24. koğuşa saldırdı. 24. koğuştakiler kilidi bozarak yatakhane bölümüne geçtiler. Yatakları, ranzaları kapının önüne yığarak, inzibatlara karşı barikat kurdular. Dış kilidi kıran inzibatlar yatakhane kapısına yöneldiler. Açılmayınca *"bomba atacağız, açın"* diye bağırdılar. Tutukluların da *"açmayacağız"* demeleri üzerine inzibat yüzbaşı —kaptan olduğu söylenen biri— içeriye ilk bombayı attı. Ardından gözyaşartıcı sis bombaları atıldı. Ufacık bir yere ondan fazla bomba atıldı. Bir anda içeri ana baba gününe döndü. Bağıran, çağıran ve slogan atanlar... Bir dakika geçmeden göz gözü görmez oldu. Bayılanlar oldu. Sonra kapı açıldı. Kendisini zor dışarı atabilenlerin yanı sıra, bayılanlar da sürüklenerek dışarı çıkarıldı. Üzerlerine su döktüler. İçlerinden, o zaman tutuklu olan ve 1986 yazında HRK saflarında savaşırken şehit olan Abdulkadir HANÇER, idam cezasına çarptırılan Fuat Çavgun, Cuma Kuyukan ve daha sonra Adana cezaevinden kaçan bir tutukluyla beraber, beş kişi daha meydan dayağına çekildi. Tanınmaz bir hale getirilerek hapishaneden çıkarıldı. İşkenceye alınmak üzere Diyarbakır Paşa Durağı İnzibat Karakoluna götürüldüler ve bir gün sonra geri getirildiler. 24. koğuş da, bomba kokusundan iki gün boş bırakıldı. Nerdeyse can kaybına sebep olacak bu olayların başlamasına neden olan iranlı kaçakçıyla bilahare konuşulduğunda, *"Ben numaradan bayılma numarası yaptım, olaylar büyüyünce devam etmek zorunda kaldım. Keşke yapmasaydım, siz de bu kadar azap çekmeseydiniz"* dedi. Gerçi tutuklular onu azarlayarak rezil ettilerse de, yenilen dayak, çekilen işkenceler yanında çok az oldu. İşte böyle basit bir numaranın nelere mal olduğu çarpıcı bir şekilde ortadadır.

Hapishanelerde bu tür olaylara karşı uyanık olmak gerekir. Bu tür olaylara, provakasyonlara karşı en iyi silah, eğitme, kavratma ve hapishane yaşamından dersler çıkartmaktır.

1980 Eylülünde yapılan faşist darbeye kadar, Diyarbakır 1 Nolu cezaevinde sayısız eylemler yapıldı. Açlık grevleri, avukat boykotları, mahkeme boykotları, görüşe çıkmama boykotları yapıldı. 12 Eylül darbesinden önce de, 12 Eylül darbesinden sonra da Diyarbakır askeri cezaevinde yapılan uygulamalar, diğer yörelerden çok farklı bir biçimde yapıldı. 12 Eylül'den önce 2 Nolu cezaevi üç kez bombalandı. 1980'de yapılan faşist 12 Eylül darbesiyle beraber, Diyarbakır'da ayrı ayrı askeri cezaevlerinde bulunan tutuklular 2 Nolu cezaevinde biraraya getirildiler. Faşist darbeyle beraber, Diyarbakır askeri cezaevinde yapılan uygulama ve vahşete karşı gösterilen yiğitlik ve kahramanlık dolu mücadeleden de kesitleri yazımızın bir sonraki bölümünde yansıtmaya çalışacağız.

DEVAMI GELECEK SAYIDA

KUMK hakkında gazetemizin çeşitli sorularına Batı-Alman Komünistler Birliği (BWK) Merkezi'nin verdiği yanıtları kısaltarak sunuyoruz.

Berxwedan

"Kürdistan Devrimi'nin Her Başarısı, Emperyalistleri Zayıf Düşüreceğinden Bizi de Sevindirmekte ve Mücadelemizi Kolaylaştırmaktadır..."

Berxwedan: *Kendi örgütünüzü okuyucularımıza tanıtır mısınız?*

Cevap: Batı-Alman Komünistler Birliği (BWK) Federal Alman'ya Cumhuriyetinde (FAC) bulunan devrimci--sosyalist bir örgüttür. Hedefimiz emperyalist FAC'deki kapitalist sömürü düzenini ortadan kaldırmaktır, hedefimiz komunizmdir. Bu amacı gerçekleştirmeye çalışırken Marksist-Leninist klasikler doğrultusunda geliştirilen bilimsel sosyalizme dayanmaktayız.

Berxwedan: *Alman işçi sınıfının mücadelesi ve mevcut durum üzerine bazı şeyler söyleyebilir misiniz?*

Cevap: Herşeyden önce: "Alman" işçi sınıfından bahsetmiyoruz. Biz Alman devletinin II. Dünya savaşının sonunda anti-Hitler koalisyonu tarafından yok edilmesini tarihi bir şans olarak görüyoruz. DAC'de (Demokratik Alman Cumhuriyeti) geçmiş kapitalistler ve büyük toprak sahipleri etkisiz hale getirildi ve üretim araçlarındaki kapitalist özel mülkiyet ortadan kaldırıldı. "Alman ulusunun" tekrar birleştirilmesi FAC'deki egemen emperyalist burjuvazinin gerici bir projesidir ve anlamı Doğu Avrupa ülkelerine ve halklarına karşı yeni bir fethetme savaşını başlatmaktır. FAC bu nedenle NATO'nun üyesidir. Biz bu revonşizme karşı mücadele veriyoruz. FAC gibi emperyalist bir ülkede "Alman birliğinin yeniden tesisi", işçi sınıfına zarar vermekten başka bir nitelik taşımaz. Batı-Alman proletaryasının görevi emperyalist sömürü düzenini ortadan kaldırmak ve FAC'deki egemen durumda olan tekelci burjuvaziyi yıkmaktır.

FAC'nin diğer ülkelere meta ve kapital ihracında dünya pazarında bugün bile önde gelen emperyalist güçlerden bir tanesi durumunda olan Batı-Alman kapitalistlerinin palazlanmasını teşvik etmek için her şeyi yapmaktadır. Batı-Alman militarizmini güçlendirmekte ve polis aygıtını birçok yönü ile Alman faşizminin yasaları ile birleşen yasalar vasıtasıyla giderek daha fazla güçlendirmekte. Faşist örgütleri teşvik etmekte. FAC uluslararası alanda emperyalizmin en gerici güçlerinden biridir. Kendisi, Güney Afrika sömürgeci rejimi, Siyonist rejimi ve Türk askeri cuntasını desteklemektedir. Bilindiği üzere FAC, NATO içerisinde özel olarak Türkiye'yi kontrol altında tutmak ve Türk gericiliği ile birlikte Kürt kurtuluş savaşını bastırma görevini üstlendi. FAC'deki işçiler ve diğer ücretliler bu gelişmelere karşı çok yönlü direnişi geliştirmektedirler.

Berxwedan: *Genelde ulusal kurtuluş hareketleri ve özelde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi hakkında düşüncelerimiz nelerdir?*

Cevap: Biz kurtuluş hareketlerinin, emperyalizme karşı savaşta önemli bir güç olduğuna inanmaktayız. Biz: "Bütün ülkelerin proleterleri birleşin!, Bütün ülkelerin proleterleri ve ezilen halklar birleşin!" şiarı doğrultusunda tüm kurtuluş hareketleri ile yakın işbirliğini hedeflemekteyiz. Onların bizi kendi mücadeleleri ile destekledikleri gibi, biz de kendi güçlerimize göre onları desteklemekteyiz.

Görüşümüze göre, Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesi uluslararası alanda büyük öneme sahiptir. Kürt halkı, NATO'nun ve emperyalistlerin, sayısı kabarık olan petrol yataklarını kendi denetimine almaya ve Yakın- ve Ortadoğu halklarını tekrar egemenliği altına almak için yarından tez bugün eline geçirmek istediği bir bölgede yaşıyor ve savaşıyor. TC'nin Kerkük sorunu emperyalistlerin bu gerici amaçlarının bir çok örneğinden sadece bir tanesidir. Emperyalistler yıllardır ateşli bir şekilde Yakın- ve Ortadoğu'daki tüm anti- emperyalist güçleri parça parça yok etmeye çalışmaktadırlar. Tüm anti-emperyalist güçlerini birbirine kışkırtmak ve sonunda hepsini tasfiye etmek için Batı Avrupa ve ABD emperyalistlerinin Siyonist rejimi ile birlikte hareket ettikleri açıktır. Emperyalistlerin Lübnan politikası bunun sadece bir örneğidir. Yine emperyalistlerin sonunda her iki ülkeyi de kendi denetimleri altına alabilmek için, İran-Irak savaşını daha uzun dönem devam ettirmek istemeleri diğer bir örnektir. Kürt halkının ulusal kurtuluş savaşı bu emperyalist "çembere alma ve yok etme" politikası tarafından tehdit edilmektedir. Bu mücadelenin gelişmesi aynı zamanda tüm Yakın- ve Ortadoğu halkları açısından bir rahatlama anlamına gelecek, emperyalistlerin Ortadoğu'daki konumlarını zayıflatacak ve bölgedeki tüm anti-emperyalist ve devrimci güçlere cesaret verecek ve güçlendirecektir. Kürdistan devriminin her başarısı, emperyalistleri zayıf düşüreceğinden dolayı bizi de sevindirmekte ve bizim mücadelemizi kolaylaştırmaktadır.

Berxwedan: *Sizce Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin önder gücü PKK'ye karşı yürütülen teşhir ve tecrit kampanyası kimler tarafından yönlendirilmekte ve sizin buna karşı tavrınız nedir?*

Cevap: Biz bu kampanyanın daha çok Türk Gizli İstihbaratı tarafından yürütüldüğüne ve bunu gerçekleştirirken NATO'nun ve AET'nin emperyalist gizli istihbaratı tarafından desteklendiğine inanmaktayız. Biz bu tecrit kampanyasını yargılıyor ve gücümüz oranında bunu boşa çıkarmaya, bu çabalara karşı Kürdistan Kurtuluş Mücadelesini güçlendirmek için elimizden geleni yapmaya çalışıyoruz. Biz bu çabalardan dolayı Batı-Almanya kamuoyunun Kürdistan'daki kurtuluş mücadelesi hakkında daha iyi bir şekilde bilgi sahibi olmasını önemli bir görev olarak görmekteyiz.

Berxwedan: *12 Eylül darbesinden sonra Avrupa'ya ve özellikle de Almanya'ya göç eden Türk ve Kürt solunun bugünkü durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?*

Cevap: Bizim Türk ve Kürt sol örgütlerinin tarihi geçmişleri ve aralarındaki çelişkiler hakkında yeterince bilgimiz yok. Bizim için bunların gelişim tarihini ve çelişkilerini tahlil etmek oldukça zordur, çünkü bu mevcut çelişkilere temel arzeden KUKM'nin objektiv çelişkilerini yeterince tanımıyoruz. Biz, Kürt halkının UKM'ni destekliyoruz. Yine Türk ve Kürt solu hareketleri arasındaki çelişkileri yatıştırmaya, emperyalizme ve Türk cuntasına karşı bir birlik cephesinin oluşturulması için tüm imkanları geliştirmeye çalışıyoruz. Almanya'da bulunan yabancı örgütler arasındaki çelişkileri daha da kızıştırmak, ancak gericilerin çıkarınadır. Bütün çelişkiler ortak düşmana karşı mücadeleyi zayıflatmaktadır. Türk ve Kürt solu örgütleri arasındaki çelişkiler emperyalizme ve Türk gericiliğine karşı olan birleşik cepheyi zayıflatmaktadır. Bu çelişkiler UKM'nin ilkelerinden taviz verilmeyerek birleşik cephenin güçlendirilmesi için sona erdirilmelidirler. Biz, Alman faşizmi tarihinde de mülteciler arasında yoğun çatışmaların varolduğunu biliyoruz. Orneğin, sürgün edilen SPD ile KPD taraftarları arasındaki çatışmalar bir çok kez, o dönem Alman İmparatorluğu içerisinde meydana gelen çatışmalardan daha üst düzeylere varıyordu. Bu çatışmaların gelişmesinde mültecilerin zor yaşam koşulları, umutsuzlukları, yine akrabalarının birçoğu Alman İmparatorluğunda tutuklu bulunması, kendilerinin, faşizmin ve gizli istihbaratının ve yine yabancı istihbarat örgütlerinin çok yönlü baskılarına maruz bırakılmaları rol oynamaktaydı. Her ne kadar hemen tarihsel karşılaştırmalardan kaçınmak gerekirse de, düşüncemize göre yurtdışında bulunan Türk ve Kürt solunun durumları Alman faşizmi dönemindeki mültecilerin durumuna benzemektedir. Bundan dolayı benimsediğimiz ilke şudur: Biz Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesini destekliyoruz. Türk ve Kürt sol örgütleri arasındaki farklılıkların artık şiddetli çatışmalara dönüştüğünde, bu çatışmaları kızıştırmamaya, daha çok yatıştırmaya veya mümkün ise ortadan kaldırmaya çalışıyoruz. İdeolojik çelişkiler, emperyalizme ve Türk gericiliğine karşı Birleşik Cephe'yi daha da güçlendirmek için ideolojik mücadele yöntemleriyle çözülmelidirler, başka şekilde değil.

Berxwedan: *Kurtuluş Mücadelesini tasfiye etmek için Avrupa emperyalistlerinin başvurduğu yöntemler nelerdir?*

Cevap: Avrupa emperyalistlerinin daha henüz bundan kısa bir süre öncesine kadar geniş sömürgeler üzerinde hakimiyetleri vardı. Daha günümüzde de küçümsenmeyecek bir genişlikte sömürgeleri vardır. Oldukça büyük deneyimlere sahip olan sömürücülerdirler. Çok yönlü vahşet, katliam uygulamalarında, Buren-Savaşında (Güney Afrika'da yerli halka karşı) ilk olarak oluşturulan toplama kamplarının inşasında, Malaya Kurtuluş Mücadelesine karşı "stratejik köylerin" geliştirilmesinde, Cezayir Kurtuluş Mücadelesindeki gibi işkence ve sürgün uygulamalarında, II. Dünya Savaşında Alman faşizmi döneminde başvurulduğu gibi toplu gazlamalarda, bunların yanısıra kurtuluş hareketlerinin ve ilerici örgütlerin parçalanması ve içten çökertilmesinin çok yönlü yöntemlerinde de büyük tecrübe ve deneyimlere sahiptirler. Daha son dönemlerde AET'nin Yunanistan, Portekiz ve İspanya örneklerinde gerçekleştirdiği gibi, Avrupa emperyalistleri ortak hareket ettiklerinde, kendilerinin kilise gibi kuruluşlar ile birlikte birçok güçlü anti-faşist hareketi içten parçalayarak veya altederek kapitalistlerin ve emperyalist tekellerin bu ülkelerdeki hakimiyetini pekiştirebilmektedirler. Bundan daha 10 yıl önce İspanya'nın NATO'ya gireceği ve emperyalist tekellere hakimiyeti devretmiş bir sosyal-demokrat hükümetin iktidara el atacağı kimin aklından geçerdi?

Türkiye konusunda ve yine Kürdistan Kurtuluş Mücadelesi hakkında da öyle görünüyor ki, Batı-Avrupalı emperyalister ortak bir biçimde bu mücadeleyi yok etmeyi amaçlıyorlar. Ozal-hükümeti daha bu yıl içerisinde AET'na tam üyelik için müracaatta bulunacaklarını ilan etti. Öyle tahmin ediyoruz ki, bu müracaat reddedilecek ve Türkiye AET'nun yarı-sömürgesi düzeyine indirilecektir. Fakat bu tahmin yanlış da olabilir. Ancak her halükarda Türk gericileri ile Batı-Avrupa'lı emperyalistlerinin kendi aralarındaki işbirliğini Türk halkını sindirebilmek ve Kürdistan Kurtuluş Mücadelesini tasfiye edebilmek için daha da derinleştirecekleri beklenebilir. Böyle bir ittifakı küçümsememek gerekir. AET geçmiş dönemde de fakir ülkelerin özellikle orta sınıflarını ve burjuvalarını Batı-Avrupalı tekellerle ittifaka çekebilmiştir. Çünkü bu sınıflar böyle bir ittifakla kendi yaşam düzeylerinin yükselmesini beklemiş, daha fazla "Batı'lı özgürlüğü" ve "Batı kültürü"nün gelişmesini umut etmişlerdir. AET'nun bu ülkelerde devrimci ve anti-emperyalist güçleri içten parçalamak ve onları zayıflatmak için başvurdukları diğer bir yöntem ise, ülkelerinde huzursuz olan ve umduklarını bulamayan güçleri bu ülkelerden koparıp emperyalist ülkelerde daha fazla sömürmek ve köleleştirmek için yabancıları "göçmen işçiler" olarak bu alanlara çekmektir. Böyle bir işbirliği tüm Yakın- ve Ortadoğu halkları için olduğu gibi, Kürt Kurtuluş Hareketi için de ciddi bir tehlike oluşturmaktadır.

Berxwedan: *Sizce FAC'nde bulunan sol siyasi örgütlerin, örneğin bir Latin-Amerika ülkelerindeki kurtuluş mücadelesi ile gösterdikleri dayanışmayı Kürdistan'da gelişen UKM ile geliştirmemelerinin kaynağı nedir? Sizce böyle bir hareket nasıl oluşturulabilinir?*

Cevap: Bunun nedeni Kürdistan'daki kurtuluş mücadelesinin herşeyden önce Latin-Amerika'da geliştirilen mücadeleye karşın, direkt Batı-Avrupalı emperyalistlerin çıkarlarını ve hakimiyetlerini hedeflemesidir. Yani, örneğin bir Nikaragua'dan daha dolaysız olarak. Örneğin '60'lı ve '70'li yılların başlarında Hindi-Çin halklarıyla gelişen dayanışma hareketinin büyük bir bölümü özellikle aydınların önderliğinde gelişti. Daha önceden de belirtildiği gibi, bu kesim kendi çıkarlarını temsil eden bir parti oluşturmuşlardır. Avrupa ülkelerindeki emekçi aydın kesiminin yerleri örneğin, böyle bir emperyalist ülkenin dünya pazarındaki rekabet durumuna göre etkilenir. Daha değişik bir ifade ile: Eğer o ülkenin ihracatı iyi ise, kredilerden

Devamı 18. sayfada

DEVRİMCİ DEMOKRATİK KAMUOYUNA

Bilindiği gibi 4 Mart 1987 günü faşist sömürgeci Türk devletinin savaş uçakları Güney Kürdistan'ın bazı köylerini bombardıman etmiştir. Bu saldırı sırasında çoğu kadın ve çocuk olmak üzere yaklaşık 200 insan katledilmiştir. Doğal olarak bu katliam Türk devletinin Kürdistan halkına karşı başlattığı ilk katliam değildir. Bir çok halkları katliamlardan ve soykırımlardan geçirdiği gibi, Kürdistan halkını da aynı amaçlar doğrultusunda tarihten silmek istemektedir. Tarih sayfaları karıştırıldığında bu yönlü çabalarına sürekli ve kolayca rastlanır. Ama tamamen direnişle yoğrulmuş olan Kürdistan halkı üzerinde bu vahşi amacını uygulamaya çalışırken, hiç bir zaman hedefine ulaşamamıştır. Hatta Kürdistan halkının varlığı bile ona korku salmaktadır. İşte bu yüzden sürekli olarak sürgün ve katliam politikasını uygulamakta ve kendi egemenliği altında olmasa da, hangi parçada olursa olsun, ayırım gözetmeksizin bu halka karşı iğrenç cinayetler işlemektedir.

Özellikle faşist-sömürgeci Türk devleti, bu son saldırılarıyla neler amaçlamaktadır?

Türk devleti bugün emperyalizmin Ortadoğu bölgesindeki ileri karakoludur. Mevcut dengeyi emperyalizmin lehine çevirebilmek için görevlendirilmiştir. Bunun için, en başta İsrail siyonizmi olmak üzere, tüm gerici güçlerle el ele vererek Ortadoğu bölgesindeki ulusal kurtuluş hareketlerini ezmeyi hedeflemiş bulunmaktadır. Üstelik bu görevini yerine getirmesi için emperyalizmin açık desteğine sahiptir ve aynı zamanda bölge gericiliğinin önderliğini yapmaktadır. Ayrıca Güney Kürdistan'da zengin petrol yataklarına sahip olan Musul ve Kerkük'ü ele geçirerek, içine girmiş olduğu ekonomik bunalımdan kurtulmak niyetindedir. Özellikle son dönemlerde emperyalizmden aldığı açık desteğe de dayanarak, açık işgal emellerine hız vermiştir. Hatta bu amacına ulaşması için gerekli sosyal dayanağını da hazırlamaktadır. Şüphesiz bu dayanak işbirlikçi feodal Kürt aşiret reisleri ve diğer teslimiyetçi kesimlerden oluşmaktadır. Türk devleti onları hem tehdit ve hem de basit bazı kırıntılarla kendisine bağlayarak, Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Hareketinin karşısına dikmeyi hedeflemiş bulunmaktadır.

Fakat bütün bunları başarabilmesi için karşısında duran bir engeli kaldırması gerekmektedir Bu engel, PKK önderliğindeki Kürdistan halkının yükselen Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesidir. Bu mücadele yaklaşık dokuz yıldan beri Türk devletine ciddi darbeler indirmiş ve hiç bir zaman silah elden düşürülmeden yürütülmüştür. Özellikle PKK III. Kongresi'nin başarıyla sonuçlanmasının ardından yapılan hazırlıklarla Kürdistan Kurtuluş Savaşının giderek gelişeceği ve nihai zafere ulaşacağı açıktır. Çünkü artık Kürdistan halkının PKK gibi şanlı bir önderi ve onun önderliğinde kurulan ERNK gibi bir siyasal ordusu ile ARGK gibi silahlı bir ordusu vardır. En önemlisi de, bugün tarihinde hiç bir zaman kıyaslanmayacak derecede dost ve müttefiklere sahiptir. İşte bu yüzden faşist Türk devleti yukarıda sıralanan amaçlarına ulaşamıyor. Çünkü artık Kürdistan halkının kurtuluş hareketine güç yetirememektedir. Bilhassa askeri ve siyasi alanda başa çıkamayacağını anlayınca son çare olarak, halkı sindirmek amacıyla köyleri bombardıman etmekte ve milyonlarcasını göçe zorlamaktadır. Şüphesiz bütün bunlar Kürt halkının birliğini parçalamak içindir.

DEVRİMCİLER, DEMOKRATLAR, YURTSEVERLER!

Bugün Kürdistan halkının yürütmekte olduğu bu mücadelesi, aynı zamanda Türk devletinin bölge halklarına yönelik iğrenç emellerine ulaşmasını engellemektedir. Çünkü bu mücadele, emperyalizmin yeminli uşağı olan faşist Türk devletinin komplolarını boşa çıkarmaktadır. Buna göre, Kürt halkına karşı yapılan her türlü saldırı, aynı zamanda Ortadoğu halklarına yönelik saldırı olarak kabul edilmelidir. Bu yüzden, Türk devletinin her türlü saldırısına karşı bundan böyle tüm bölge halkları, Kürdistan halkının yanında yer alacaktır. Bu açıdan tüm dünya devrimci, demokrat ve ilerici güçlerini Türk devletinin bu vahşetini lanetlemeye ve Kürdistan halkıyla dayanışmaya çağırıyoruz.

— Kürdistan Halkı Yenecektir!
— Kahrolsun Emperyalizm, Siyonizm ve Gericilik!
— Yaşasın Halkların Devrimci Dayanışması!

— Filistin Ulusal Kurtuluş Hareketi EL FETIH (İntifada)
— Filistin Halk Mücadele Cephesi CEPHET EL NİDAL
— Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Genel Komutanlık KIYADE EL AMME
— Halk Kurtuluş Savaşı Önderliği EL SAİKA
— POLISARIO Halk Kurtuluş Cephesi
— Umman Halk Kurtuluş Cephesi

ERNK Libya Komitesi
9.Mart.1987

Faşist Türk Sömürgecilerinin Son Saldırı ve Katliamları Tahran'da da Protesto Edildi...

Baştarafı 1. sayfada

törende bulunan KDP, YNK vb. örgüt önderleri yürüyüş kolunun önüne geçerek: "Sakın yapmayın, bizle devleti karşı karşıya getirmeyin, İran izin vermiyor" vb. deyimler kullanarak engellemek istedikleri, bunun için özel ve yoğun bir çabanın harcandığı, ancak yurtsever Kürdistanlıların eylemin gerçekleştirilmesindeki kararlılığı karşısında geri adım atmak zorunda kaldıkları, eylemin dikkate değer diğer bir yönünü oluşturmuştur.

Yürüyüş boyunca "Kahrolsun sömürgeci faşist cunta", "Faşizme ölüm", "Yaşasın Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz" gür sloganlarını haykıran Kürdistanlı yurtseverler, mücadeleye bağlılıklarını bir kez daha, gerçekleştirdikleri bu pratik eylemleriyle dile getirdiler.

Türk Elçilğine 500 metre kala polis barikatıyla karşılaşan yürüyüş kolu, iki gruba ayrılarak barikatı aşıp, Elçilik önünde gösteri eylemine devam etmiştir. Takriben bir saate yakın gösteri eylemini sürdüren Kürdistanlı yurtseverler, gür sloganlar eşliğinde Türk bayrağını yakarak hep beraber söyledikleri "Ey Raqip" marşıyla eylemlerini sonuçlandırmışlardır. Eylemin Türk Elçiliği önünde devam ettiği saatlerde polis ile yurtsever göstericiler arasında yer yer kavgaların olduğu, bu olaylarda 19 kişinin de tutuklandığı ve gösteri eyleminin çevrede bulunan İran'lılarca da desteklendiği bildirilmektedir.

Tahran-İslam Cumhuriyeti Haber Ajansı ve birçok basın kuruluşu, Kürdistanlı yurtseverlerin gerçekleştirdikleri faşist Türk sömürgeciliğinin katliamını protesto eylemine genişçe yer verdiler. Yapılan eyleme ilişkin İran'da yayınlanan İDLEAT gazetesi 15. Mart '87 tarihli sayısında "Türk Savaş Uçaklarının Kuzey Irak'taki Kürt Köylerine Saldırısı Protesto Edildi" başlığıyla verdiği haberde kısaca şöyle değinmektedir: "Uluslararası kuruluşların, saldırgan Türk ordusu ve devletinin eylemini mahkum etmesini isteyen pankartları taşıyan göstericiler, Türk Elçiliği karşısında bu ülke aleyhine sloganlar haykırdılar. Göstericiler, Elçilik karşısında, Elçiliğe girmek için çabaladılar. Fakat bölgede bulunan polis kuvvetleri göstericilere engel oldular. Elçilik çevresi ve Ferdewsi caddesinde trafik uzun süre aksadı.

Gösteri sonrası, Tahran Radyosu olayı şu şekilde duyurmuştur: "Takriben 300 kişilik bir Kürt grup, Türk Elçiliği önünde, bu devletin son saldırılarını protesto etmek amacıyla bir gösteri düzenledi. Grup, insan hakları örgütleri ve Birleşmiş Milletler'in olaylara seyirci kalmamaları için çağrıda bulundu."

Ulusal Kongre, Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelemizde Güçlü Bir Adım ...

Baştarafı 12. sayfada

Ulusal Kongrede birleştirmelidirler. Mücadelemizi büyük bir emekle bu düzeye kadar yükseltmeyi bilen tüm halkımız, onun ilerletilmesinin önemli bir adımı olan Ulusal Kongre çalışmalarına da aktif olarak katılmalı, bu temelde örgütlenmesini ve mücadelesini geliştirmelidir. Bu vesileyle, tüm yurtseverleri, bütün parçalardaki ve yurt dışındaki halkımızı bir kez daha, güçlerini ulusal kurtuluş mücadelesinde birleştirmeye, Cepheleşme ve Ordulaşma atılımına aktif olarak katılmaya ve tarihimizin en önemli zirvelerinden birisi olan Ulusal Kongreye kendi iradelerini katmaya çağırıyoruz.

— **Tüm Gücümüzü Kürdistan Ulusal Kongresinde Birleştirelim!**

— **Cepheleşme ve Ordulaşma Yolunda Kararlılıkla İlerleyelim!**

Savaş Esirleri Bir Kez Daha...

Baştarafı 1. sayfada

protesto ettiklerini ve sanık sandalyesine kendileri şahsında Kürdistan halkının değil, tersine sömürgecilerin oturtulması gerektiğini, bu nedenle mahkemeyi kabul etmeyeceklerini faşist cellatların suratlarına haykırmış ve sergiledikleri bu kararlı tutumlarıyla sömürgeciliği yargılamışlardır. Savaş esirlerinin kararlı tutumu karşısında çılgına dönen sömürgeciler, sergilenen direnişi bastırmak istemişlerse de tüm çabaları sonuçsuz kalmıştır. Bunun sonucu, işkence ile dışarı çıkarılan savaş esirleri, mahkeme kapısında itirafçı, hain Mehmet Girgin ile karşılaştığında teslimiyete ve ihanete duyduğu soylu kin ile saldırmış, fakat sömürgecilerin müdahalesiyle Mehmet Girgin alçağı yaralı olarak kurtarılmıştır. Bu direnişte de görüldüğü gibi, sömürgecilerin savaş esirleri şahsında halkımıza dayattığı hiçbir uygulamanın başarıya ulaşamayacağı bir kez daha kanıtlanmıştır.

Sömürgecilerin El Attığı Her "Umut" Kapısı, Kendileri İçin Bir Felaket Kapısı Olacaktır

Özellikle son dönemlerde direnişin alevlendiği ve yankısını dünyaya duyurduğu Adana Cezaevi Direnişi, sömürgecilerin otoritesini sarsan ve vahşi uygulamalarını teşhir eden bir direniş merkezi durumundadır.

Sömürgecilerin, genelde uyguladığı vahşi işkence metodları, idam cezaları, katliamları ve "umut" kapısı olarak ele aldığı "pişmanlık yasası" Adana Cezaevinde bulunan savaş esirlerine de en acımasızca uygulanmış, fakat istenilen sonuç alınamamıştır. Bunun sonucu, son çare olarak direnişi parçalama yöntemine başvurarak, özellikle direnişe önderlik eden savaş esirlerinden 60'ını Eskişehir E tipi cezaevine dağıtmıştır. Bu uygulamadaki amaç çok nettir. Geçmişten beri sömürgeciler, direnişi bastıramadıkları alanlarda, direnişe önderlik eden ögeleri tecrite almak ve başka cezaevlerine dağıtarak zindan direnişlerini güçten düşürmek ve böylelikle de teslimiyeti egemen kılmak istemektedirler.

Ama, düşman şunu çok iyi bilmeli ki, artık eski isyanlar dönemi olan 1920-40 dönemini yaşamıyoruz. Geçmişte bu tür uygulamalar kısmi oranda başarılı olabiliyordu. Fakat günümüzde hangi yönteme başvurulursa vurulsun, direniş alevi gücünden hiçbir şey kaybetmeyecek ve daha da gürleşecektir. Direnişi bastırmak ve güçten düşürmek amacı ile diğer cezaevlerine dağıtılan savaş esirleri, gittikleri her alanda, direniş bayrağını "*Direnmek Yaşamaktır*" sloganıyla yükseltmesini bileceklerdir. Geliştirilen son uygulamalar, bırakalım direnişin bastırılmasına hizmet etmeyi, tam tersine direnişin daha da yaygınlaşmasına hizmet edecek ve böylelikle sömürgecilerin el attıkları bu "umut" kapısı da kendileri için bir felaket kapısına dönüşecektir.

Gelî dost û hevalan!.. Xûşk û birayên xebatkar û...

Destpêk rûpela 20'an de

gariya Netewa Kurdistan li ber çavane. Dê emê çawan di nava rêzên Eniyê de hêzên xwe bikin yek. Ev karê vê komcivînêye û pêwiste ku em xwe bi van pirsan mijûlbikin.

Dost û hevalên xebatkar û şoreşger!
Hêzên Netewa Kurdistan!

Nayê ji bîr kirin ku, hinek komele û rêkxistinên (organizasiyonên) Kurdan yên ku giraniya karên xwe li derveyî welatê xwe dikin, di nava xwe de û bi hinek hêzên Tirk re yên xwe çep dibînin û dinasin, peyman û hevkarî pêda kirine... Ev ji bingeheka dine ji bo xebata gelê me li diji faşîzma Tirkan. Tişteki nexirabe, heke bi navê çepitiyê rê li pêş şerê serxwebûna Kurdistanê neyê girêdan. Ez ji xebatkarên wan hêzên Kurd dipirsim: Gelo! Xurtbûna şerê li Kurdistanê iroj tevgera we li diji faşîzmê xurtdike an jardike?

Pirseke din ji eve: Ma hûn çawan dikarin bêhtir rista (rola) xwe li dijî faşîzmê bileyzin? Li Kurdistanê an li derve?.. Ma xebata PKK ne li diji mêtingerên (kolonyalistên) Tirke? Ne li diji faşîzmê ye?..

Lewma ez dibêjim ku pir giringe em pilanên dijmin û hevalbendên wan yên faşist bişkênin. Rêyeka dijwar û dirêj li pêş me ye: Şoreşa Kurdistanê bo serxwebûnê pêşve bibin... û di vir de giringiya ERNK xwe diyardike.

Min di destpêka gotina xwe de got ku, pêwiste em bo "Meclîseke Netewî a Kurdistanî" bixebitin. Bi rasti ERNK gaveke xurt û yekemine di vê warê de, ji ber ku hevkarî di nava mirovên xebatkar û niştimanperwer de xurtdibe. Di nav refên ERNK de yekitiyên civakî û demokrat, komele û rêkxistinên gelêrî pêdadibin, bi hevre dixebitin û bingeha mezin bo "Meclîsa Netewî a Kurdistanî" avadikin.

Me divê em ERNK bikin çembereka xurt bo hemû hêzên civakî û demokrat yên ku bêyî wan tu caran em nikarin gaveke dirust ber avakirina "Meclîse Netewî" ve bavêjin.

Lewma erk û delameta (wezîfeya) Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan a yekemin eve ku, hacetên bihevxistina meclîseke wusa amedebike û jê re bixebite ku, di demeke nêzik de bête avakirin.

Em bi ERNK şoreşa serxwebûna Kurdistanê û xebata azadiyê diji faşîzmê û koletiyê, diji emperyalîzmê û kolonyalîzmê pêşve bibin, yekbûna gelê xwe ji cîhanê re diyarbikin û xebata ku şehîdên gelê me bi xwîna xwe avdane firehtir bikin!

Wê şaşî û çewtî di her kareki de hebin, lê bêkarî di xebata gelan de şaşiya mezintire...

*** Bijî berxwedana xebatkarên Kurd yên di heps û zindanan de li diji faşîzmê!**
*** Bijî şoreşa gelê Kurd bo serxwebûn û azadiyê!**
*** Bijî xebata PKK bo eniyeka netewî a fireh û demokrat!**
*** Mirin bo kolonyalîzmê û emperyalîzma cîhanê re!**

Köy Korucuları Avrupa'da mı?..

Baştarafı 9. sayfada

diri, broşür ve dosyalar hazırlamakta ise, sözkonusu güçler de Komkar, Pêşeng vb. adlarla aynı içerikte yazı ve dosyaları el altından Avrupalı ilerici-demokrat kesimlere ulaştırmaya çalışmaktadırlar. İsimler Anadolu Basın Birliği, Komkar, Kurdistan Press, Pêşeng gibi çeşitlilik arzetmesine rağmen, içerik aynı olmaktadır. Bu güçlerin çabaları yeni de değildir. Hatırlanacak olursa, daha 15 Ağustos Atılımı öncesinde ülkeye giriş sürecinde bu teslimiyetçi kesimden bazı iflah olmazlar TC ile ağız birliği içerisinde "PKK'nin terörist olduğu"nu ispatlamak(!) için birtakım hummalı faaliyetlere girmişlerdi. Fakat, sırtlarını dayadıkları isveç gibi emperyalist güçlerle birlikte ne durumlara düştükleri fazla söze gereksinme duymayacak şekilde ortadadır.

Bunun dışında ulusal kurtuluşçu çalışmaların engellenmesi için ihbarcılık, İçişleri Bakanlıklarına başvurma, dosya sunma vb. yöntemlerle de işbirlikçiliklerini sergilediler. Emperyalist çevrelere sığınan hain-uşaklar, onların kucağına oturarak, *"Biz Türkiye'yi bölmek istemiyoruz, PKK teröristtir, ayrı bir devlet istiyor"* diyebilmektedirler. Öyle ki emperyalist ülkeler dahi, KUKM ve öncü gücü PKK hakkındaki iddialarını bu kesimlere dayandırmakta ve alıntılar yapmaktadır. ARGK birliklerinin Newroz kampanyası boyunca TC'ye indirdiği darbeler ve Kürdistan sorununun uluslararası arenada güncelleşmesiyle birlikte Alman devletinin dış politikasına perspektif sunan bir dergide, *"İçerde ve dışarda Kürt mücadelesi, devrimciler ve milliyetçiler"* başlığıyla yayınlanan geniş bir yazıda Kürdistan sorununa ilişkin politika ve bakış açılarını ayrıntılı bir biçimde ortaya koymaktadırlar. PKK'ye ilişkin de geniş yer verilen yazıda, hain-uşak takımının iddiaları onaylanarak şöyle denilmektedir:

"...PKK marksist-leninist bir partidir. 1978'lere kadar Apocular olarak tanınıyordu. Komünistleri ise 'sosyal revizyonist' olarak yargılıyor. İdeolojik ve pratik düzeyde askeri hedeflere, polise yönelik küçük eylemler düzenleyen PKK, Türkiye'de halk savaşını gerçekleştirmek istiyor. TKSP bu politikadan dolayı PKK'yi eleştiriyor. Diğer küçük gruplar gibi TKSP de gerilla mücadelesini düşünmenin dahi çok erken olduğu ve Kürt halkının politik olarak örgütlenmediğini belirtiyor. Aynı zamanda PKK'nin Türk istihbaratınca korunduğu ve kendi saflarındakilere şiddet kullandığı belirtiliyor. PKK'nin yayınlarını okuyan PKK'nin aşırı bir grup olduğunu görür..." (25.3.1987)

3-5 Nisan arası tarihlerde Brüksel'de yapılan "İkinci iltica hakları için Avrupa sempozyumu"nda ise hain-uşak takımının provokatif çıkışı hezimetle sonuçlanmaktan kurtulamadı. Uluslararası niteliği olan gündemin bir maddesini Kürdistan teşkil etmekteydi. Bu maddede Kürdistan adına konuşma hakkı ise Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin bir üyesine verildi. Toplantıda hiçbir yeri olamayan hainler, TC'nin yöntemi ile iftira, yalan ve kulisler geliştirerek, ulusal kurtuluş mücadelesinin bu platformda sesini daha güçlü duyurmasını engellemek istediler. 3 Nisan cuma günü yapılan oturumda konuşmadan sonra bu zavallı yaratıklar, *"Bizim kalbimiz kırıldı, PKK, ERNK terörist bir örgüttür. Burada teröristleri konuşturdunuz"* deyip mücadelemizin öncü güçlerine dil uzatıp küstahlaştılar. Bunun üzerine hemen söz alan çeşitli Avrupalı dost örgütler, *"PKK'nin faşist cuntaya karşı direnen tek örgüt olduğunu, bu mücadelenin haklı ve meşru olduğunu"* dile getirerek sözkonusu gücü teşhir ettiler.

Böylelikle sömürgecilerin yüzyılardır halkımız üzerine örmeye çalıştıkları tecrit duvarlarına bu zavallı yaratıklar da katık olmaktadır. Biri kendi açık kimliğiyle bunu yaparken, diğeri farklı bir maskeyle bunu yapmaya çalışmaktadır. Her ikisinin ortak yanı ise, PKK'ye, KUKM'ne ve direnişe karşı olmaktır. PKK'ye karşı olmak, bu güçleri sömürgecilerle bütünleşmeye kadar götürebilmektedir. Gelişmeler, halkımızı dünya kamuoyundan tecrit etmeye yönelik Türk devletinin ve hain-uşak takımının çırpınışlarının yenilgiye mahkum olacağını göstermektedir. Gelişmelerin diğer yönü ise, artık ilerici insanlığın da gerçekleri farkederek, halkımız lehine bunlara karşı tutum takınabilmesidir.

"Kürdistan Devrimi'nin Her Başarısı...

Baştarafı 16. sayfada

daha çok faiz alır, böylece kapitalistler mühendislere, hukukçulara ve bilim adamlarına daha çok ihtiyaç duyarlar. Böylece onların (aydınların) gelirlerini arttırırlar. Yabancı ülkelerden alınan faizler çoğunlukla tekelci burjuvazinin cebine girmesine rağmen, değişik biçimlerde aydınlar da bunda avantaj sahibidirler. Ya da bundan avantaj beklemektedirler. Böylece aydınlar işçilere göre milliyetçi şiarlara erken kapılmakta, yanılmakta ve etkilenmektedirler. Bizce bu, KUKM ile dayanışmanın örneğin Nikaragua'ya oranla daha zayıf olmasının nedenlerinden bir tanesidir. Bu durumun bertaraf edilmesi ancak: Batı-Alman kamuoyuna yönelik KUKM'nin amacı üzerine, yine özellikle Kürt halkının durumuna, AET'nun ve özellikle de Alman devletinin gerici amaçları üzerine sabırlı, aydınlatıcı ve ısrarlı bir bilgilendirme çalışmasının geliştirilmesi ile mümkündür. Bu çalışmalarda yeralmak tüm Batı-Alman devrimcilerinin bir görevidir.

Berxwedan: *Berxwedan aracılığıyla Kürt halkına ileteceğiniz bir mesajınız var mı?*

Cevap: Batı Alman devrimcileri Kürt halkı ve onun kurtuluş mücadelesi karşısında büyük sorumluluklar taşımaktadırlar. Nitekim Alman sermayesi Kürt özgürlük savaşçılarına karşı çok sayıda suç işlemiştir, bunlar Wilhelmci Alman İmparatorluğunun Osmanlı sultanlığına desteklerinden başlayarak — bu ittifak her ne kadar sevindirici bir biçimde iki gücün yenilgisi ve Osmanlı İmparatorluğunun çöküşüyle sonuçlanmışsa da — büyük Türkçü Kemalizmin iki savaş arasında ve sonrasında emperyalistler tarafından desteklenmesi, devamla NATO içerisinde FAC'nin Türkiye ile "özel ilişkileri", FAC'nin "Türkiye'ye yardımı", FAC'nin 1980'deki askeri darbenin hazırlıkları ve uygulanmasındaki rolü ve son olarak FAC'nin devlet organları tarafından Kürt özgürlük mücadelesine karşı kullanmak üzere Türk, sözümona "anti-terör timlerinin" eğitilmesi biçiminde olmuştur. FAC emperyalizmi sizin temel düşmanınız olmasa da, en azından ortak düşmandır. Kürdistan halkına ve UKC'niz ERNK'ye başarılar diliyoruz.

Yazışma Adresi:	Ödeme Adresi:	Danimarka	8.- dkr.	Norveç	6.- nkr.
Berxwedan	BfG.- Bonn	Avusturya	18.- s.	Fransa	6.- ff.
c/o Feyka-Kurdistan	Konto Nr: 1205242100	İngiltere	0.80 £.	İsviçre	2.50 sfr.
Kaiser Str. 151	BLZ: 38010111	Hollanda	3.- hfl.	İsveç	6.- skr.
		Belçika	60.- bfr.	Avustralya	3.- $

Impressum: M. Atar, Göttinger Chausse 75, 3000 Hannover 91

"... Qada xebatê li ber deriyê we ye. Werin di vê meydanê de govendê bigrin..."

Navê min niha melle Xerîb'e. Temana min gihiştye 39 salan. Li Kurdistana Bakûr êrdima Botan, ji binemaleke jar, rênçber û Kurdperwer hatime dinê. Ji zarokatiya xwe, heta temana min gihiştye 21'an ez bi xwendina olî mijulbûme. Geh li nik bavê xwe, geh ji li nik melayên Kurd, wekî hemû xwendevanên olî li Kurdistanê bi hêjarî û belengazî min dixwend. Piştî ku min dawî bi xwendina xwe a olî anî û min icaze wegirt, li gundekî Kurdistanê bûm mela. Min ji ji derve diplomên dibistana bingehîn û navendî standin û bûm imamê resmî. Bi destura dewletê min panzdeh salan imametî kir. Lê, ji ber ku ez mirovek welatparêz û Kurdperwer bûm, perên dewletê nekarin min ji yarmetî û baweriyên şoreşgerî bidin guhurandin. Di nav refên gelê xwe de hertim min xebateke şoreşgerî pêşve dibir. Li dijî zilm û zordariyê diaxifim. Gelê xwe hişyar dikir. Rêça rizgariyê ji bin nîrê dilitiyê bi wanan dida naskirin. Mil bi mil bi şoreşvanan re xebat ji bo serxwebûna Kurdistanê dikir. Gundî û rênçber hişyar dikir. Dema xutbê de, şin û şahiyan de propexende dikir.

Heta cunta faşista leşkerî hate ser hukum, min xebata xwe berdewam kir. Çend caran hatim girtin û berdan. Dema hilpişkîna panzdehê Tebaxê a pîroz ji aliyê mêrxasên PKK ve destpêkir, cunta faşista leşkerî destên xwe yên gemar û qirêj zêdetir avêt pêsîra welatparêzan. Wanan digirt û dibir davêt işkencexânên ku hatibûn hazirkirin; lêdan û hingavtin li wan dikir. Ji ber ku ez jî yek ji wan welatparêzên Kurdistanê bûm, ez jî ji lêdan û hingavtinan bêpar nemam. Piyên min de seqetik peyda bû. Lê ez gelek berxwe ve nakevim. Heta ez dikarim bêjim ku ez vêna ji xwe re şeref dibînim û pê keyfxweşim. Ji ber ku, heta em nexweşiyê û pikoliyê şexsem nebinin, serxwebûn û azadî jî ji me re çênabe. Gotineke bav û bapîran heye, dibêjin: **"Heta nava destên te reş nebe, tama devê te jî xweş nabe."**

Daxwaziyeka min ji hemû seyda û melayên Kurd eve ku, leztirîn destên xwe bavêjin destên hev û li dora refên şoreşê xwe berhev bikin, pêşde herin. Ji bona rizgariya Kurdistanê bixebitin. Lewra ez vê daxwazê ji wan dikim, ji ber ku ev daxwaz mafê mine: heval û hemkarê minin. Divê îroj, delametên xwe ji ser xwe rakin û rêya rast nişanê gelê xwe bikin.

Niha ez tême ser armanca dilê xwe: Armanca min eve ku, ez bang li hevalên xwe dikim, yên ku bi salan ez bi wan re xebitime û ciwaniya xwe bi wan re buhurandiye; ji bona serxwebûna Kurdistanê gazî wan dikim. Me soz daye û me gotiye: **"An Kurdistan an neman!"** Gotinên min yên jêrin, gazikirineke rêwiyek rêya serxwebûn û rizgariya Kurdistanê ye. Gazikirinek ji bo hemû welatparêz û şoreşgerên Kurdistanê ye. Ez welatparêzekî Kurdim û bi navê welatparêziyê gazî dikim! Gazikirin mafê min û hemû welatparêzane. Evên ez dibêjim, ji xwe re delamet (wacib) dizanim, û vê delametê ji ser xwe radikim, deqene sibê gelê min nifrîn li min nebarîne û dîroka Kurdistanê de navê min bi bêbextiyê li qelemê nekeve. Ji ber ku, min ji destpêka ciwaniya xwe heta bigihê kalbûn û mirina xwe sozek daye. Ez xwediyê vê sunda xwe me, ku ez bêbextî bi gelê Kurdistan nekim û bi qasî jiyana min heye nehêlim xiyanetî bêtin kirin. Jiyana xwe ji bona serxwebûna Kurdistanê ji bin nîrê stembariyê, bidim serfkirin. Hêviya min ji hemû şoreşvan û welatparêzan eve ku, baş li gotinên min bidêrin û destên xwe deynin ser bextên xwe û rastiyan bibêjin. Ne ku çavên xwe bigirin û li duv karên xwe yên rojê bibezin. Lewra mafê gelê Kurdistanê li ser me heye, ku em rêya rast bi wan bidin naskirin. Ji bona rizgariya wan ji bin zilm û zordariyê, em ji wan re bibin rêber. Ne ku em bibin maşe û doqik ji bo neyaran û bibin qirnî û xwîna gelê xwe bimijin. Divê em baş temaşe bikin! Gelê Kurdistanê nexweşe. Dermanê serxwebûnê, xwîna zelal a pêşmergan û şoreşvana ye. Heke ku ev derman li nik me biqede, nebe ku em herin ji biyaniyan bixwazin û neyarê xwe em deynin bin balgihên serê xwe, ew neyarên ku derziyên jehrê bi wan re heye.

Vêca! Durketina ji şoreşê û bazdan, karê tirsoneka ye. Serjêrî serî tewandin ji neyare, ne karê mêr û mêrxasa ye. Gotineke Kurdan heye dibêje: **"Jina bi mak-kertî ne tu jine!"**

Hevalên delal! Vaye qada xebatê li ber deriyê mala we ye! Werin di vê meydanê de govendê bigrin! Daxwaza gelê Kurdistanê ewe ku, hûn hemû wekî birabin; destên we destê hev de bi û weke dîwarek ji pola li hember dijminên Kurd û Kurdistanê rawestiya bin. Axa Kurdistan a paqij rizgarbikin û Kurdistanê bo neyaran bikin goristan!

Werin! Vane birayên we pêşmerge û hogirên HRK li hember neyaran rawestiyane. Şereki bêeman pêşve dibin. Daxwaza wan ji jî we ewe ku, hun jî mil bi milê wan re li hember dijminan şerbikin û keyfa gelê xwe bi yekîtî, biratî û dilsoziya hêzên Kurdistanê geşbikin! Da bibe tirs û lerzîn bikeve nava dilê neyaran. Bila hevgirtina we bibe mîna gulleyek û di cergê wan de bê çikandin! Hevdu xapandin ê dîn bese!

Vaye dema rastiyê hatiye! Ê dîn çewtî û nerastî tu feyde nadê? Vêca, heke raste hun ji bona gelê Kurdistanê serxwebûn û azadiyê dixwazin, pêwiste hun dur nesekinin û li dijî vê şoreşê nexebitin. Lewra ev şoreş, şoreşa gelê Kurdistanê ye. Bivî gelî ev şoreş hatiye rakirin û tê kirin, ew gelê ku tivingê dide milê kurên xwe yên delal û rêdike çiyayên namusê. Ew gelê li dora vê şoreşê dilan girtiyê û şev û roj dixebite. Agirê hilpişkîna panzdehê Tebaxê a pîroz bi hebûna vî gelî hatiye pêxistin. Heke hun dixwazin ev netew rizgar bibe, divê hun jî werin gurrîna xwe bênin bavêjin nava vî agirî!

Îro li Kurdistanê du rê hene, a sisiyan nine; an şoreşgeriya rast heye, an jî hevaltiya neyaran û serî çemandin heye. Ev gazikirin bêhtir ji bo hêzên Kurdistanê, ji bo wan kesên ku li dora DDKD û PPKK berhevbûne ye. Lewra mafê min bêhtir li wan heye. Ji ber ku ciwaniya min bi wan re derbasbûye û mafê gelê Kurdistanê li ser wan pir heye. Ji partiyên Kurdistana Bakûr, partiya kevintirîn ewin û berî her partiyê ewan şehîd dane... weke Dr. Şivan, Çeko û Brûsk û gelek şehîden ditir ji...

Birayên delal hun têgihiştne û zanane! Ne werê ye ku, hun nizanin. Hun hoyên Kurdistanê gelek baş dizanin û hun dijminên Kurdistanê ji rind dinasin. Hun dizanin ku çuqas dijmin li dermafê gelê Kurd, bê rehmete. Hun bi xwe ji min çêtir dizanin ku, em dikarin mafê xwe tenê bi koteka xwe bistênin. Divê hun xwe ji xeyalperestiyê derînin. Bi xeyalan û xwewnan em nagihijin tu hedefan. Divê hun ê dîn nebêjin, ger wehabûya, wê wehabibûya! Giringe hun ji vî şerî dur neminin, heke rastî hun şoreşger bin. Lê heke şoreşvanî ji we re derbaskirina rojê be, ew tiştek dinê ye! Lê divê hun baş bizanibin Kurd dibêjin: **"Lawê derewîn yekcar dixwe fîravîn!"**

Hevalên zana! Vaye gelê Kurdistan ê welatparêz û zehmetkêşên Kurd hertim ji me pirsa we dikin. Dibêjin, kanîne ew hevalên we yên digotin, "yên Kurdistanê rizgarbikin emin", "yên vî barî ji erdê rakin her emin?" Dê ruçkên xwe bi me diyarbikin! Da em we binasin. Ez bixwe, we baş dinasim. Lewra min ruyê xwe bi we re spikir. Lê belê hêj gelek mirovên dirist hene ku, hêja bi we têne xapandin. Ka bêjin, ka hun çi dikin? Li ku ne? Em çi bêjin gelê xwe? Ma gelo em ne bi hevre bûn? We ji min re digot; "xelasiya Kurdistanê di lula tivingê de ye." Ma ne hun bûn we digot; "baweriya me bi şerê çekdarî heye." Ma ne hun bûn we digot; "divê em xwe ji bo şer hazir bikin." Ma ne hun bûn we digot; "bê kuştin û werankirina gund û mal Kurdistan rizgar nabe." Ma ne hun bûn ve digot; "ji sê paran du par ji gelê Kurd biçin û parek bimîne, bese." Ma ne hun bûn we digot; "rêya me rêya Karkarane." Ma ne hun bûn we digot; "divê em bên rizgarkirin lê ne bi destê şêx û axan." Ma ne hun bûn we şev û roj gel tehrîk dikir û gelek tiştên din digot? Ev gişt niha bila li enîşkekê bimînin. Hisabê wan paşê wê bê ditin. Lê ez dixwazim bizanibim, çima hun xwedî li gotinên xwe dernakevin? An gotin xweşe lê kirin ne xweşe?!. Gotineke me Kurdan heye dibêje: **"Dibêje, lê napêje!"**

An hun dibêjin; "me dema xwe bi wan hevalan re buhurand û hîle li wan kir?!." Baş bizanibin ku, heke hun xwediyê vê fikrê bin, we hîle li xwe kiriye û tucar hîlê li gel nikarê bê kirin! Hisaba hertiştî nêzîk an dereng wê bê ditin!..

Ma xelasiya Kurdistanê li Kurdistanê pêk tê an li Ewropa? Ma tiving divê li Kurdistanê bê peqandin an li Ewropa? Divê pêşmerge li Ewropayê be an li ser çiyayên Kurdistanê be? Pirsa Kurdan li Kurdistanê wê bê helkirin an li Ewropa? Welatê Kurdan Ewropa ye an Kurdistane? Ma şaraba Ewropa xweştire an ava zelala zozanên Kurdistanê xweştire? Ma goştê ku hun li Ewropa yê dixwûn xweştire an goştê berxên Kurdistanê?... Dê bersiva van pirsên min bidin!...

Ez bixwe bersiva van pirsan ji vijdana we û welatparêzan re dihêlim. Ka rast bêjin? Ka binin bira xwe? Ka ev kirinên hun dikin û didin kirin, feydeyek ji bona gelê Kurdistan tênin an ne? Heke raste hun şoreşger û welatparêzin û heke raste hun ji bo rizgariya Kurdistanê dixebitin, divê hun bi gelê me bidin zanîn ka hun çi dikin û ka rêka we çiye? An hun niha kirinên xwe diveşêrin û diminin li benda carek din? Heta ku rewş ji we re dîsa xweş bibe û "efû" bên derxistin. Daku carek din hun derkevin meydanê û kesên weke bêbext û xwefiroşê Omer Çetin, bênin bikin serokê xwe. Dure xwe hilavêjin qadan û bo kurê Îsmet û jina Ecevît re li çepikan bikutin û bivî awahî serxwebûna Kurdistanê bixwazin. Bila herkes baş bizanibe ku, gelê canfîda ê Kurdistanê vê sixletê nade tu kesî. Nahêle ku bi sernivîsa wî bê leyistandin. Ji ber ku ez û gelê Kurd di van gotinan de mafdarin û mafê me heye, ez van gotinan dibêjim. Emê hisabê ji herkesî bigrin û bistênin. Ji bona vê hisap dayinê, ez ji amade me.

Ez û gelê xwe di nav şer de ne. Me li hember dijmin rawestiye. Roj bi roj şehîdên me dikevin axê. Ka hun ji li xwe binêrin, li ku derêne û hun çi dikin. **Ma ne hun bûn we digot: "An Kurdistan an neman!"** Werin dexlê hatî çandin, şin bûye, gihiştye û simbil dide! Kanîn das û çakuçên we? Vaye neyar hindek serqut kiriye, hinek ji şewitandiye û vaye behrek ji bi destê mêrxasên Kurdistanê, pêşmergên PKK tê hilanîn.

Dibe ku Ewropa niha ji were xweş be. Lê wê rojek bê ku, wê Ewropayî bêjin hun kîne, çi dikin û çi kiriye. Wê demê bersiva we wê çibe? Hunê bi kîjan ruyê bersivê bidin? Lê heke hun bêjin emê bên, lê şertên me hene; ji bilî hevaltiya neyaran û biratiya wan, şertên we çibin bila be, bi çi awayî û baweriyê be bila be, werin. Vaye Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan avabûye. Ji bona rizgariya Kurdistan hun jî û hemû kes ji dikarin têkevin cephê. Kurdistan Kurdistana Kurda ye, ne a partî û hezan e. Biratî hebe, cihê herkesî tê de heye. Gelê Kurdistanê peymandarê wan kesaye ku ji bona azadiya Kurdistanê dixebitin, neyarê wan kesaye ku bêbextiya Kurdistanê dikin. Tu kes nikare xwe ji ber lapên gel xelasbike. Heke hun dibêjin hêj şert negihane, şerê çekdarî bila bê seknandin û pêşmerge bila xwe paşve bikşênin û paşê emê bêne, ez jî dibêjim xwe hevqas aciz nekin. Li cihê xwe runin. Ew cihê hun lê dimênin, li we pîroz be. Lew daxwaza we bicih nayê. Ev tişt nabe. Ev şer navemire, ger dinya hemû lê bixe. Ev têkoşîna ku gelê Kurdistanê daye destpêkandin û pêşve dibe, û lawên xwe yên keleş bo Kurdistanê fîda dike; wusa gihaye vê qonaxê û namire. Gelê me dest avêtiye çekan û şerê neyaran dike. Ka hun li ku derê ne? Vaye jinên PKK ji dest avêtne çekan, di şer de mil bi mil bi pêşmergan re ditêkoşin. Ê dîn gotin nemaye. Hun jî weke mêran rahêjin tivingan û werin welat! Milên xwe bidin milên birayên xwe û hun jî şerbikin. Deqene welatê me zutir rizgarbibe.

Ne ku hun bawer bikin, Kurdistan bê we rizgar nabe. Gelê Kurdistan gihiştye wê qasê ku, bikaribe xwe ji bin destê mejokdaran rizgar bike û serxwebûnê destê xwe ve bêne.

Hevalê We Melle Xerîb

Serok, rêheval Abdullah ÖCALAN ji ber sedema Newrozê silavnameyek hinarte gelê me

Destpêk rûpela dawiyê de

dîrokî yên taybetiyên wan yên dij-şoreşgerî yên li dijî têkoşîna serxwebûn û azadiya gelê me ne û bi kîjan awayî ev derdor, kîjan zehmetî li pêşiya yekîtiya gelê me a netewî avadikin û herwusa girêdanên wan yên bi Komara Tirkiye û emperyalîzmê re, ji hemû aliyan ve ronîkir û bi delîlan danî holê.

Rêheval Abdullah OCALAN ku got; *"Partiya me û gelê me li dijî dijminên xwe wê bi biryartir bitêkoşin"*, dure duxuyankir ku, li bin ronahiya hedefên berçav ku Komcivîna Partiyê a Sêwemîn de hatine danîn, Partiya me û têkoşîna me domanên hilpişkînên nûh yên rojenîn bi serkeftinî kutane û li dijî dijminên ji her babêtî, wê têkoşîneke dijwartir bê dayin û nexasim, pêşketinên berçav delîlên vê yekê ne ku pêşketin bi vî awayî wê bidomin, û pêşketin, bêhtirin di rêya sod û berjewendên gelê me de wê pêşde herin. Paşê, bikaranînên berçav yên mêtingeriya Tirkên faşîst û garanên ordiya wan li Kurdistanê, anî zimên; herweha axafa xwe de yekcardin diyarkir ku, tu gunehkarî û tu bêbextiya li dijî gelê me û mirovatiyê bê ceza wê namîne, bersiva wan a hewceye li gora cih û rewşa wan bêgotin wê bê dayin.

Rêheval Abdullah OCALAN ku taliya axafa xwe de bang li hemû hêzên dij-emperyalist, gelê Tirkiye ê xebatkar û mîlîtanê Partiyê kir, vê silavnamê hinarte gelê Kurdistan:

"Gava em niha dikevin domana Newrozeke nûh de, Partiya me û gelê me dîroka me de, qonaxeke gelek pêwîst dijîn. Partiya me, bi alîkarî û hevkariya We a gewre û dorfireh, bi haydariyên We yên hêja, li ser bingeha amadekariyên mezin dikeve vê qonaxa dîrokî. Damezrandina Artêşa me a gerîlla, li ser bingeha bicîhanîna vê avakirinê pêşve birina têkoşîna me a çekdarî ber bi qonaxeke bilindtir ve, delameteke rizgarixwaziya netewî a rojenîn û pêşemîne. Hun gelek ronî û baş dibînin ku, mêtingerên Tirk û hinde derdorên babêtî yên hevkarên dijmin, xebatên çawa birêve dibin, ji bona ku gelê me nekaribe artêşeke wusa avabike û nekaribe têkoşîna me a çekdarî bigihîne merhela şerê gerîlla. Nexwe, her mirovê gelê me ê dilsoz û dîler, giringe ji her aliyê ve hevkariya xwe ji bo xebatên karvaniyê yên Partiya me yên li ser rêya avakirina artêşa gerîlla, pêşkêşbike; bicîhanîna vê yekê bi rengê delametên niştîmanperweriyê ji xwe re bingeh bigre û pêre ji vêna, bi rengê derbekî pêwîst ku li dijmin wê bikeve, bibîne.

"Girêdayî bi damezrandina artêşa me a gerîlla, em dikevin domana birêkxistina eniyeka fireh ji. Rojên pêşiya me de, wê gelê me bikeve rêya avakirina gelek yekîtiyên eniyê yên curecure. Bi taybetî yekîtiyên me yên girseyî, merhela avakirina xwe de ne. Li welat û derveyî welat, rewşa pêşvebirina vê xebatê tê jiyankirin. Şiyariya gewre, ku livbaziyên me derxistiye holê, digel xwe delametên mezintir datîne pêşiya me, daku em xwe bidin xebatên rêkxistinkirinên xurttir. Em bang li gelê xwe dikin, ji bona ku ji her demê bêhtir hîma xwe tevlî van xebatan bike, têkeve van rêkxistinan û bin hoyên heyîn, xebata mezintir deyne holê. Her mirovê ku endamê gelê me ye; çi ciwan û çi kal, çi jin û çi mêr, çi karker, çi gundî û çi ronakbîr, her kesê ji her birên gelê me, giringe xwe bighîne yekîtiyên xwe û di nav refên Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan de cihên xwe bigrin û ji bona vê armancê, gavek dîn pêşve herin.

Partiya me afirandkarê vê domanê û herwusa hêza pêşengê vê domanê ye; wê ji niha û pêde wê ji xwe re bingeh bigre ku, vê pêşengiya xwe, bi taybetiyên pêşveketîtir bidomîne. Ev rêberî û serokatî, wê rista xwe di barên ramyarî, konevanî û leşkerî de gihayîtir birêve bibe, wê rind bizanibe ku, têkoşîna me li gora qonaxa bidestve ketî, bi şerên babêtî pêşve bibe. Partiya me a ku taybetiyên serokatiyê bi rengê bêhtir pêşveketinê ji xwe re bingeh digre, wê vêna ji bizavên gerîlla yên li welat heta zemînên dîplomatiyê yên li derveyî welat, dorfireh bike. Derfetên pêşketinên konevanî yên pêwîsttir, di cih û dema xwe de, wê derxîne holê; yekîtiyên gelê me yên xwerûtir avabike. Wê bi bal, xwe nêzîkî hertiştî bike. Ji bona vê yekê, wê bi xebateke gewre, bi daxwaz û kar, wê bibe merkeza komutaniya gelê me a hikartir û wê vêna bi serbixe. Partiya me, a ku bi qinyateke wusa xwe dilivîne, bangê hemû gelê me, tevlî ciwan û piramêrdan, jin û mêran; bangê hemû mirovên Kurdistanê yên welatperwer, tevlî karker û gundî, xort û jin, esnaf û memuran dike, ji bona ku xwe di nav refên Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan de bighênin hevdu, li welat û derveyî welat di nav yekîtiyên Eniyê û di nav refên Artêşa Gel de xwe birêkxistin bikin, li dijî dijminê me ê hov û dirinde, bi şahî, serbilindî û hogirî û bi hemû gengazên xwe bitêkoşin, hebûna me a netewî û gelêrî biparêzin, li ser rêya serxwebûn û azadiyê xwe têxin nav şerên dijwar, xwe bi rengekî aktîftir û çelengtir têxin nava domana vê têkoşînê."

Ev axafa jêrîn a heval Cankurd, di komcivîna "Akademiya Kurdan" de hatiye kirin:

Gelî dost û hevalan! Xûşk û birayên xebatkar û şoreşvan!

Cankurd

Di van 10 salên dawiyê de bi sedan xebatkar û şoreşgerên Partiya Karkerên Kurdistan (PKK) li ber darê darvekirinê serbilind rawestiyane. Bi hezaran di bin işkencê û tariya zîndan û bendexaneyên dijmin de, berxwedana xwe a bi rûmet berdewam dikin. Bi sedan pêşmerge û şoreşvan şehîdbûne û bi hezaran li çiyayên Kurdistanê rêya gelê xwe bi fîdekarî û dilsozî, bi xwîna xwe vedikin.

Di nav rêzên PKK de û di nava şehîdên vê partiyê de, jin-law-navsal û pîremerdan cihên xwe girtine û bi karûbarên xwe radibin; roj bi roj hinek ji wan şehîd dibin.

Lê dîsa ji hinek kesên ku çavên xwe girtine û guhên xwe kehrkirine, xwe dane aliyekê û gotinên ji devê dijminên gelê xwe belavdikin û dibêjin ku; "PKK komeke terorîstaye. Derveyî xebata gelê me ye û wê di demeka nêzîk de hilweşe, tiştek jê namîne." Gelo! Ma ev kê ji xwe pêve dixapînin? Ma nabînin ku piraniya gelê Kurdistanê baweriya xwe bi kîjan partiyê têne?

Ji hatina cunta faşîst vir de heya niha di seranserî Kurdistana Bakûr de ji bo cihanê diyarbû ku, PKK dîroka gelê Kurd bi berxwedan û fîdekarî, bi şoreş û serhildanê û bi hezkirina gelê xwe ji nûhve dinivîse, piştî ku dijminê har û faşîst belavkir ku Kurd û Kurdistan di bin navê Tirk û Tirkiyê de hundabûn. PKK bi hatina cunta faşîst, li hemû heremên Kurdistanê diyarkir ku, ewe partiya serxwebûnê, partiya azadiyê, partiya berxwedanê û partiya têkoşîna çekdarî li hember dijminên faşîst û hevalbendên wan.

Nayê ji bîr kirin ku, Hilgavtina 15'ê Tebaxê di xebata bakura Kurdistanê de gaveke nûjen bû. Piştî vemirandina şoreşên 1925'an, 1927'an, û 1937'an dijminên Kurdan ber hevdu de beziyan û di guhên hev de gotinên xwe kirin. Di parlamentoyên welatên Ewrûpî de li ser Kurd û Kurdistanê danûstandin (diskusîyon) vebû. Rojname û kovarên Tirkan û biyaniyan ji qehr û xeydê, rûpelên xwe bi derewan tijî kirin û li dijî PKK li cihanê belavkirin. Hûkûmeta Ozal, êrişên leşkerî birin ser Kurdistana başur û gundên me bombekirin... Ber Sovyêtê ve beziya û xwe avête ber lingên xwedanên xwe, welatên NATO. Gelek qomployên bê fedî li dijî PKK gerandin... Ma ev bûyerên ku li Kurdistanê dibin nayin dîtin?

Gelî dost û hevalan!

Ez mirovekî Kurd lê ne endamê çi partiyê me. Lê bi çav û serî me. Ez dibînim ku ji me Kurdan re, ji me hemûyan re şermeke gelek mezine ku, di van rojên teng de em xwe negihînin hev û em nekaribin hêzên gelê xwe yên xebatkar û niştîmanperwer bênin ser hev û ji wan hêzeka mezin avakin. Gelek kesên dilsoz dipirsin: Çawa emê bikaribin karekî wusa giring bibin serî?..

Ez dibînim ku hinde bingehên hevkariyê û hevaltiyê di nava hêzên Kurdî de û di nava mirovên xebatkar de li ber çavên me ne:

1) Berî hertiştekê, zordariya netewî a li ser tevayî gelê Kurdistanê heya vê rojê berdewame. Hemû qat û çînên gelê me ji ber siyaseta dijminên me dinalin. Raste ku zordarî li ser çînên binî weke karker û cotkaran dijwartire, lê bêguman hemû çînên dîn jî zordariya faşîst dibînin. Zimanê me giştan qedexeye. Rûmeta me tevan bi navê Kurdistanê ve girêdayiye û bêguman em gişt li ber çavên dijminan yekin, ji ber ku em Kurdin.

Raste ku dijheviya nava qat û çînan di tevgera netewî de xurte û hinde çînên kevneperest her xwe dane rex hêzên dewletê û bi aboriya wê ve girêdayîne. Lê dîsa jî sod û berjewendên (meslehetên) wan gelek caran li dij sod û berjewendên dewletê ne.

2) Wezîrekî Komara (Cumhuriyeta) Mihabadê bi navê Minaf Kerîmî, di sala 1980'an de gote rojnamevaneka (jornalisteka) Almanî: *"Gelê Kurd serxwebûna xwe dixwaze, lê rêberên siyasî yên gelê me otonomiyê divin!"* Belê raste! Gelê Kurd serxwebûna xwe dixwaze û jê re dixebite. Dîroka xwe de tu caran ji serxwebûnê pêve tiştekî din ji xwe re nekiribû armanc... Baş tê bîra me ku di salên xebata Kurdistana Başûr û di nava salên 1961-1975'an de pêşmergeyên qehreman li ser zinaran û dîwaran; "an Kurdistan an neman" dinivîsîn. Tu kesî ji wan ji bo otonomiyê şernedikir.

Armanca serxwebûnê, bingeha duwemîne ji bingehên hevkariyê di nava hêz û mirovên Kurd yên dilsoz û xebatkar de.

Li bakura Kurdistanê ev armanc bi derketina PKK bû xwesteka gelê me, bû armanca eşkere a bê perde û çarik. Bi hatina PKK rewşa xebatê hat guhartin. Hilgavtina 15'ê Tebaxê ev rêya bi şêwekî şoreşger da ber çavan. Di vir de dikarim bêjim ku, PKK ji bo yekbûna armanca gelê Kurd ne tenê bingeha şoreşeka serxwebûnê amedekir, lê belê ev armanc bû karekî rojê. Xwîn di ber de tê rêtin û şer jê re destpêkiriye. Ne cunta faşîst û piştgirtên wê û ne jî otonomxwaz dikarin gelê me ji vê rêyê vegerînin.

3) Avakirina Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan (ERNK) ji aliyê PKK ve di warê xebata siyasî û çekdarî de, gaveka giringbû. Bêguman hindek kêmasiyên avakirinê hebûn, lê kesek nikare îroj bêje ku tiştekî wilo di xebatê de ne giringe, bila em dev jê berdin û gavekê berûpaş ve vegerin.

Kurdên ku bo serxwebûna Kurdistanê dixebitin, partî û komelên ku bo vê armancê keftûlefta xwe dikin û ji aliyê ideolojî ve xwe ne weke PKK dibînin, bi rêya ERNK dikarin bi karûbarên xwe yên netewî rabin û destpêka şoreşê de cihên xwe di nav rêzên gel de bistênin.

Raste ku ERNK pireke di nava refên PKK û gelê Kurdistanê de, lê ji aliyê din ve dikarim bêjim ku, ERNK pireke di nava hêz û mirovên xebatkar û şoreşê de. Ewên ku dixwazin pareka berpirsiyariya şoreşê hildin ser milên xwe, bêyî ku bibin endamên PKK deriyê ERNK ji wan re vekiriye.

Vêca li vir û di vê rewşê de giringiya Eniya Riz-

Dûmahîk rûpela 18'an de

Kiryarên li dijî rejîma mêtingera faşîst li derveyî welat didomin

Destpêk rûpela dawiye de

Kurdistan pêşve bibin. Ji dewletên ku alikariyên leşkerî û aborî didin faşîzma Tirkan xwestin ku, bi lez van alikariyan bibrin, û birawestînin; û bang li pêşveçûyî û demokratên van welatan kirin ku, li pêşberê karbidestiyên (rejîmên) xwe û alikariyen pêşkêşdikin bêdeng nemênin. Bi bawernaman û delilan danînpêşiya çavan ku, çawan ev alikariyên leşkerî û aborî heta niha bo tunekirin û qirkirina gelê Kurd bikarhatine. Bi livbaziyên xwe yên karvaniyê (pratîkê) de dûxuyankirin ku, ev rewş bo navê mirovatiya pêşveçûyî a cihanê, rewşeke sedema fihêtî û şermiyê ye.

Hêjmara kovara me "Berxwedan" a borî de, me nûçên livbaziyan yên heta mêjûya 13'ê Adarê 1987'an weşandibûn, lê ji ber ku birek ji van nûçan berdestê me nebibûn, me wan neweşandibûn. Em niha dîsa berdewam dikin ku, van nûçan û agahiyên bûyeran pêşkêşî xwendevanên xwe bikin.

Livbaziyên rêveçûnan (meş) û vegirtinan

Roja 7'ê Adarê 1987'an, roja şemiyê, ji bo protestokirina, qirkirinên dewleta Tirk li dijî gelê me, li pêşiya konsolosiya Tirkan li bajarê Kopenhaag'ê, livbaziyeka rêveçûnê pêkhat. 60 kes beşdarbibûn. Bi duruşmên yekawazê û axaftinên konevanî rêveçûn, heta pêşiya konsolosiyê doma. Welatperwerek, bi navê welatparêzên ji Kurdistan li pêşiya konsolosiya Tirkan axafek ji bo girsên ku xwe komkiribûn û civiyabûn û dêhna xwe didan rêveçûnê kir.

Roja 7.3.1987'an li bajarê Nûrnberg'ê ji livbaziyek bikar hat. Dema beyanê de hêjmareke bilind ji welatparêzên Kurdistan, nav wan de gelek jin û zarok ji, dora konsolosiya Tirkan zivirandin. Dora seet nehan dest bi kiryara xwe kirin û bi giyaneke şoreşgerî duruşmên li dijî mêtingeriya Tirkan û koma bêbext û xulaman, bangin. Deh deqîqe piştî destpêkirina livbaziyê, polîs hatin cihê rûdanê û dev ji livbaziyê berdanê xwestin. Lê ji ber dilerî û biryariya welatperweran, polisan gavên pêşde avêtin û xwe têkilî rûdanênekirin. Domana livbaziyê de duruşmên weke; **"Xwînê re xwîn, bo her êrîşê tolhindan!", "Şuna yekî hezar, xwînê re xwîn, ji bo her bidarvekirinekê re tolhildan!"**, **"Kurdistan a me ye, em jê der nayin!"**, **"Bimre cunta mêtingera faşîst!"** û **"Bijî Partiya Karkerên Kurdistan!"** li du-hev hatin qirandin. Herwusa axafên bi zimanên Almanî û Tirkî, bangên bo kedmizên Tirkiye re hatinkirin û dewleta Tirkan a mêtinger hate pişangekirin û rabirin. Mafdariya Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan ji hêla welathêzan hate zimên û duxuyankirin ku, heta dawî ewê hevkariya têkoşînê bikin.

Rêveçûna bi duruşma; "Şuna yekî hezar, xwînê re xwîn, ji bo her bidarvekerinekê re tolhildan" destpêkir, dengek bilind du xwe hêla

Roja 7.3.87'an li bajarê Den-Haag'ê rêveçûnek pêkhat. Bin duruşmên nivîstî, ku armancên livbaziyê û pêwistiya Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan datînan holê, bêhtirî 400 piştgirtên ERNK meşiyan. Bi dengeke bilind duruşmên: **"Şuna yekî hezar, xwînê re xwîn, ji bo her bidarvekirinekê re tolhildan!"**, **"Kurdistan a me ye, em jê der nayin!", "Tolhildan, tolhildan, tolhildan!"** bangin. Alîkariya xwe, hevkariya xwe ji bo têkoşîna yekitiyên Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistan (ARGK) yên keleş ku li dijî mêtingeriya Tirkan pêşve dibin, bi hemû himên xwe anîn ziman. Welatparêzên ku livbaziya xwe bi awakî zinde û bi disiplîn berdewamkirin, bala mirovatiya pêşveçûyî, gelê Hollanda û hêzên demokrat kişandin ser bikaranînên li Kurdistan û banga ku, bêdeng nêminin li wan kirin. Livbazî, ji hêla gelê Hollanda bi rengê "rêveçûneke leşkerî" hat navdan û hemû rojname li ser bûyerê nivîsandin. Radyona Hollanda bûyerê, nûçên bi zimanê Tirkî de belavî guhdarên xwe kir.

Vê rojê livbaziyek ji li bajarê Dûsseldorf'ê li pêşiya konsolosiya Tirkan pêkhat. Ji 40 kesan zêdetir ji dilxwazên ERNK beşdarbûn. Welatperwerên ji Kurdistan duruşmên; **"Ji xwînrijên mêtinger wê hisap bê pirsîn!", "Kurdistan ji ordiya mêtinger re wê bibe goristan!"** qêrîn. Qedera seetek û nîvê, çûyîn û hatina avahiya konsolosiyê rawestandin. Li ser derî û dîwaran duruşmên nivîstî yên mîna; **"Bijîn PKK, ERNK û ARGK!"** daleqandin û hin duruşmên din ji nivîstin. Livbaziya xwe bi serkeftinî dawî pê anîn.

Hêjmara livbaziyên roja 10'ê Adarê, gihan 15'an Livbaziya li Konseya Ewrûpa, qulibî hevkariyeka konevanî

Roja 10'ê Adarê 1987'an piştgirtên ERNK yên tevlî jin û mêran, yeko-yeko xwe avahiya Konseya Ewrûpa da lihev civandin û nişka ve dest bi raberiyekê kirin. Raberî di rojeke xwedî-bizav û têkiliya xilbe de pêkhat. Dilxwazên ERNK, bo bangên hêzên parastina awahiyê yên weke; "qedexeye", "giringe hun derkevin der ve", bi duruşman bersiv dan, û herwusa bala herkesekê kişandin ser xwe. Parlemantarên Ewrûpayî yên ku avahiyê ciran de civîn pêkdianîn, xwe bi livbaziya protestokirinê mijûlkirin û guhdariya daxwaz û armancên welatperweran kirin.

Bi rengê berdewama rabeTiya jorîn, roja 11'ê Adarê bi navê welatperwerên Kurd komeke ji dilxwazên ERNK dîsa çû Konseya Ewrûpa. Hevdîtin bi rewşeke diplomatî domand. Vê hevdîtinê de, rexnên dilxwazên ERNK yên li derheqê tewrê sist a Konseya Ewrûpa li dijî hovitiya derîmirovahî a Komara Tirkên faşîst, ji hêla parlemanteran hate pejirandin.

Roja 10'ê Adarê rêveçûnek, bi têkiliya 300 kesan li bajarê Hamburg'ê çêbû. Welatperwerên ji Kurdistan rêveçûna xwe, heta pêşiya konsolosiya Tirkan domandin. Li wir, bi dengên xwe yên awaz duruşmên weke; **"Şuna yekî hezar, xwînê re xwîn, ji bo her bidarvekirinekê re tolhildan!", "Bijî Serok APO!", "Bijî PKK!"** ûhw... bangin. Li pêşberê mirovahiya pêşveçûyî, bikaranînên faşîzmê li Kurdistanê pişange kirin. Girêdana xwe bi şerê rizgariya netewî re, qîrandin. Livbazî, bi şewitandina 20 hep nimûnên fîrokan ji kaxezan û alên Emerîka û Tirkiye, bi serkeftinî dawî pê hat.

Roja 10'ê Adarê komek ji welatparêzên Kurd bo protestokirina bikaranînên qirkirinê li dijî gelê Kurd yên dewleta Tirka hov û dirinde, ba Partiya Xebatkaran, li bajarê Oslo avahiya Partiya Xebatkaran a merkezî vegirt.

Bi livbaziyên refbiref, alîkariyên karbidestiya Almanya Rojava bo dewleta faşîsta Tirkan a Hîtlervan hatin protestokirin

Roja 11'ê Adarê li bajarê Klêve li dora bajarê Duisburg'ê avahiya SPD hat vegirtin. Livbazî qasî 5 seetan doma.

Roja 11'ê Adarê li bajarê Duisburg'ê ji avahiya SPD hat vegirtin. Piştî ku daxwaz hatin pejirandin pêde, welatparêzên Kurd dawî bi livbaziya xwe anîn. Herdu bûyer ji ji hêla rojnamên xwecih hatin belavkirin.

Roja 12'ê Adarê, nêzîki 40 dilxwazên ERNK cihekî ku "Otobahn"nên "A-2" û "A-3" dighin hev, vegirtin. Duruşmên nivîstî yên weke; **"Em alikariyên karbidestiya Almanya bo Tirkiye, protesto dikin!"** hatin daleqandin.

Roja 13'ê Adarê ji bûroya rojnamên WAZ û NRZ, ji ber eynî sedeman hat zeftkirin. Duxuyaniyeka nivîstî ji bo rojnaman hate belavkirin.

Ji bona protestokirina hovitiya dij-mirovahî û dirindiya mêtingeriya Tirkên faşîst li Kurdistanê û alikariya ji bo Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan, kiryarek ji li bajarê Wien (Viyana) birêve ket.

Roja 17'ê Adarê bêhtirî 20 piştgirtên ERNK bûroya înformasyonên Tirkiye vegirtin.

Roja 17'ê Adarê li bajarê Delement li Îsviçre, radyona bi navê "Frequence Jura Radio" hate vegirtin.

Roja 21'ê Adarê li bajarê Bielefeld'ê ji hêla bêhtirî 300 dilxwazên ERNK rêveçûnek li dijî Komara Tirkan a faşîsta mêtinger, pêkhat.

Jinên niştîmanperwer yên ji Kurdistanê hovitiya mêtinger li Ewrûpa jî protestokirin

Jinên welatperwer yên ji Kurdistanê, yên ku cara yekemîn bi hîma xwe, xwe gihandin hevdu, roja 9'ê Nîsanê li bajarê Bonn'ê lihev civiyan û hevkariya xwe ji bo şerê serxwebûna netewî ku li çiyayên Kurdistanê ji hêla yekîtiyên ARGK tê pêşvebirin, bi rêveçûnekê bilindkirin; dengên xwe gihandin gelên cihanê. Êrişên asmanî yên vê taliyê yên ku bûn sedama kuştina bi sedan jin, zarok û kalên bêguneh, qirkirinên yekserî û hingavtinan, konevaniya nefîkirinê li dijî gelê me û biryarên bidarvekirinan li dijî diliyên şer, yên dewleta Tirk a faşista mêtinger, protestokirin. Rastiya dewleta Tirka faşîst û Hîtlervan, li pêşiya mirovên pêşveçûyî pişange kirin. Ji dewleta Almanya Rojava, bi lez birîna alikariyên bo vê dewleta derî-babelîskî, xwestin. Bi dirustkirina vê rêveçûnê, ji demokratên Almanya xwestin ku, dengên xwe bo birîna vê alikariyê bilindbikin, ku bo qirkirina gelê me bi kar tê.

Dora 800 kes beşdarî rêveçûna Jinan bûn. Demokratên Almanya rêveçûna jinan bi bal şopandin. Komeke ji zarok û jinan ku bi xelekan bi hev hatibûn girêdan, û bi dengeke bilind duruşmên li duhev bangdikir, bêhtir bala mirovên pêşveçûyî kişande ser xwe. Livbaziya rêveçûnê ku bi disiplîn û giyaneke şahî pêkhat, qada kombûnê de berdewamkir.

Qada kombûnê de, axafên bi zimanên Kurdî, Almanî û Tirkî yên konevanî hatin çêkirin. Taliya axafên xwe de ji ber alikariyên karbidestiya Almanya Rojava bo dewleta Tirka faşîst û Hîtlervan, vê banga jêrîn li demokratên Almanya û mirovatiya pêşveçûyî, ji bo ku dengên xwe bo birîna alikariyan bilind bikin, kirin:

"... dewleta Tirk a ku serî de ji NATO, ji karbidestiya Almanya Rojava alikarî digre, van alikariyan bo tunekirina gelê me bikar têne..., bi van alikariyan derdikeve nêçîra mirovan, dixwaze jiyanê li gelê me bi van alikariyan biqulibêne bendexanan. Karbidestiya Almanya Rojava, giringe van alikariyên ku bo qirkirina gelê me bi kar tên, bibre, nebe şirîk û hevkarê kuştinên Komara Tirk a faşîst. Destê xwe nav xwîna gelê me de negerêne, nebe hemgunehkarê faşîzma Tirkan ku rejîmeke hovbertirîne. Qirkirina gelê me bi azinên dirindetirîn, ji bo berjewend û sodên netewên cihanê û gelê Almanya weke tiştek nayne, wusa ji wê ji bo wan bibe sedema şermiyeka mezin... Hemû mirovên pêşveçûyî û demokrat! Dostên gelê Kurdistan!.. Gelê Kurdistan ê ku geleki kevnare ji yên dîrokê ye, bi bikaranînên derî-babelîskê yên mêtingeriya Tirkên faşîst, dixwazin tunebikin. Têkoşîna gelê Kurd a ji bo serxwebûn û azadiyê, a ji bo aşitiya cihanê ku li dijî vê hovitiyê pêşve diçe, xwedî mafû mafdare. Pêwîste alikarî û hevkariya vê têkoşînê bê kirin, pişgirtina heyî bêhtir bê bilindkirin... li dijî herbabêt alikariyên leşkerî, aborî û konevanî yên hûkûmeta We ji bo dewleta Tirka faşîst derkevin! Ji bona ku karbidestiya Almanya Rojava dev ji vê konevaniya xwe berde, bi hemû derfetên xwe bitêkoşin!.."

Pêtên agirê berxwedanê li her aliyên Kurdistanê bilind bûn

SEDHEZAR BEŞDARÎ PÎROZİYÊN NEWROZÊ BÛN

Destpêk rûpela dawiye de

darî dilan û mihrîcanên pîrozkirîna cejna Newrozê bûn. Dîlan û mihrîcanên pîrozkirîna cejna Newrozê de ku bêhtirî 300 hezar welathêzên Kurd xwe gihandibûn hev, pir eşkere derkete holê ku, tu hêz nikare gelê me birawestine ku, xwe bin ala ERNK yekneke û şerneke. Bili hemû xebatên rawestandinê û tirsandinê yên hêzên curecure, girsen gel li gora xwe dest bi amadekariyên tunde kirin; bi pêxistina agirî li çiyan, deştan, zinar û zêwiyan... li her derûdorê, pirozkirina Newrozê dan destpêkirin.

Duruşmên mîna: " Bijî serok APO!", "Bijî PKK!", "Bijî ERNK!" ûhw... ku bi agirekî ku meriv ji gelek dur bikaribe bixwîne, hatibûn nivîstin. Ev rûdaneke gelek pêwist û xwedî bal bû. Li dora agirê pêketin, govend û dîlan hatin kişandin. Mihrîcan dure, bi axafên li ser pêwistî û têdayiya Newrozê doma. Domana Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan a rojenin, bi axafên konevanî û civînên babêtî hat naskirin.

Dewleta Tirk a mêtinger, a ku dizanî li vê bira welatê me Newroz wê bi şahî bê pirozkirin, tixubên vê birê bi tenk û topên xwe têkûzkir. Xwest bi him û hêzên xwe pesna xwe bide û gelê me bibizdêne. Li qîrexa tixuban gelek çaran bera çekên xwe da girsên gel û agirkir û hinek niştimanperwer ji birîndarkir. Lê bili hemû keftûlaftên hêzên ordiya mêtinger, gelê me Newrozê bi dilxweşî û serbilindî pirozkir.

Girsên gel yên ku şev ji bi şahî borandin, beyana dure mîna lehiyekê herikin qada pirozkirinê li çolekî derveyî bajaran. Civînên pirozkirinê yên bi govend, şîno, stran, lawje, kilam, helbest û axafên rêzanî berdewamkirin, bi duruşmên awazî yên ku serok Abdullah OCALAN, PKK, ERNK û ARGK silavdikiran, dawî pê hatin. Mihrîcan û dilanên Newrozê de ku li 27 deran hatin dirustkirin, bêhtirî 300 hezar kes beşdarbibûn.

Helbestên hatin xwendin û axafên li mihrîcanê hatin çêkirin, dengûbehsên ku ji bûyerên li Kurdistana Bakur hatin naskirin û axafên li ser şehîdketina şoreşgeran, van rastiyan gişt li pêşiya çavan gelek zelal daweşandin. Di rewşekê de ku heyecan û kela girsên gel gihabû bilindahiya xwe, meriv dikarî dilxweşî, dilşahî, heyacan û gergbûnî, hêvî, giyana êrişî û berxwedanî gişt tev de, yekderbê bije. Newroza-'87'-an de gengazbû ku, di yek kesî de meriv awazên duruşman, ken û girîne, çepik kutan û lîliyan bişopîne. Belê, Newroza-'87'an di bin hoyên wusa geş de, û bi xwedî li têkoşînê û pêşengê şoreşê derketinê derbasbû; bû rojeke dîrokî serpêhatina berxwedana netewê Kurdistan de!

LİBNAN:

Roja 29'ê Adarê li bajarê Bor-Elias li Libnan'ê şeva pirozkirina cejna Newrozê hat sazkirin. Dora 1000 welatperwerên ji Kurdistan beşdar bûn. Pirozkirin dora 18'an destpêkir û dora 01'an dawî pêhat. Şev gelek bi şahî derbas bû. Şevê de bername, bi axafên konevanî destpêkir û bi koma helbestan, govendê, muzikê, şîno ûhw... berdewamkir. Li kêleka govend û stranan, keyfa vexwendiyan pêşemin bi temaşê (şîno) hat. Serî de Partiya Komûnista Libnanê, Cepha Demokrat ji bo Rizgariya Filistînê, Cepha Gel ji bo Rizgariya Filistînê û Cepha Têkoşînê a Filistînê, gelek hêz û rêkxistin namên hevkarî û piştgirtinê hinartin şevê û pêre ji, beşdarî şevê bûn.

EWRÛPA:

Li 7 bajaran ku Newroz hate pirozkirin, gişt tevde 10.600 kes başdar bûn. Şevên **"yekîtî, serhildan û berxwedanê-Newroz"** meha Adarê de, weke me gotî, li van heft deran hatin pîrozkirin:

Hamburg: Roja 21'ê Adarê bi hezaran Kurdên Welatperwer xwe li vî bajarî civandin. Bajarê Hamburg'ê nasî eş, dilovanî, şahî û giyana tolhildana şoreşgerî bû, roja 21'ê Adarê... Ev roj ne tenê dihat mana serfîraziya gelê me di kesbûna KAWA'yê hêsinger de li dijî Dehakê nirkar û xwînxwar... 21'ê Adarê, roja ku rêberê mezin Mazlum DOGAN gihabû sifata Kawayê Hemdemî bû... Herwusa 21'ê Adarê, roja ku ERNK ji bo gelê me hatibû mizginkirin bû... Girsên gel yên bi naskirina vê yekê xwe lihev komkiribûn, têdayiya vê rojê rastûrast bi bikaranîna livbaziya xwe dixwestin vê rojê pirozbikin...

Berî ku şev destpêbike, li derekî dur ji cihê şevê, pêşî raberiyek hate çêkirin. Bi axafên konevanî û duruşman, qîrkirin, êrîşa asmanî, girtin û operasyon û nefîkirinê yên dewleta Tirka mêtinger hatin protestokirin. Piştî raberiyê girsên gel dest bi rêveçûnekê kirin û heta cihê pirozkirina şeva Newrozê meşiyan.

Şev, bi silavkirina 3 saliya damezrandina ERNK bi 3 zimanan destpêkir. Dure ronahiya li eywanê hat vemirandin û eywan bi meşalan hate ronahikirin. Herwusa, hêj destpêka şevê de şahî û qerînên duruşman bi dengeki bilind li eywanê belavbû. Ji bona ku girsên gel xwe li bin ala ERNK kombikin, bang li wan hat kirin. Li du vê bangê, dest wan de çek, al, çakuc, das û meşale gelek hunermend dest bi govendeke hêja kirin. Du vê bernama bin navê; "ber bi yekîtiya netewî ve" ku ji jin, zaro û mêran hatibû amedekirin, koma helbestan xoşxanên şoreşgerî xwend. Ligel axafên Kurdî, Almanî û Tirkî komeke muzîkê ji zarokan û govenda zarokan, koma govenda jinan, koma govendê ji jin û mêran, koma jinan a muzikê, Koma Berxwedan, şîno, govenda mêran ûhw... li du hev û bi lez, bernameke dewlemend pêşkêşkirin.

Koln: Roja 28'ê Adarê berî ku cejna Newrozê bê pirozkirin, raberik û rêveçûnek li bajarê Koln'ê çêbû. Bikaranînên dewleta Tirk a faşist hatin protestokirin.

Şeva Newrozê bi silavên ji bo biranîna hogirê netewî rêheval EGÎT, bi rêya xoşxanan û axafan destpêkir. Şeva li bajarê Koln diketa du saliya şehîdketina rêheval EGÎT. Bêhtirî 1800 kes beşdarbibûn. Li kêleka axafên bi sê zimanan, koma govend û kilaman ji jinan, koma govenda xwecih, komên govendên gelêrî ji mêr û jinan, "Koma Berxwedan" û şîno hatin pêşkêşkirin. Şev, bi kilama **"APO hate Hilwanê"** dawî pê hat.

Mulhoz: Roja 28'ê Adarê li bajarê Mulhoz li Danimarka şeva Newrozê hat pîrozkirin. Bi hîma xweyîcih ev şev hatibû amadekirin, lê dîsa jî bêhtirî 500 kesan beşdarbûn. Li kêleka axafên konevanî, govend, koma helbest û xoşxanan û şîno hatin pêşkêşkirin. Şev bi serkeftinî û şahî dawî pê hat.

Duisburg-Wesel: Rûçkê polîsê Almanya Rojava ku, perçekî qîrkirin, operasyon, êrîşa asmanî û girtinên dewleta Tirka mêtingere, di şeva pîrozkirina Newrozê de li vê navçê, carek din pir ronî derkete holê. Berî ku şeva pîrozkirinê detspêbike, bi hezaran polis hatin cihê avahiya ku wê li wir şev bêtin pîrozkirin û şerek li dijî têkoşîna me û gelê me duxuyankir. Hemû rêyên dihatin û diçûn bajarê Wesel girtin û xwestin girsên gel çavşikestî bikin. Berî ku şev destpêbike bi demekê dirêj dora avahiyê girtin û xwestin kesbûna hemû kesên tên şevê kontrolbikin. Welatperwerên Kurd, ji ber vê yekê dest bi berxwedanekê kirin. Herçuqasî dora 1100 kes li pêşiya avahiyê kombibûn jî, polis nedihişt ku şev bête çêkirin. Li ser vê yekê welatparêzên Kurdistan, duruşmên mîna; **"Polîse Alman piştgirtiya faşîzmê dike!", "Bimre dewleta Tirk a faşîsta mêtinger!"** ûhw... bangin. Piştre girsên gel li pêşiya avahiyê agir pêxistin û tevlî davul û zurnê dest bi govendê kirin. Berxwedan li bin baran û berfê bi seetan doma, lê polis dev ji daxwazên xwe berneda. Lewma gelek kes duxuyanî polîsan kirin ku, wê dest bi xweragirtina birçîmayinê bikin. Û tewrê derîmirovahî ê polîsên Alman protestobikin. Piştî ku polîsan soz da ku, wê dev ji kirinên xwe berdin, girsên gel ketin eywanê û şev destpêkir. Girsên gel girêdana xwe a bi pêşengê têkoşîna me bi duruşmên; **"Bijî PKK!"** şanikirin.

Bernama şevê ji 4 komên govendê ji zarok û mezinan, axafên konevanî yên bi sê zimanan, ji "Koma Berxwedan" û şîno hatibû amadekirin.

Paris: Roja 4'ê Nîsanê Newroz li Parîsê hat pirozkirin. Bêhtirî 2000 niştimanperwer beşdarbûn. Bernama şevê bi proxrama; "ber bi yekîtiya netewî ve" destpêkir. Bi koma govendê, koma stranan; "Koma Berxwedan" û şîno berdewamkir. Vê şevê de hin hunermendên vexwende bibûn, bi stranên xwe yên şoreşgerî hevkariya têkoşîna me kirin. Weke hemû şevên Newrozê, li Parîsê jî Newroz bi kilama **"APO hate Hilwanê"** dawî pê hat.

Bielefeld: Roja 4'ê Nîsanê dora 700 kesî başdarî cejna Newrozê li Bielefeld'ê bûn. Bilî hemû keftûlaftên hin hêzên û derdorên olî û hêzên xwesiparên bêbext, ku bi destê dewleta Tirka mêtinger û emperyalîzma Ewrûpa bi zanatî û plan tên livandin, şeva Newrozê bi serkeftinî destpêkir. Bernamê de, proxrama bi navê: "ber bi yekîtiya netewî ve", koma stranan, govenda zarok û mezinan, koma muzîka zarokan, "Koma Berxwedan" û şîno hebû. Şev bi axafên konevanî destpêkir û bi proxramên din berdewamkir. Komeke muzîkê a xweyîcih jî, bernameki xwe pêşkêş kir. Helbestên şoreşgerî û folklorî yên gelek ciwan hatin xwendin. Gelek hêz û rêkxistin namên xwe yên hevkariyê hinartin şevê.

Hannover: Nêzîkî 1500 welatperwerên Kurd, dilxwazên ERNK beşdarbûn. Berî ku şev destpêbike ala me a netewî li derve, li pêşiya avahiya cihê şevê, jor ve hate kişandin. Ala me a netewî li ber bayeke nerm, pêl bi pêl jor ve ket, pêre ji bi sedan welathêz evîn û bêriya xwe ji bo Kurdistanekê serbixwe û azad, kêlîkek ji be, dilê xwe de jiyan. Duruşmên vê barê de ji dil û can qêrandin, govendên babêtî leyistin. Newroz, roja 11'ê Nîsanê li vir hate pirozkirin. Bi serkeftinî û dilxweşî, giyana vexwendiyan carek din ji bo têkoşînê hate xurtkirin û tujkirin. Bername, mîna şevên din destpêkir û dawî pê hat.

Li gelek bajarên Ewrûpa pirozkirina **"Serpêhatina me a yekîtî, serhildan û berxwedanê-Newroz"** berdewam dike. Hêjmara kovara me a bê de, emê nûçe li der mafê şevên Newrozê yên mayin, pêşkêşî xwendevanên xwe bikin.

Şerê şoreşgerî li dijî mêtingeriya Tirk a faşîst bilind dibe

Kurdistan bi livbaziyên berxwedanê dikele

Destpêk rûpela dawîye de

wam dike. Li hemberê vê ji, pêşveçûna têkoşîna me a rizgariyê bêbetlanî pêşve dere û xwe dilezîne.

Hilpişkîna gewre, ku zivistana 87'an de bi livbaziyên duhev yên xurt destpêkirbû û rojên Newrozê de giha bilindahiya xwe, îroj ji li çar enişkên welatê me Kurdistan, beyî ku lezûbeza xwe sist bike, didome.

Pêşengê bi rûmet ê têkoşîna me a rizgariya netewî PKK, bi çelengî û xweragirtineke bênîşe, Newroz gihande têdayiya xwe a rast di diroka gelê me de û lerzîn û tirs herikand dilê dijminên gelê me. Hêzên artêşa rizgariya gelê me, li gora vê baweriyê xwe dilivênin û bi êrişên diler li dijî mêtingeriya Tirkên faşîst û çetên milîs yên dilreş, tirs û bizdana dijminê çavsor dighînin bendawên herî bilindtir. Dijmin, bi armanca rawestandina tirsa xwe a bêtixup û sekinandina têkoşîna berxwedanê li Kurdistanê, li heremên ku şer xwe tunde kiriye, hêzên xwe yên leşekrî teküz dike. Li dijî komeke ji gerîlla a ji 3-5 kesan, bi hezaran serbaz dajo qada cengê. Lê dîsa ji, nikarê tu encaman bidest xwe ve bêne. Mêtingeriya Tirkan a ku ji kevnariyê vir de azînên erzan yên xwerûtir û rizî ji xwe re kiriyê karên pêşemîn, û serî daye derewên kiret, bili ordiya xwe a "mezin", çekên xwe yên nujen, balafir û firokên xwe, hêzên xwe yên taybetî û herabêt derfetên din, kêlî bi kêliyê dihilweşe û diherife. Çuqas bikeve nava rewşekê, ku ê din nekaribe tiştek bike, hevqas jî berpirsiyarên rêjîma gemar li dora xwe fir-dizivirin û "karên" xwe yên kiret carek din bikartênin. Lê jî ber ku pêşmergên me yên hogir û keleş, li her bosta axa Kurdistanê lêdanên referef li dijmin dixin, derew û demagojiyên wan jî qulibîn çewta xwe. Wusa ku, gava rojnamên mêtingeran bi çi awayî be bile be, pelên xwe de li ser PKK binivîsînin, girsên gel vê yekê dibêjin, "Komara Tirk dîsa lêdanek giran ji PKK'ê girtiye."

Mêtingerên Tirk yên ku ê din têgihiştinê, nikarin li Kurdistanê bi hesanî xwe bilivênin û tirsa ARGK ava nav hestuwên xwe de sehdikin. Newroza '87'an de gelek xebatên jîr pêkanîn, lê dîsa jî nekarin xwe jî êrişên pêşmergên me biparêzin. Artêşa me a rizgariya netewî ji êrdima Dêrsimê heta Çolamêrgê û Bêtlîsê, li hemû navçên welatê me Kurdistan, livbaziyên berxwedanê yên mina destanan pêkanîn, û weke ku dijmin mafkiriye bersiva dijmin dan.

Êrîşa ser qereqola Deştê li Dersimê derbên giran li hêzên kedxwar xist

Domana Newroza '87'an de li êrdima Dêrsimê lêdanên xedar li mêtingerên Tirk ketin. Ji mêjûya 15'ê Tabaxê, sala 1984'an vir de, hêzên me yên rizgariyê livbaziyên berxwedanê yên hikar, payhev birêve xistin. Niha, êrîşa li dijî qereqola Deştê, xelekeke dawî a livbaziyên domana Newroza '87'an e. Taliya êrişa yekîtîkî me a gerîlla ji yên ARGK, qereqola Deştê hate hilweşandin. Hêjmareke bilind ji serbazên dijmin hatine kuştin an jî birîndar ketine.

Dêrsim, kelateke taliyê a berxwedanê li dijî mêtingeriya kemalîste. Gelê me hêj sala 1938'an dengê berxwedanê li vê navçê bilind kiribû. Lê leqayî bêbextîkî dilreş û kîret bibû. Ji wê rojê vir de bêbextî û berxwedan têkoşîneke bêeman li dij hev dimêşadin. Lê ji sala 1938'an heta em gihan salan '80'an, gelek tişt bo berjewendên gelê me û li dijî dijmin xwe guhartin. Hêza pêşenga şoreşa gelê me PKK, derkete holê. Weke ava Munzurê keliya û bêbextî bin erd kir, felişand. Ava jiyanê nav xaka Dêrsimê dagerand; gul û dar vebûn, bejna xwe bilindkirin... simbil gihiştin, xwe gihandin hewara keçên bedew yên Kurdistanê yên weke Delal û bi sedan, ku xwe avêtibûn pêsîra çemê Munzurê...

Weke agahiyên gihan me li herema Heydaran, qereqola Deştê ji hêla hêzên me yên rizgariyê hatiye hilweşandin. Dijmin ev qereqol qulibandibû, navendeke lêdan û hingavtinan. Pîkoliyên dijwar li vir li gelê me dihatin kirin. Bersiva van kirinên xwe girtin û hemû leşkerên vê qereqolê de hatin kuştin an birîndar kirin. Dijmin, ji bona ku ev bûyer neyê bihîstin, bi lez û bi dizî tedbîrên xwe girtiye. Lewma hêj nûçên fireh li ser rûdanê negihane me. Lê diyare ku, yekîtiyên me êrişa xwe bi jêhatîbûn biserxistine û tu hundabûn li nik wan peyda nebûye.

Ji aliyê din ve, weke dengûbehsên gihan me, tê gotin ku êrişek ji li navenda bajarê Dêrsimê li dijî barêgeha leşkerî pêkhatiye. Nûçên dorfireh li ser vê bûyerê jî hêj negihane rojnama me, lê tê gotin ku gelek serbazên dijmin li vir jî hatine kuştin.

Berxwedana mezin a li Beytûşşebapê di têkoşîna serxwebûna me de bû mizgînahiya serfiraziyê

Rojên 17 û 18'ê Adarê 1987'an li navça Beytûşşebap bajarê Çolamêrgê, li dora gunde Dereler, têkoşerên me yên mêrxas, dîroka têkoşîna serxwebûn û azadiya gelê me de, destana berxwedaneke nûh afirandin. Têkoşîna bi qedrûqiymet de, mizgînahiya serfiraziyê bilindkirin. Di pozberiyekê de, ku di navbera hêzên dijmin û hêzên me yên rizgariyê de derket û 2 rojan doma, 5 têkoşerên me yên egîd bi hogirî li ber xwe dan û şehîd ketin. Garanên ordiya faşîst ji lêdanên gelek mezin xwar.

Roja Berxwedanê 21'ê Adarê li Şirnexê qereqola Millî hat hilweşandin

Roja 21'ê Adarê, roja ku agirê serhildan û berxwedanê, agirê Newrozê xwe li seranserî Kurdistanê belavkiribû, û alev bi alev pêl dida, têkoşerên mêrxas yên artêşa rizgariya gelê me êrişî qereqoleke dijmin kirin. Li êrdima Balveren navça Şirnexê bajarê Sertê, yekîtiki ji pêşmergên me ji yên ARGK, êrişek bire ser qereqola Millî. Hêzên me yên rizgariyê bi agireki dijwar, hêzên dijmin bêtesir kirin. Dewleta mêtingera Tirk a faşîst, piştî rûdanê bi çend rojan; "dema şer de 2 serbazên me şehîd ketin" got û xwest vê bûyerê biniximîne. Hêjmara kuştiyên xwe veşêre. Lê ev keftûlaft biserneket. Ji ber ku qereqola dijmin de, bêhtir serbazên dijmin hatibûn kuştin. Bûyer bilez di nava gel de hatibû belavkirin. Ku di roja Newrozê de bûyereke wusa bi rê ket, şahî û dilovaniya gelê me geşkir û bû mizgîniyek ku di nava gel de rayên xwe gerand.

Li Şirnexê ku dijmin ev navçe ji xwe re kiribû koz û barêgeha leşkerî

7 bêbext qada gund de ji ber berikan hatin derbaskirin

Roja 7'ê Nîsanê 1987'an li nêzîkî dora gundê Kavuncuk navça Şirnexê dora êvarî ji hêla pêşmergên me hate vegirtin. Keyê gund ê bêbext Abdullah Bilgin, ku li heremê hevkarê mezintir ê mêtingeran bû, bi çekên ji dijmin girtî li hemberê gelê me û têkoşîna me gelek caran gunehbaziyan birêve biribû û "parezkariya gund" rêkxistin dikir, hedefê hêzên me ê bingehîn bû. Piştî hemû cihên çûyîn û derketina ji gund hatin girtin pê de, komek ji têkoşeran çû mala keyê bêbext. Bi lez ketin xênî û kesên hundur de, bêtesir kirin. Wê kêliyê, digel keyê gund, zarokên wî –ê piçuktir 20 salî bû–û bavê wî jî û herwusa nasekî wî, ku gişt "parezkarên gund" bûn û çek jî dijmin girtibûn, xênî de bûn. Piştî ku şervanên me dest danîn ser çek û berikan pêde, jin û zaro li xênî hiştin, û çetên bêbext û sîxur birin qada gund. Taliya gunehên van bêbextan hatin eşkerekirin, keyê gund Abdullah Bilgin, bavê wî Hesen Bilgin û merivê wî Ali Bulun ji ber berikan hatin derbaskirin.

Kuştina van bêbextên welat, ku sitembarî li gel dikiran, gliya gel dikiran û bi darê zorê dest datanîn ser erd û milkên xelkê, di nav refên gundiyên welatperwer yên xîzan û hêjar, şahiyek belavkir.

Di şerê li Dêrika Çiyayê Mazî de 3 têkoşer li berxwe dan û şehîd ketin

Roja 21'ê Adarê li gundê Atlî navça Dêrika Çiyayê Mazî, şerek din di mabeyna hêzên şoreşger yên rizgariyê û leşkerên ordiya mêtinger de, qewwimî. Şer rojek berdewam kir. 3 têkoşerên me yên ku berxwedaneke bênîşe şanikirin û şehîd ketin, gurrîna meşalên azadiyê yên ku roja Newrozê pêketibûn bi xwîna xwe a zelal û hêja kemilandin. Ji ber biranîna ronakrewanên şoreşa me, yên ku nimunên hilbijartî ji bo rûmetî, hogirî, dilêrî û fîdekariyê ne, şerê me xwe bêhtir dilezîne...

Li Çalê kerwaneke leşkerî kete xefka pêşmergan: Ji deh kesan bêhtir mirî, gelek birîndar hene

Roja 7'ê Nîsanê 1987'an li nêzîkî gundê Andaç navça Çalê (Çukurca) bajarê çolamêrgê, kerwaneki leşkerî a dijmin kete kemîna (dafa) hêzên me yên artêşa rizgariyê. Dijmin lêdanên mezin girt.

Serboriya bûyerê bi vî awayî pêkhatiye:

Ji demekê dur bû ku dijmin, hêzên xwe li navçê pir nedigerand, lê van rojên taliyê de hin agahîn gihan pêşmergên me ku dijmin hêzên xwe bi rengê kerwanên leşkerî yên ji hev cuda li derdorê dilivîne. Dure yekîtiyên me yên gerîlla bizava wan şopandin û li dora gundê Andaç kemînek vegirtin Gava dora nîvro kerwana leşkerên dijmin kete cihê kemînê, ji nişka ve gerîllayên me agirekî dijwar li ser wan barandin. Leşkerên dijmin ji şaşbûn û gêjiyî, ji xwe nakarin bersivek ji bidin. Demekî gelek kin de hemû cemsên leşkerî yên kerwanê, hatin texrîpkirin û bêhtirî 10 serbazên dijmin hatin kuştin an birîndar kirin. Piştî ku yekîtiyên me livbazî bi çelengî bicihanîn pêde, bê xusar xwe kişandin parêzgehên xwe.

Kiryarên li her aliyên Kurdistanê xusarên mezin didin dijminê mejokdar

Hindek ji livbaziyên me yên berxwedanê, yên ku li çar–hêlên Kurdistanê birêve ketine, evên jêrînin:

Roja 25'ê Sibatê hêzên artêşa me yên rizgariyê avêtin ser gundê Hafêra navça Nisêbînê. Keyê gund û 3 sîxur, ku bi serhişkî dijminahiya têkoşîna me a rizgariyê û gelê me dikiran, bi mirinê hatin cezakirin.

Yekîtiyên me yên rizgariyê, destpêka meha Adarê li nêzîkî bajarê Amedê (Diyarbekrê) êrişek birin ser şantiyeka mêtingeran. Dest danîn ser gelek hacetên peqînê û çekên li wir.

Herwusa, dîsa destpêka meha Adarê de li navça Suruç bajarê Ruhayê hin livbazî li dijî sîxur û nokeran pêk hatin. [illegible] kes hatin kuştin, hinek jî birîndar ketin.

Nîvê meha Sibatê yekîtiyên me yên gerîlla ketin navenda bajarê Bêtlîsê. Hin raberiyên konevanî dirustkirin. Armanca têkoşîna me a rizgariya netewî û armanca domana ku em tê de ne, bi gel dan nasdan. Li gelek cihên bajêr hin operasyonên şoreşgerî bicih anîn û gelek bêbext, sîxur û hevkarên dijmin hatin cezakirin. Ev kiryar, leqayî keyfxweşî û şahiya gel bûn.

Roja 5'ê Nîsanê li nêzîkî qopaniya Egil bajarê Amadê, di navbera hêzên me yên rizgariyê û "hêzên taybetî" yên ordiya faşîst şereke dijwar, ku demeke dirêj doma, serpêk hat. Hêzên mêtinger lêdanên xedar girtin. Pozberiyê de, 3 têkoşerên me yên hogir li berxwedan û şehîd ketin. Dijmin bi keftûlafteke mezin, xwest hêjmara kuştî û miriyên xwe veşêre.

Serok, rêheval Abdullah ÖCALAN ji ber sedema Newrozê silavnameyek hinarte gelê me

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENÎYA RIZGARÎYA NETEWA KURDISTAN

Serok, rêheval Abdullah OCALAN, di civînekê de ku ji ber cejna Newrozê hatibû çêkirin, silavnameyek hinarte gelê me. Destpêka axafa xwe de serok, rêheval Abdullah OCALAN wusa got; *"Gava em bi hêvîyeka mezin û bi jiyankirina pêşketinên konevanî û leşkerî yên bo berjewendên Partiya me û gelê me, ber bi Newroza '87'an ve diçin û ji ber vê sedemê ez gelê me û mirovatiya pêşveçûyî a cîhanê pîrozdikim, pêre jî li ber bîranîna ronakrewanên me yên berxwedanê yên ku me gihandine van rojên têkoşînê û pêşemin jî, li ber bîranîna Kawayê Hemdemî rêheval Mazlum DOGAN ê ku Newroz kemilandiye û li ber bîranîna Lehengê Berxwedana Netewî rêheval Mahsum KORKMAZ (EGÎT), em serê xwe bi berezî û minnet ditawênin."*

Serok, rêheval Abdullah OCALAN, têdayiya kur û pêwistiya Newrozê di dîroka me de; giringiya xwedî li Newrozê derketinê, domana hilpişkînên nûh ku Partiya me û Têkoşîna me a Rizgariya Netewî jê derbasdibin, bi hur û kurî ji ber çavan borand. Serok, rêheval Abdullah OCALAN berdewama axafa xwe de vê yekê got; *"Ê ku wê biserkeve û nûjeniyê biafirênê Xeta Serxwebûnê ye, ê ku wê binkeve û xwediyê kevneperestiyê ye bihevrexebatkarî, reformîstî û xwesîpariyê."* Taybetî û delametên domana ku gelê me tê de dijê yên ji gelek aliyan ve, danî holê; rewşa rojenî yên ditin û baweriyên bihevrexebatkar, reformîst û xwesîpar yên ku li dijî Xeta Rizgariya Netewa Kurdistan şerdikin, kaniyên

Dûmahik rûpela 20'an de

Şerê şoreşgerî li dijî mêtingeriya Tirk a faşîst bilind dibe

Kurdistan bi livbaziyên berxwedanê dikele

Îroj gelê Kurdistan, bi artêşa xwe a rizgariyê û bi livbaziyên berxwedanê yên xurt ku pêşketinên mezin derxistine holê, domaneke dîroka xwe a pêwîst dijê. Di rojên me de, ku têkoşîna me a rizgariya netewî de domaneke nûh û pêşketinên mezintir destpêkirine, delameta li pêşiya gelê me, ji temana 7'an heta 70'an, hatiye danîn, eve ku, em refên Eniya xwe ERNK ku tê mana yekitiya me a konevanî a bilind û berçav û Artêşa xwe ARGK xurtbikin. Bi vî awayî, şerê berxwedana xwe a şoreşgerî ku Newroza '87'an de pêşketinên pêwîst bi destê xwe ve anî, heta dijminên mêtinger yên dirînde bi temamî ji Kurdistanê bên avêtin û serfirazîya dawiyê bidest bikeve bidomînin.

Gelê Kurdistan, ê ku zexmbûna xwe ji doza xwe a mafdar digre û xwediyê Partiyeka rêber mina PKK û serokek mina Abdullah OCALAN e, ku têkoşînê de, konevaniyê de, diplomasiyê de rêberiya wî dikin, helbet ku wê nuneriya hêla zexm û heza wê biserkeve, bike. Tiştê ku mêtingeriya Tirka faşîst ji dijê, barên aborî, civakî, konevanî û leşkerî de rizîbûneke bi lez, serjêrçûneke dijware. Rejîma faşîst a ku hinde dihilweşe hevqas hardibe, çuqas xwe bilivêne bila bilivêne, kijan bikaranînên hov û qirkirinê bicih bêne bila bêne, ne gengeze ku têkçûna xwe bikaribe birawestîne. Dewleta Tirk a faşîst, ji bona bikaribe xwe li hemberê têkoşîna me a rizgariya netewî a ku bilez û rojbiroj pêşvediçe, xwerabigre, her azînê bikar têne û ji xwe re li çaran digere, lê herdem nikarê xwe ji bênecariyê rizgarbike. Lew, her tiştê ku dijmin ji xwe re "çarek" dibîne li pêşiya agirê têkoşîna me a berxwedanî a bi qedrûqiymet, mina xwîna li ber tava meha Tirmihê lezbilez zuwa dibe û bêçaretiya dijmin xwe berde-

Dûmahik rûpela 23'an de

Kiryarên li dijî rejîma mêtingera faşîst li derveyî welat didomin

Bi dehhezaran welatparêzên Kurdistan têkilî rêveçûn, raberî û kiryarên vegirtinan yên li gelek walatên Ewrûpa bûn

Livbazî û kiryarên ku ji mêjûya 17'ê Sibatê 1987'an pêde ji hêla bi hezaran piştgirt û dilxwazên ERNK, welathêzên Kurd, li Ewrûpa pêşve tên birin, mehên Adar û Nîsanê de jî bêbetlanî doman.

Hengama van livbaziyan de, bikaranînên şerê taybetî, konevaniya nefîkirinê (koçberkirinê), cezayên bidarvexistinê, operasyon û girtinên girseyî, êrişa asmanî a li dijî gundên Kurdistana Başûr yên dewleta faşîst a Tirkan, hatin protestokirin. Herwusa, serî de NATO, alikariyên Komara Almanya Rojava bo dewleta faşîst a Tirkan hatin protestokirin û bang li mirovatiya pêşveçûyî a cihanê hat kirin ku, li hemberê vê hovitiyê bêdeng nemênin. Niştimanperwerên Kurdistan bi livbaziyên xwe, bikaranîn û qirkirinên derî–qurnê yên mêtingeriya faşîstî Tirkan li Kurdistanê, bi bawernaman û delîlan danîn pêşiya çavan. Bi dilerî û biryarî yekcardin anîn zmên ku, li beramberê vê yekê wê bêdeng namênin, ger ji welat durketibin jî wê bi hemû himên xwe li nik Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan bin, heta bêhna xwe a dawî û dilopa xwîna dil de bo Serxwebûn û Azadiya Kurdistan wê şerbikin; bi awazên herî bilind diyarkirin ku, sund û peymana wan ji bo ronakrewanên (şehîdên) şoreşê heye û girêdana wan bi têkoşîna rizgariya netewî re, serxwe û zindeye.

Welathêzên ji Kurdistan bi rêya hemû livbaziyên pêkanîn, bangi mirovatiya pêşveçûyî a cihanê kirin, ji bona ku hevkarî û yarmetiya xwe bo Têkoşîna Rizgariya Netewa

Dûmahik rûpela 21'an de

Pêtên agirê berxwedanê li her aliyên Kurdistanê bilind bûn

SEDHEZAR BEŞDARÎ PÎROZÎYÊN NEWROZÊ BÛN

KURDISTAN:

Roja 21'ê Adarê 1987'an, pêşemîn li Kurdistana Bakûra-Rojava li hemû birên Kurdistanê, bi gelek reng û awayan Newroz hate pîrozkirin. Bilî hemû keftûleftên dewleta Tirka mêtinger, hêzên ARGK bi livbazikariyeka tunde Newroza '87'an silavkirin; keftûleftên mirina Komara Tirk li pêşiya çavan daweşandin. Newroza ku, ji sedhezar salan vir de ye ji hêla gelê me bi rengê roja yekemîn di serfiraziyê de li dijî pîkolî, nîr û mejokdariyê tê pîrozkirin, bi destê Komara Tirk ji têdayiya xwe xwest bê durkirin. Komara Tirk bona vê yekê, xwe kire nav xebatên tunde û bi rengekî ku ew bi xwe nikare baweriya xwe pê bêne û nikare baweriya tukesî bêne, "xwedî" li Newrozê "derket". Bêguman, keftûleftên dewleta Tirk bo Newrozê bi rengê "cejna Tirkan" şanî bike, ne bûyereka ji ber xwe ye. Îroj, li çar birên Kurdistanê gelê Kurd xwedî li berxwedanê derdikeve û li bin ala ERNK xwe dighîne hev. Li ser rêya parastina Newrozê, gavên gewre davêje pêş. Dewleta Tirka mêtinger a ku vê yekê dibîne, dexsîna dılê xwe a li dermafê pêşveçûnên xwedî-rûmet nikare birawestîne; bi tengezarî û jariya vê yekê, azînên şer yên bêhoy û bêşêwe, yên derî mirovahiyê birêve dibe; azînên babêtî yên gemar û xiniz, yên nûh birêve dixe. Lê çi heye ku, em dev jê berdin ku bikaribe bi van azînan mejiyê hineke din şêlo bike, nikare tenê xwe jê xelasbike, ku nekeve nav rewşeke qirdik û tev civanok. Nikare tu tiştike din bike, ji bilî ku gelên cihanê bi xwe bikenîne. Nexasim, bilî hemû lerzînên dijmin, li çar aliyên welatê me Kurdistan pîrozkirina Newrozê, delîlê vê yekê a pak û ronake.

Li Kurdistana Bakura-Rojava Newroz, bi civînên li sedan gund, bi cezakirina çetên sîxur û leşkerên ordiya mêtinger û bi xebatên leşkerî, konevanî, rêkxistinî û herwusa bi pêxistina agirê Newrozê li gelek navçan, bi giyaneke têkoşerî hate silavkirin.

Li Kurdistana Başûra-Rojava (Surî) ku birê Kurdistanê a piçûktire, bi sedhezaran welatparêzên Kurd beş-

Dûmahik rûpela 22'an de